

ΕΡΓΑΤΙΚΗ Αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1500, 8 Δεκέμβρη 2021

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

50 χρόνια
αγώνες για
την Επανάσταση
και τον
Σοσιαλισμό

σελ. 12, 13

ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΛΕΦΤΑ, Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΘΑΝΑΤΟ

Αύξηση εσόδων 49%, κέρδη 714 εκατ. για την Εθνική

Γρηγορόπουλος
Σαμπάνης
Νεκροί από
σφαίρες μπάτσων

Από την COSCO
στους ντελιβεράδες
Εργατικά
«ατυχήματα»

15 σεξιστικές
δολοφονίες
γυναικών
μέσα στη χρονιά

116 νεκροί
σε μια μέρα
Ρεκόρ θανάτων
από κορονοϊό

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ Μ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Γυρίστε
στις σελίδες 3, 6

Με την μετάλλαξη Όμικρον να σαρώνει, την προηγούμενη βδομάδα ανακοινώθηκαν από τον Μητσοτάκη δύο ακόμα μέτρα: Η επιβολή προστίμου 100 ευρώ το μήνα για όσους ανεμβολίαστους, άνω των 60 ετών, δεν κλείσουν ραντεβού για την πρώτη δόση μέχρι 16 Ιανουαρίου του 2022 και η επίσπευση της τρίτης (αναμνηστικής) δόσης στους τρεις μήνες μετά από την δεύτερη. Και τα δύο μέτρα είναι μία ακόμα ομολογία της κυβερνητικής αποτυχίας του εμβολιαστικού προγράμματος και του αφηγήματος ότι **δήθεν με τον εμβολιασμό ξεμπερδεύουμε με την πανδημία και "επιστρέφουμε στην κανονικότητα"**.

Για τον Μητσοτάκη και την κυβέρνηση, το τέταρτο κύμα της πανδημίας με τους 100 ημερήσιους θανάτους, τους συνολικά 19.000 νεκρούς και τους πάνω από 700 καθημερινά διασωληνωμένους μέσα και έξω από τις ΜΕΘ, δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία "πανδημία ανεμβολίαστων". Για την κυβέρνηση, οι ανεμβολίαστοι είναι ένας "βολικός εχθρός" για να κρύψει τις εγκληματικές ευθύνες της. Το ίδιο ισχύει για όλες τις κυβερνήσεις της Δύσης.

Η αντιμετώπιση του εμβολίου ως πανάκεια για την αντιμετώπιση της πανδημίας προς αποφυγή ουσιαστικών μέτρων, που θα απαιτούσαν υποδομές, προσλήψεις και δαπάνες από τις κυβερνήσεις, αλλά και η ανάγκη των καπιταλιστών για τη συ-

“Δαιμονοποιώντας” τους ανεμβολίαστους αχρήστεψαν τα εμβόλια

νέχιση της παραγωγικής δραστηριότητας, ο "ιμπεριαλισμός των εμβολίων" όπου οι φτωχές χώρες αποκλείστηκαν από την άμεση διάθεση εμβολίων προς όφελος των πλούσιων χωρών, οι πατέντες και η διάθεση των εμβολίων από τις κερδοσκοπικές πολυεθνικές του φαρμάκου, η συνεχιζόμενη διάλυση και ιδιωτικοποίηση των δημόσιων συστημάτων Υγείας είναι οι αιτίες για το συνεχιζόμενο δράμα της πανδημίας.

Όλοι ομολογούν ότι τα προγράμματα εμβολιασμού στη Δύση έχουν αποτύχει. Θεωρητικά, το καλοκαίρι του 2021 θα σήμαινε και το τέλος της πανδημίας στη Δύση, με το δήθεν "τείχος της ανοσίας" όντας το 70% του πληθυσμού εμβολιασμένο, σε αυτές τις χώρες. Ακόμα και σήμερα δεν υπάρχουν αυτά τα ποσοστά (67% στην ΕΕ, 59% στις ΗΠΑ, 68% στη Βρετανία, 64% στην Ελλάδα). Αλλά ακόμα και αν υπήρχαν, είναι

τόσο χρονικά μικρή η αποτελεσματικότητα των διαθέσιμων εμβολίων που σε συνδυασμό με το χρονικό εύρος του εμβολιασμού του πληθυσμού πρακτικά δεν θα υπήρχε ποτέ "τείχος ανοσίας".

Κέρδη

Η επίσπευση της τρίτης δόσης επιβεβαιώνει τη χαμηλή αποτελεσματικότητα των εμβολίων που ήταν γνωστή ήδη από το καλοκαίρι και από τις μελέτες που έγιναν στο Ισραήλ για το εμβόλιο της Pfizer. Όμως, η κυβέρνηση, μπροστά στα κέρδη από τον τουρισμό και το άνοιγμα της αγοράς, επέμενε μόνο στον εμβολιασμό αρνούμενη να πάρει οποιοδήποτε άλλο ουσιαστικό μέτρο στους χώρους δουλειάς, εκπαίδευσης, συγκοινωνιών και κυρίως να ενισχύσει το ΕΣΥ. Όσοι έχουν εμβολιαστεί με δύο δόσεις, μέχρι και τον Ιούλιο είναι, ουσιαστικά, "ανεμβολίαστοι". Κανένας δεν ξέρει με σι-

γουριά πόσο θα κρατήσει η αποτελεσματικότητα και της τρίτης δόσης, πόσο συχνά θα γίνεται το εμβόλιο, πόσο θα πιάνει (και αν θα πιάνει) τις μεταλλάξεις και κυρίως την νέα μετάλλαξη Ο.

Επιπλέον, στις φτωχές χώρες το ποσοστό των πλήρως εμβολιασμένων είναι μόλις στο 3%. Στην Αφρική είναι στο 7,5%. Οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις στη Δύση ρίχνουν τις ευθύνες στους ανεμβολίαστους των χωρών τους ενώ αφήσαν ανεμβολίαστο όλο το λεγόμενο Τρίτο Κόσμο. Η μετάλλαξη Ο είναι μία προειδοποίηση ότι στον παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό ούτε οι ιοί γνωρίζουν σύνορα.

Η κυβερνητική διαχείριση του εμβολίου ως "πανάκεια" όχι μόνο έχει οδηγήσει σε αχρήστευση του εμβολίου, ως ένα από τα όπλα για την αντιμετώπιση της πανδημίας, αλλά, ακόμα χειρότερα, το χρησιμοποιεί για να διαιρέσει την εργατική τάξη,

για να απολύσει 7.000 εργαζόμενους από τα ήδη υποστελεχωμένα νοσοκομεία, για να αποκλείσει ολόκληρα κομμάτια πληθυσμού από την κοινωνική ζωή, για να επιβάλει χαράτσια. Το χαράτσι για τους άνω των 60 ετών ανεμβολίαστους πέρα από αυταρχικό, αντισυνταγματικό, εισπρακτικό, είναι και αναποτελεσματικό. Ακόμα και αν πιεστούν να εμβολιαστούν στα τέλη Γενάρη, δεν πρόκειται να αλλάξει σε κάτι την τρέχουσα ζοφερή εικόνα.

Η πίεση στα νοσοκομεία είναι τεράστια. Οι λίγες ΜΕΘ έχουν ξανά γεμίσει. Γι' αυτό ο Μητσοτάκης δηλώνει ότι δήθεν δεν έχει στοιχεία για τη διαφορά της διασωλήνωσης μέσα και έξω από τις ΜΕΘ. Είναι εγκληματίας.

Ο αγώνας για να σώσουμε τις ζωές μας περνάει μέσα από τη συμπάρασταση στους αγώνες των εργαζόμενων στην Υγεία για να γυρίσουν πίσω οι ανεμβολίαστοι σε αναστολή, για προσλήψεις για ενίσχυση του ΕΣΥ. Δείχνουν το δρόμο για πανεργατική απεργία ενάντια στην κυβέρνηση του θανάτου απαιτώντας και κερδίζοντας όλα όσα βάζει το εργατικό κίνημα για να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια και ασφάλεια, για να ξεμπερδεύουμε και με την κυβέρνηση της ΝΔ και με το σύστημα που σκορπάει το θάνατο και τη καταστροφή.

Γιώργος Ράγκος

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή ο πρώτος γύρος των εσωκομματικών εκλογών του ΚΙΝΑΛ με τον Νίκο Ανδρουλάκη να έρχεται πρώτος με 36,75%, τον Γιώργο Παπανδρέου να ακολουθεί δεύτερος με 27,96% και στη συνέχεια τον Α. Λοβέρδο με 26,11%, τον Π. Χρηστίδη με 3,27%, τον Χ. Καστανίδη με 2,98% και τον Π. Γερουλάνο με 2,93%. (ενσωμάτωση 96,60%). Την επόμενη Κυριακή ακολουθεί ο δεύτερος γύρος που θα βρει αντιμέτωπους τον Ν. Ανδρουλάκη και τον Γ. Παπανδρέου και στον οποίο δικαίωμα συμμετοχής θα έχουν μόνο όσοι ψήφισαν στον πρώτο γύρο.

Δεν είναι μόνο τα φίλια προς το ΚΙΝΑΛ αλλά και όλα τα φιλοκυβερνητικά μέσα που έχουν αναδείξει σαν «μεγάλο νικητή» την αύξηση της συμμετοχής κατά περίπου 60.000 ψήφους (267.000 από 212.000 στις εκλογές του 2017) και σπεύδουν να μιλήσουν για «επιστροφή του ΠΑΣΟΚ» που βάζει πλώρη για να γίνει ξανά η «νέα αξιωματική αντιπολίτευση» στην θέση του ΣΥΡΙΖΑ.

Πρόκειται για ένα αυθαίρετο συμπέρασμα. Οι ίδιες αισιόδοξες προβλέψεις είχαν ειπωθεί πάνω κάτω και το 2017 όταν δημιουργήθηκε το ΚΙΝΑΛ με τη συμμετοχή τότε και του Θεοδωράκη. Το αποτέλεσμα του ΚΙΝΑΛ στις βουλευτικές εκλογές του 2019 (8,10%) δεν μπόρεσε να ξεπεράσει το άθροισμα του ΔΗΣΥ και του Ποταμιού (10,37%) στις εκλογές του 2016.

Ούτε οι 60.000 ψήφοι παραπάνω σήμερα,

Πέρα από τις σκιαμαχίες για την ηγεσία του ΚΙΝΑΛ

σε μια εκλογική διαδικασία που μπορούσε να ψηφίσει ο καθένας σαν «φίλος» του κόμματος δεν επιβεβαιώνουν μια τέτοια «ανανέωση». Και μάλιστα όταν τα ΜΜΕ τα έδωσαν όλα, το καθένα για δικούς του λόγους, για να αναθερμάνουν το ενδιαφέρον στο ΚΙΝΑΛ.

Η πλειοψηφία τους για ακόμη μια φορά, παίζοντας το παιχνίδι της Νέας Δημοκρατίας, καθημερινά πρόβαλε μέσα από «ρεπορτάζ», «άρθρα» και «έρευνες» σαν πρώτο με διαφορά τον «εκλεκτό» της ΝΔ, τον Α. Λοβέρδο που βγήκε τελικά τρίτος μην καταφέροντας να περάσει στον 2ο γύρο. Όσοι ήθελαν να καταγράψουν «δεξιές στροφές» με άνοδο της δεξιάς πτέρυγας του ΚΙΝΑΛ σε αυτήν την αντιπαράθεση, έπεσαν έξω.

Αλλά δεν υπάρχει και τίποτε σε αυτό το αποτέλεσμα που να επιβεβαιώνει κάποιου τύπου «αριστερή στροφή» μέσα στο ΚΙΝΑΛ. Ο δεύτερος γύρος είναι βέβαια ακόμη μπροστά αλλά ο Γιώργος Παπανδρέου -που επιχείρησε με «αρχηγικό στυλ» να πιάσει το αριστερό

στασίδι με τις δηλώσεις του περί «προοδευτικής διακυβέρνησης»- δεν μπόρεσε να δημιουργήσει τη δυναμική στην οποία έλπιζε.

Μνημόνια

Ο βασικός λόγος είναι ότι το 2009-11 δεν είναι και τόσο μακριά. Ο κόσμος που το 2009 στήριζε το ΠΑΣΟΚ θυμάται τι σήμανε για την ζωή του, τον μισθό του, τη δουλειά του, τη σύνταξή του, η διετία των μνημονίων υπό ηγεσία του ΓΑΠ. Θυμάται τις δεκάδες πανεργατικές απεργίες, τις πλατείες και τις καταλήψεις που έκανε αντιμέτωπος με τον ΓΑΠ και που οδήγησε το ΠΑΣΟΚ από το 44% στο 12% αναδεικνύοντας τους Βενιζέλους και τους Λοβέρδους στην ηγεσία. Αυτά δεν έχουν ξεχαστεί.

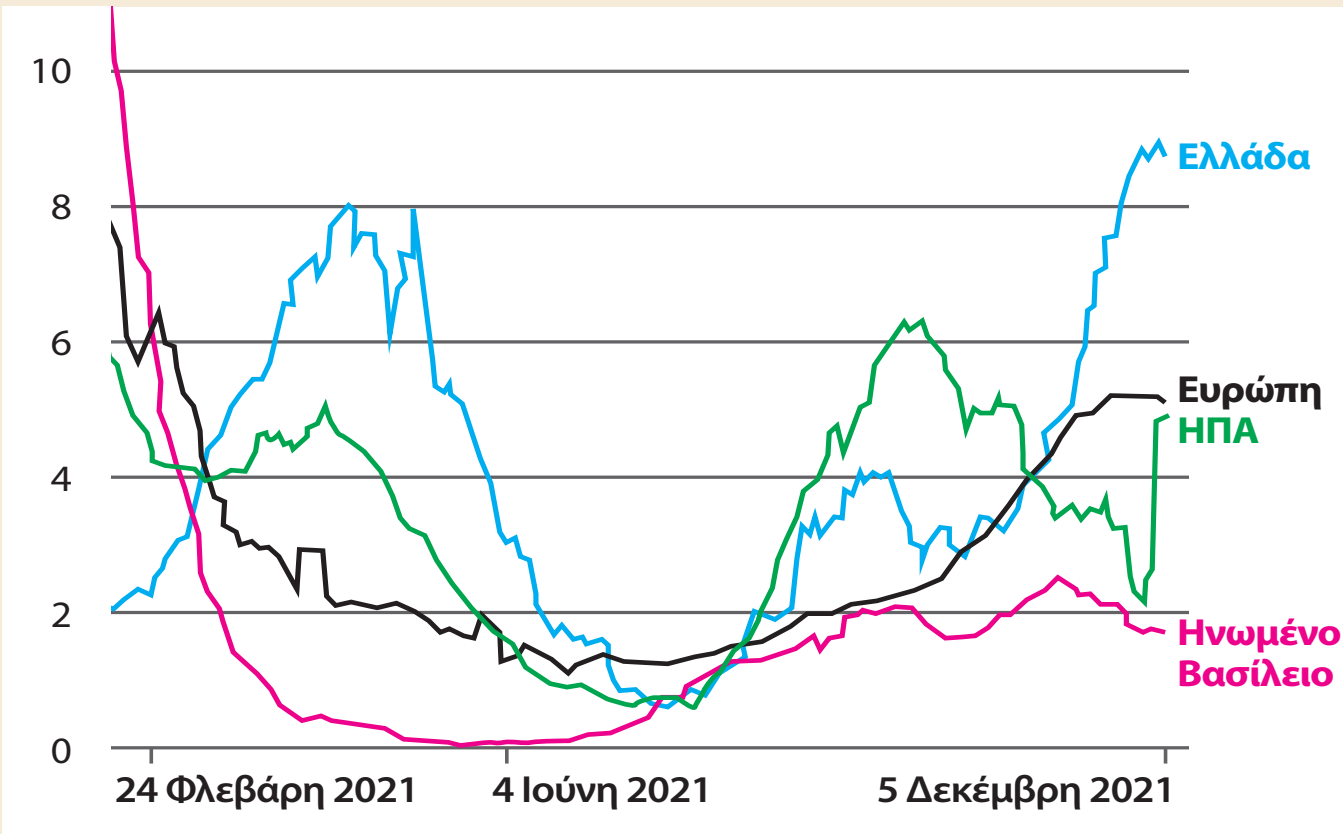
Η ανάδειξη του Νίκου Ανδρουλάκη στην πρώτη θέση με ένα ποσοστό που τον βάζει σε θέση φαβορί για τον δεύτερο γύρο δεν αποτελεί σημάδι ανανέωσης. Πρώτον, ο καθένας μπορεί να σκεφτεί πλήθος διεθνών και

εγχώριων παραδειγμάτων που δείχνουν ότι το νεαρό της ηλικίας δεν μεταφράζεται σε «ανανέωση» - ιδιαίτερα όταν οι πολιτικοί του στόχοι δεν δείχνουν κανένα τέτοιο προσανατολισμό: Στις προηγούμενες εσωκομματικές εκλογές ο Νίκος Ανδρουλάκης είχε χάσει από την Φώφη Γεννηματά βρισκόμενος στα δεξιά της στο πολιτικό φάσμα του ΚΙΝΑΛ. Ήταν αυτός που πριν από δύο χρόνια είχε σπεύσει να την εγκალέσει σχολιάζοντας σαν «εξαιρετικά αρνητική εξέλιξη» την σύγκρουσή της με τον Βενιζέλο όταν την χαρακτήρισε «ουρά του ΣΥΡΙΖΑ». Οι σημερινές δηλώσεις του περί «πολιτικής αυτονομίας» του ΚΙΝΑΛ, που «δεν κλείνει το μάτι ούτε προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά» σε ένα ρόλο τουλάχιστον ρυθμιστικού παράγοντα, τον καθιστά υποψήφιο να ακολουθήσει τον δρόμο του Βενιζέλου και του Λοβέρδου, παίζοντας για ακόμη μια φορά το δεκανίκι της δεξιάς.

Φυσικά την πορεία του ΚΙΝΑΛ θα επηρεάσει άμεσα και η στάση της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Για πόσο δηλαδή θα συνεχίζει την ψόφια αντιπολίτευση και τη μετατόπιση όλο και δεξιότερα, εγκλωβισμένη στην προοπτική της συνεργασίας με το όποιο ΚΙΝΑΛ προκύψει την επόμενη Κυριακή σαν τη μόνη ρεαλιστική εναλλακτική στο χάος που έχει προκαλέσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Είναι ώρα να ξεφύγουμε από αυτές τις σκιαμαχίες για να φτιάξουμε μια γνήσια εργατική εναλλακτική.

Γιώργος Πίπτας

Ημερήσιοι θάνατοι από Covid-19 ανά 1 εκατομμύριο πληθυσμού Παγκόσμια πρωτιά για την Ελλάδα!

Κέρδη βουτηγμένα στο θάνατο

Ο Μητσοτάκης και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας καμαρώνουν ότι έχουν οδηγήσει την οικονομία σε εντυπωσιακή ανάκαμψη. Τα στοιχεία δείχνουν ότι το τρίτο τρίμηνο ο ρυθμός εκτινάχθηκε σε σύγκριση με τα τάρταρα όπου είχε βυθιστεί μετά την περσινή καραντίνα. «Μπαίνουν οι βάσεις για επιστροφή σε μια κανονικότητα καλύτερη από το παρελθόν» είναι το συμπέρασμα που θα ήθελαν να βγάλουμε όλοι αυτοί που υπηρετούν αυτό το σύστημα. Δεν μπορούν, όμως, να κρύψουν την πραγματικότητα.

Πρώτα απ' όλα, δεν κρύβεται η ταξική ανισότητα αυτής της «ανάκαμψης». Η Εθνική Τράπεζα ανακοίνωσε για τους πρώτους εννιά μήνες του 2021 αύξηση των οργανικών εσόδων της κατά 49% και κέρδη 714 εκατομμύρια ευρώ! Οι δαπάνες για το προσωπικό της τράπεζας, όμως, μειώθηκαν κατά 15% σε ετήσια βάση. Λιγότερο και πιο φτηνό προσωπικό, εκτίναξη των κερδών -να η «μαγική» φόρμουλα της «ανάκαμψης».

Αιματηρό

Κι αν κοιτάξουμε πέρα από τις τράπεζες, το κόστος γίνεται πιο αιματηρό. Δεν ξεχνάμε τους νεκρούς από εργατικά «ατυχήματα» στην COSCO και στους ντελιβεράδες, στις εργολαβίες της ΔΕΗ και του Μετρό, σε κάθε κλάδο όπου οι ιδιωτικοποιήσεις στρώνουν το δρόμο για παραβίαση κάθε μέτρου προστασίας των εργαζόμενων.

Και βέβαια, σαν κορώνα στον απολογισμό τους στέκεται το ρεκόρ των ημερήσιων θανάτων από την πανδημία που έφτασε τους 116 και ανεβαίνει! Παγκόσμια πρωτιά για την Ελλάδα σε σύγκριση με τον πληθυσμό. Με τα

ημερήσια κρούσματα να ξεπερνάνε τις 7 000, η κυβέρνηση επέμενε στην αναστολή για 7000 εργαζόμενους στα νοσοκομεία. Αυτή η εκατόμβη ανήκει στον Μητσοτάκη και στον Πλεύρη.

Γι' αυτό, το γνωστό σύνθημα των διαδηλώσεων στην επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου -«στις τράπεζες λεφτά, στη νεολαία σφαίρες»- παίρνει πια άλλη διάσταση: «Στα αφεντικά λεφτά, σε όλους τους άλλους θάνατο». Δίπλα στο όνομα του Αλέξη ήρθε να προστεθεί το όνομα του Νίκου Σαμπάνη στη λίστα των δολοφονημένων από τις σφαίρες των μπάτσων. Και δεκαπέντε ονόματα γυναικών που έπεσαν θύματα σεξιστικών δολοφονιών μέσα στη χρονιά. Κι αυτές τις δολοφονίες τις χρεώνεται η παράταξη του «Πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» που ακόμα απαιτεί «η δε γυνή να φοβήται τον άνδρα».

Έχουμε κάθε δικίο να ξεσηκωνόμαστε για να απαιτήσουμε να μπει τέλος σε αυτό το θανατερό σύστημα που βάζει τόσο προκλητικά τα κέρδη πάνω από τις ζωές μας. Δεν είναι μόνο οι επαναστάτες που λένε ότι το μέλλον μας δεν μπορεί να είναι πια ο καπιταλισμός. Χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες, νέοι και όχι τόσο νέοι, νιώθουν την ανάγκη να ανοίξουν έναν άλλο δρόμο. Η επαναστατική αριστερά, και το ΣΕΚ μαζί της που γιορτάζει πενήντα χρόνια αγώνων για την επανάσταση και τον Σοσιαλισμό, είναι η ελπίδα ότι θα καταφέρουμε να ανοίξουμε αυτό το δρόμο.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Ενισχύστε την Εργατική Αλληλεγγυή

Στα 20.180 ευρώ σκαρφάωσε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγυής με τα 6.180 ευρώ που συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα.

Η εκδήλωση/γιορτή για τα 50 χρόνια του ΣΕΚ στον Πανελλήνιο ήταν μια δυνατή ώθηση πολιτικά αλλά και οικονομικά. Ευχαριστούμε όλες τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, τις φίλες και τους φίλους που συμμετείχαν καθώς και τα σωματεία που ενίσχυσαν οικονομικά αγοράζοντας προσκλήσεις, ανάμεσά τους την ΠΟΕ-ΔΗΝ, την ΟΤΟΕ, την ΑΔΕΔΥ.

Ευχαριστούμε επιπλέον για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Νίκος Θ. 800 ευρώ, Μαρία Χ. 150, από 50 ευρώ Κατερίνα Κ., Παντελής Γ., Μάνος Γ., Δημήτρης Ρ., Μαρία Χ., Αντώνης Σ., από 30 ευρώ Κώστας Π., Χρήστος Μ., Αντώνης Α., Γιώργος Φ., Νίκος Χ., Μιχάλης Ψ., Ελένη Κ., από 20 ευρώ Δήμητρα Τ., Αντώνης Φ., Ηλίας Κ., Χρυσάνθη Κ., Κώστας Λ., Γιάννης Μ., Μαρία Β., Ιωάννα Κ., από 10 ευρώ Μήτση Μ., Μάνος Κ., Μαρία Τ., Βάσω Ν., Δήμητρα Σ., Μαρία Μ., Μαρία Κ., Αλέξανδρος Π., Αναστασία Π.

Ευχαριστούμε, τέλος, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που γράφτηκαν συνδρομητρίες/ες στην Εργατική Αλληλεγγυή και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Κατερίνα Α., Αργύρης Μ., Κώστας Δ., Γιώργος Ν., Κική Σ., Δέσποινα Δ., Δημήτρης Σ., Φύλλια Π., Λουκάς Θ., Ευδοκία Α..

1.500 φύλλα!

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

ΔΗΜΟΙ

Μονιμοποιήσεις τώρα!

Σε συγκέντρωση έξω από το Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας τη Δευτέρα 13/12 στις 3μμ καλεί η Επιτροπή Συμβασιούχων Covid-19 του Δ. Αθήνας ενάντια στις απολύσεις τους και την ομηρία των oligόμηνων παρατάσεων. Απαιτούν να μετατραπούν οι συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου καθώς καλύπτουν μόνιμες και διαρκείς ανάγκες.

Σε δελτίο Τύπου της Επιτροπής σημειώνουν: «Στις 31/12/2021 η κυβέρνηση ετοιμάζεται να κάνει πάνω από 2.500 απολύσεις συμβασιούχων εργαζόμενων που προσλήφθηκαν ειδικά “για την αντιμετώπιση των συνεπειών της πανδημίας” στους ΟΤΑ Α΄ και Β΄ Βαθμού όλης της χώρας. Την ίδια ώρα η εξάπλωση της πανδημίας συνεχίζεται σε δραματικό επίπεδο χωρίς κανείς να γνωρίζει πραγματικά πότε θα σταματήσει...

Δεν είναι καθόλου τυχαίο πως σε αυτή τη μάχη για να παραμείνουμε στη δουλειά έχουμε τη στήριξη των χιλιάδων μόνιμων συναδέλφων/φισσών μας, που εργαστήκαμε δίπλα δίπλα σε όλη αυτή την περίοδο. Ταυτόχρονα στο πλευρό μας έχουν συνταχθεί πολλά σωματεία και συνδικάτα που έχουν εκδώσει ανακοινώσεις στήριξης της παραμονής μας στην εργασία».

Περιστέρι

Είμαστε 13 άτομα συμβασιούχοι οι λεγόμενοι παρατασιούχοι μέσω ΑΣΕΠ από το 2015 στον δήμο Περιστερίου χωρίς ούτε μια μέρα διακοπή!

Εργαζόμαστε ακόμα μετά από 24 δικαστήρια χωρίς να έχουμε πάρει την τελεσίδικη απόφαση για αορίστου, που μετά από 6 χρόνια δικαιούμαστε αφού καλύπτουμε εδώ και χρόνια πάγιες και διαρκείς ανάγκες, λόγω των μνημονιακών αποκλεισμών μετατροπής συμβάσεων. Σκοπός τους είναι να ιδιωτικοποιήσουν τα πάντα...

Εγώ που υπογράφω έχω 4 παιδιά και είμαι 58 χρόνων, τι πιθανότητα επιβίωσης έχω αν κάποιος μνημονιακός δικαστής με στείλει στην ανεργία;

Την Τετάρτη 15/12 δικάζουμε στην Ευελπίδων την αγωγή για μετατροπή των συμβάσεων μας σε αορίστου και καλούμε κάθε αγωνιστή να μας συμπαρασταθεί έμπρακτα ενάντια στην μνημονιακή λαίλαπα και στην ανεργία που περιμένει 13 οικογένειες μετά από 6 χρόνια... Να παλέψουμε για τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων.

Γιάννης Μορίκης, συμβασιούχος δήμου Περιστερίου

ΕΦΟΡΙΑΚΟΙ

Εκλογές σε Πέλλα-Πιερία-Ημαθία

Στις 16 Δεκέμβρη διεξάγονται οι συνδικαλιστικές εκλογές των εφοριακών, σε μια περίοδο που η εγκληματική διαχείριση της πανδημίας και η διάλυση του ΕΖΥ έχει κοστίσει χιλιάδες ανθρώπινες ζωές.

Μετά τη διάσπαση του κλάδου μας και τη δημιουργία της ΑΑΔΕ, οι συνθήκες εργασίας στις υπηρεσίες χειροτερεύουν με γοργούς ρυθμούς. Με την ψήφιση του «ειδικού μισθολογίου» της ΑΑΔΕ, ολοκληρώνεται το πρώτο μέρος της πολυδιάσπασης της μισθοδοσίας των υπαλλήλων, της σύνδεσης των αποδοχών με τους ατομικούς στόχους και την αξιολόγηση και του αποκλεισμού των νέων συναδέλφων από την προσωπική διαφορά, δελεάζοντάς τους με το τυράκι του επιδόματος θέσης.

Η Ομοσπονδία λειτουργεί ως λαγός για να εφαρμόσουν στο Υπουργείο Οικονομικών και στη συνέχεια στο υπόλοιπο Δημόσιο, τον εργασιακό μεσαίωνα που επιχειρείται στην ΑΑΔΕ. Το Δ.Σ. του συλλόγου μας στοιχίστηκε πίσω από αυτή τη γραμμή της ομοσπονδίας.

Στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Εφοριακών Ημαθίας Πέλλας Πιερίας είναι σημαντικό ότι υπερψηφίστηκε το ψήφισμα που κατεβάσαμε ενάντια στον ν. Χατζηδάκη που κατέληγε: «Δηλώνουμε ότι δε θα αποδεχθούμε, δε θα εφαρμόσουμε - θα καταργήσουμε στην πράξη το ν. Χατζηδάκη με αντίσταση και αγώνα για την υπεράσπιση της εργασίας, τα δικαιώματα και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες».

Οι επόμενες συνδικαλιστικές εκλογές είναι κρίσιμες. Ως Εργατική Αλληλεγγύη σας καλούμε να παλέψουμε για ένα μαχητικό συνδικαλιστικό κίνημα που θα ξεπερνά τα εμπόδια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, κόντρα στην ηττοπάθεια και το συντηχιακό κατακερματισμό. Που θα διεκδικεί απεργίες, αγώνες διαρκείας και δεν θα συμβιβάζεται. Που θα στηρίζεται στη δύναμη των «από κάτω», στις γενικές συνελεύσεις, στις απεργιακές επιτροπές. Που θα απευθύνεται στην κοινωνία, θα συντονίζεται με τα υπόλοιπα κομμάτια των εργαζομένων και θα χτίζει συμμαχίες.

Μάκης Γερωντίζης, υποψήφιος με την «Εργατική Αλληλεγγύη» στο Σύλλογο Εφοριακών Ημαθίας-Πέλλας-Πιερίας

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Με αέρα νίκης-όχι υποταγής

Τη Δευτέρα 6 Δεκέμβρη συνεδρίασε η Κεντρική Διοίκηση του Συνδικάτου Τουρισμού – Επισιτισμού Αττικής.

Αρχικά, έγινε συζήτηση για τα σχέδια της ιδιοκτησίας του ξενοδοχείου Χίλτον για ανακαίνιση μαμούθ-μετατροπή στην ουσία του γνωστού συγκροτήματος που δρομολογείται το επόμενο διάστημα και με ορίζοντα μερικών χρόνων. Φυσικά, ο ορίζοντας αυτός δεν είναι και τόσο καθαρός για το μέλλον των εργαζόμενων και των συμβάσεων τους σε αυτό το διάστημα. Γι’ αυτό και έχει προκηρυχθεί δίωρη στάση εργασίας από το Συνδίκато για την Τετάρτη 8/12 για τους εργαζόμενους στο χώρο ώστε να κάνουν συνέλευση στη 1.30μμ και να συζητήσουν το πως μπορούν να αντιμετωπίσουν την εργοδοσία. Την ίδια στιγμή το επιχειρησιακό σωματείο του ξενοδοχείου κινείται ανάμεσα σε σιγή ιχθύος και επιθέσεις στους συνδικαλιστές του συνδικάτου στο χώρο.

Από τη μεριά μας ως Ενωτική Πρωτοβουλία Αγώνα καταθέσαμε πρόταση για 24ωρη απεργία ενάντια στο δολοφονικό προϋπολογισμό που σε δυο βδομάδες θέλει να ψηφίσει η κυβέρνηση. Η συζήτηση που ακολούθησε επιβεβαίωσε την

εκτίμηση όλων για την ανάγκη “απεργιακού μετώπου”. Η κατεύθυνση για απεργία στις 16/12 από πρωτοβάθμια σωματεία και ομοσπονδίες υπήρξε μόνο από τις τοποθετήσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς μιας και η ΔΑΣ και το ΠΑΜΕ θεωρούν ότι για τις 16/12 οι προϋποθέσεις είναι “για μεγάλο συλλαλητήριο στις 7μμ” και όχι για απεργία.

Ωστόσο, ο δρόμος που άνοιξε με την απεργιακή δράση στην E-Food, την Cosco και το αγκάλιασμα του συνδικάτου από διανομείς της Wolt για πρώτη φορά δείχνει τις επόμενες μέρες ότι η τάξη με τις απεργίες όχι μόνο παλεύει αλλά οργανώνεται και πιο αποτελεσματικά. Τη Δευτέρα 13 Δεκέμβρη στις 11πμ γίνεται η πρώτη συνέλευση του Σωματείου Εργαζομένων στην E-Food (στα γραφεία του Συνδικάτου Οικοδόμων στην Πλατεία Κάνιγγος). Σε αυτό η Καμαριέρα και η Ενωτική Πρωτοβουλία Αγώνα θα είναι παρούσες με τους συναδέλφους διανομείς για ένα συνδικάτο μαζικό, δημοκρατικό, με μαζική δράση στο εργατικό κίνημα.

Ταυτόχρονα, λίγες ώρες μετά, το μεσημέρι της Δευτέρας, ξεκινά το Πανελλαδικό Συνέδριο της Ομοσπονδίας των Εργαζομένων στον

Τουρισμό και Επισιτισμό (ΠΟΕΕΤ) στο οποίο οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς συμμετέχουν με τους περισσότερους συνέδρους πανελλαδικά από ποτέ. Η Καμαριέρα επιμένει ότι αυτή η δυναμική ανοίγει δυνατότητες ώστε να μη ζήσουμε ακόμη ένα συνέδριο υποταγής στο Υπουργείο Εργασίας όπως τα προηγούμενα με ευθύνη της ΠΑΣΚΕ ως ηγεσία της ΠΟΕΕΤ, αλλά να φέρουμε τον αέρα που ξεσήκωσε χιλιάδες συναδέλφους από ξενοδοχεία, κουζίνες, ντελίβερι και καφετέριες για να παλέψουμε μέσα στο lock down τις επιθέσεις Χατζηδάκη και να πετυχαίνουμε τεράστιες νίκες. Γι’ αυτό χρειάζεται οι σύνεδροι της αντικαπιταλιστικής αριστεράς να λειτουργήσουν ως ενιαίο σώμα αυτές τις τρεις μέρες, με όποιο ψηφοδέλτιο και από όποια πόλη και αν εκλέχθηκαν. Σε αυτή την προσπάθεια δεν περισσεύει κανείς, και καμιά.

Βασίλης Μυρσινιάς, μπουφετζής, Καμαριέρα – αντικαπιταλιστική κίνηση εργαζομένων στον Τουρισμό-Επισιτισμό, σύνεδρος στο συνέδριο της ΠΟΕΕΤ με την Ενωτική Πρωτοβουλία Αγώνα

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΕΣ Κοινός αγώνας

Σε συνέλευση την Τετάρτη 8/12, στις 5μμ, στο ΕΚΑ καλεί η Συντονιστική Επιτροπή Συμβασιούχων Καθαριστριών του ΥΠΟΙΚ όλες και όλους τους εργαζόμενους της ΑΑΔΕ και του ΓΛΚ, τα σωματεία και τις ομοσπονδίες του ΥΠΟΙΚ και τον σύλλογο εφοριακών, ώστε να συζητήσουν και να συντονίσουν τα επόμενα αγωνιστικά τους βήματα, καθώς εδώ και μερικές μέρες απολύθηκαν.

Προηγήθηκε την Πέμπτη 2/12 συγκέντρωση στο Υπουργείο Οικονομικών από τις απολυμένες καθαρίστριες και καθαριστές, ενώ ο υπουργός Σταϊκούρας, μετά από πολλούς μήνες άρνησης, αναγκάστηκε να δεχτεί αντιπροσωπεία, αλλά προφανώς χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Το μόνο που αποδείχθηκε είναι η αναληγσία και η ξετσιπωσιά αυτής της κυβέρνησης. Ο Υπουργός μάλιστα τόλμησε να τους πει ότι επιβάρυναν το Δημόσιο που έκατσαν τόσο καιρό, δεν καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες -μετά από 20 χρόνια στη δουλειά- και ότι αν τις κρατήσει στη δουλειά θα παρανομήσει.

Είναι νόμιμο για τον Σταϊκούρα και την κυβέρνηση του Μητσοτάκη να μένουν χριστουγεννιάτικα χωρίς δουλειά οι εργαζόμενοι, στην πλειοψηφία τους γυναίκες πάνω από 50 χρονών, για να δίνουν εκατομμύρια σε εξοπλισμούς, στην αστυνομία, σε εργολάβους και τραπεζίτες. Είναι νόμιμο εν μέσω νέας έξαρσης της πανδημίας, να απολύουν καθαρίστριες από όλους τους μαζικούς χώρους του ευρύτερου δημόσιου τομέα, να αφήνουν υποστελεχωμένα τα νοσοκομεία, τα

σχολεία και τα ΜΜΜ. Παράνομο είναι γι’ αυτούς το δικαίωμα στη δουλειά και τη σύνταξη και η σταθερή και μόνιμη εργασία.

Την ίδια μέρα, λίγη ώρα αργότερα, έξω από την Πρυτανεία του Πανεπιστημίου Αθηνών στα Προπύλαια, κατέβηκαν σε κινητοποίηση οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα του ΕΚΠΑ. Στην καταγγελία που μοίραζαν, διαβάζουμε: «Εμείς οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα του Πανεπιστημίου Αθηνών κινδυνεύουμε μετά από 20 χρόνια δουλειάς να βγούμε εκτός. Επειδή η προκήρυξη (για θέσεις εργασίας) μοριοδοτεί την ανεργία περισσότερο από την προϋπηρεσία στον χώρο. Χωρίς να πάρουν υπόψη τους το ότι υπάρχουν εργαζόμενοι που είναι κοντά στη σύνταξη και τους στέλνουν στην ανεργία. Ζητάμε τώρα εν μέσω της πανδημίας της covid να καταργηθεί η προκήρυξη, να γίνει παράταση χρόνου και να βγει άλλη με μεγαλύτερη μοριοδότηση στην εμπειρία». Όπως τους έγινε γνωστό, από Σεπτέμβρη θα μπουν εργολάβοι στην καθαριότητα των Πανεπιστημίων.

Ο αγωνιστικός συντονισμός των καθαριστριών και καθαριστών σε νοσοκομεία, σχολεία, Μετρό, ΥΠΟΙΚ, ΕΚΠΑ και παντού, θα πολλαπλασιάσει τη δυναμική των αγώνων τους και τη συσπείρωσή τους και θα γενικεύσει τη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση των εργολάβων. Στη συνέλευση των καθαριστριών του ΥΠΟΙΚ την Τετάρτη μπορεί να γίνει βήμα προς αυτή την κατεύθυνση.

M.N.

COSCO

Να συνεχίσουμε απεργιακά

Άλλη μια υπόσχεση για διαπραγμάτευση στις 17/12 με το σωματείο των λιμενεργατών ΕΝΕΔΕΠ με βασικό θέμα τη Συλλογική Σύμβαση έδωσε η COSCO, την πρώτη μέρα της 48ωρης απεργίας τους στις 1/12.

Μπροστά σε αυτή την εξέλιξη το σωματείο ΕΝΕΔΕΠ ανέστειλε την απεργία. Πρόκειται για την πολλοστή φορά που η COSCO υπό το βάρος της απεργιακής πίεσης αναγκάζεται να προχωρήσει σε δεσμεύσεις, τις οποίες όμως ποτέ δεν τηρεί στο τέλος. Η μόνη εξαίρεση ήταν κατά τη διάρκεια της 7ήμερης απεργίας, που αποδεικνύει ότι ο μόνος τρόπος για να γονατίσει η εταιρία είναι η απεργιακή κλιμάκωση και όχι η αναστολή.

Η απεργία που ξεκίνησε στις 1/12 είχε όλα τα φόντα για να συνεχίσει. Τα δικαστήρια για άλλη μια φορά την έβγαλαν παράνομη, αλλά συνέχισε με την κάλυψη του Εργατικού Κέντρου Πειραιά. Το εργοδοτικό σωματείο που παρουσιάζεται ως πλειοψηφικό και η COSCO δεν μπόρεσαν, ούτε καν τόλμησαν, να στήσουν απεργοσπαστικό μηχανισμό. Η καθολική συμμετοχή στην απεργία απέδειξε τους πραγματικούς συσχετισμούς και την διάθεση των λιμενεργατών. Συντρόφισσες και σύντροφοι του ΣΕΚ από τους πυρήνες του Πειραιά βρέθηκαν την Παρασκευή 3/12 στο ΣΕΜΠΟ, μοιράζοντας την προκήρυξη της Εργατικής Αλληλεγγύης που καλούσε σε απεργιακή κλιμάκωση.

Φοβάται

«Είναι φανερό ότι η COSCO φοβάται. Προσπαθεί με κάθε τρόπο να μην ξαναγίνει απεργία στο Λιμάνι. Γιατί ξέρει ότι η απεργία θα έχει 100% επιτυχία, και γιατί θυμάται το πόσο ακριβά πλήρωσε την προηγούμενη επταήμερη απεργία», αναφέρει η προκήρυξη και συνεχίζει:

«Εκείνη η απεργία κατάφερε και τσάκισε μια από τις μεγαλύτερες πολυεθνικές στον κόσμο, και πέταξε στα σκουπίδια τους νόμους που ψήφισε ο Χατζηδάκης για να περιορίσει το δικαίωμα στην απεργία. Κουρέλιασε τα ψέματα ότι οι ιδιωτικοποιήσεις τάχα φέρνουν ανάπτυξη και ευημερία για όλους. Και βέβαια η 7ήμερη απεργία κέρδισε τις 5αρες πόστες και την κατάργηση των κόντρα βαρδιών και οδήγησε στο δυνάμωμα του σωματείου της ΕΝΕΔΕΠ.

Τώρα η εργοδοσία προσπαθεί να γλυτώσει από τη Συλλογική Σύμβαση. Έβαλε τα συνεταιράκια της, από το εργοδοτικό σωματείο να κάνουν «εκλογές» και με κάθε τρόπο, θεμιτό και αθέμιτο, προσπάθησε να ψηφίσουν περισσότεροι από ότι στην ΕΝΕΔΕΠ για να πλασάρονται πλέον αυτοί σαν το «αντιπροσωπευτικό» σωματείο του χώρου. Την Τρίτη 7 Δεκέμβρη εκδικάζονται τα ασφαλιστικά μέτρα για να μπορεί αυτό το σωματείο, αντί για την ΕΝΕΔΕΠ, να υπογράψει συλλογική σύμβαση, προφανώς σύμβαση κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των εργοδοτών.

Έτσι το κάλεσμα για να συζητήσει με την ΕΝΕΔΕΠ για Συλλογική Σύμβαση στις 17 Δεκέμβρη, μπορεί να μην γίνει ποτέ. Ταυτόχρονα η εργοδοσία ελπίζει ότι μερικές βδομάδες μετά, θα έχει καταλαγιάσει η οργή και ο θυμός των εργαζόμενων καθώς και η μαχητική τους διάθεση.

Γι' αυτό επιμένουμε ότι όπως τα ΒΑΕ, την 5αρη πόστα και την κατάργηση των κόντρα βαρδιών τα κέρδισαν οι Λιμενεργάτες της COSCO με σκληρές απεργίες, το ίδιο θα χρειαστεί και για να κερδίσουν τη Συλλογική Σύμβαση.

Γι' αυτό επιμένουμε ότι το όπλο της απεργίας θα πρέπει να το χρησιμοποιήσουμε ξανά και άμεσα απέναντι στην εργοδοσία. Οι εργαζόμενοι και θέλουν και μπορούν με απεργίες με διάρκεια, να λυγίσουν τους πιο δυνατούς ταξικούς αντίπαλους».

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ

Οι εκλογές στο Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών είχαν μεγάλη και αυξημένη συμμετοχή, με πάνω από 2.000 εργαζομένους, ενώ η Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών, που στήριζε η Εργατική Αλληλεγγύη, είχε ένα πολύ θετικό αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με την Αριστερή Πρωτοβουλία, μελανό σημείο των εκλογών ήταν η παραβίαση του καταστατικού και της απλής αναλογικής από την ΕΣΑΚ και η εφαρμογή του Ν.1264.

- Αποτελέσματα:
- ΕΣΑΚ (ΚΚΕ) 665 ψήφοι (519 στην Αθήνα), ποσοστό 32,9% (2 έδρες).
 - Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών 587 ψήφοι (508 Αθήνα), ποσοστό 29% (2 έδρες).
 - Αγωνιστική Ριζοσπαστική Παρέμβαση 395 ψήφοι (357 Αθήνα), ποσοστό 19,5% (2 έδρες).
 - Συνάρτηση (ΣΥΡΙΖΑ) 196 ψήφοι (175 Αθήνα), ποσοστό 9,7% (1 έδρα).
 - Συσπείρωση Τεχνικών (ΑΡΙΣ) 120 ψήφοι (110 Αθήνα), 5,9% (0 έδρες).
 - Ταξική Πορεία 33 ψήφοι.
 - ΕΡΓΑΣ 11 ψήφοι.

Δεμένα στα λιμάνια θα παραμείνουν τα πλοία στις 10 και 11 Δεκέμβρη λόγω της 48ωρης απεργίας των Ναυτεργατών με βασικό αίτημα την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης με αυξήσεις στους μισθούς.

Ταυτόχρονα διεκδικούν επίλυση στα εργασιακά προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Οι παραβιάσεις των ΣΣΕ έχουν γίνει κανονικότητα, όπως και η υπερεργασία, οι εντατικοί ρυθμοί και τα εξοντωτικά ωράρια εργασίας που δεν δίνουν περιθώρια για την αναγκαία ανάπαυση. Η μόνη και σταθερή δουλειά υπονομεύεται από την μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, ενώ τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα καταστρατηγούνται.

Οι Ναυτεργάτες μέσα στην πανδημία έβαλαν πλάτη για να λειτουργήσουν απρόσκοπτα οι συγκοινωνίες. Δούλεψαν με πολυαπλάσιες ώρες εργασίες, παραπάνω από τις προβλεπόμενες από τον νόμο, και με μειωμένες και ελλιπείς συνθέσεις. Αλλά δεν είδαν ούτε ένα ευρώ αύξηση, αντίθετα έμειναν πολλές φορές απλήρωτοι για μήνες. Αντίθετα, οι εφοπλιστές που δεν μοιράστηκαν τα υπερκέρδη των τελευταίων χρόνων, θέλουν τώρα να μοιραστούν τη χασούρα. Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση φρόντισε να καλύψει τις ζημιές τους με μπόνους εκατομμυρίων.

Γι' αυτό οι ναύτες στα καράβια βράζουν από οργή και αγανάκτηση και έχουν κάθε διάθεση να παλέψουν. Το έδειξαν στην προηγούμενη 48ωρη απεργία τους, ακριβώς έναν μήνα πριν, με την καθολική συμμετοχή τους στην απεργία σε όλα τα λιμάνια της χώρας. Η διάθεσή τους για να

Απεργία στα πλοία

κλιμακώσουν και να συνεχίσουν την απεργία τότε έπεσε στον τοίχο της γραφειοκρατίας της ηγεσίας της ΠΝΟ, που ανέστειλε την απεργία προς ένδειξη «καλής πίστης» στους εφοπλιστές.

Οργάνωση

Αυτή η αγωνιστική διάθεση δεν χάθηκε, αλλά ανάγκασε την ΠΝΟ να προκηρύξει ομόφωνα την νέα 48ωρη στις 10 και 11 Δεκέμβρη. Όμως η διάθεση δεν αρκεί, χρειάζεται η οργάνωση από τα κάτω που θα επιβάλλει την απεργιακή κλιμάκωση που έχει τη δύναμη να γονατίσει τους εφοπλιστές, όπως γονάτισε και η COSCO στην εφταήμερη απεργία των λιμενεργατών.

Έτσι θα μπορέσουν να απαντήσουν και στις απεργοσπαστικές μεθοδεύσεις που σχεδιάζουν οι εφοπλιστές μέσω οχτώ εργοδοτικών ναυτεργατικών σωματείων που έχουν στήσει οι ίδιοι. Αυτά τα σωματεία, χωρίς να πληρούν τις καταστατικές προϋποθέσεις συμμετοχής και αρνούμενα να καταθέσουν τα σχετικά νομιμοποιητικά

έγγραφα, προσπάθησαν να συμμετέχουν πραξικοπηματικά στο συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Πειραιά που ξεκίνησε στις 3/12. Γι' αυτό αποκλείστηκαν με ομόφωνη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των Σωματείων του ΕΚΠ από τις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέας διοίκησης. Την Τρίτη 7/12 δικάστηκαν τα ασφαλιστικά μέτρα που κατέθεσαν τα σωματεία των εφοπλιστών ενάντια στο ΕΚΠ, ενώ η απόφαση αναμένεται να βγει την επόμενη μέρα.

Τα εργατικά κέντρα παίζουν σημαντικό ρόλο για να στηρίζουν και να συντονίζουν τις απεργιακές μάχες κόντρα στις απαγορεύσεις των δικαστηρίων, τους απεργοκτόνους νόμους και την κυβέρνηση. Το Εργατικό Κέντρο Πειραιά είχε καθοριστική συμβολή στο να μπορέσουν να συνεχίσουν απεργίες που τις έβγαλαν παράνομες, όπως στην COSCO. Η οργάνωση των εργατών και εργατριών είναι πιο δυνατή από τα αφεντικά και τους Χατζηδάκηδες. Γι' αυτό τρέχουν να την σαμποτάρουν οι εφοπλιστές.

Μάνος Νικολάου

Με 48ωρη απεργία στις 8 και 9 Δεκέμβρη οι εργαζόμενοι στα ΕΛΤΑ και τα ΕΛΤΑ Courier κλιμακώνουν τη μάχη για να κερδίσουν συμβάσεις αορίστου χρόνου και κατάργηση της ενοικιαζόμενης εργασίας. Είχε προηγηθεί η 24ωρη απεργία στις 29/11 στα ΕΛΤΑ Courier και συνέλευση την ίδια μέρα, μετά το τέλος των κινητοποιήσεων, όπου αποφασίστηκε ομόφωνα αυτή η απεργιακή συνέχεια.

Η διαφημισμένη από την κυβέρνηση «εξυγίανση» των ΕΛΤΑ που ξεκίνησε από τον φετινό Φλεβάρη με την «εθελούσια» -αναγκαστική στην πραγματικότητα- έξοδο δύο χιλιάδων εργαζόμενων από την εταιρία, δεν είναι τίποτα άλλο από βήματα για την πλήρη ιδιωτικοποίηση, όπως γίνεται και με άλλες ΔΕΚΟ. Αύξηση κεφαλαίου από το Δημόσιο, εκσυγχρονισμός των συστημάτων και εκδίωξη εργαζόμενων. Όλα αυτά για να την βρει έτοιμη ο επίδοξος αγοραστής, εκσυγχρονισμένη με έξοδα του δημοσίου και απαλλαγμένη από κοστοβόρο προσωπικό με δικαιώματα.

Έτσι φτάσαμε στις μειώσεις των μισθών και των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, ενώ μεγάλος είναι ο αριθμός αυτών που δουλεύουν υπό το καθεστώς της ενοικίασης και που η εταιρία δεν τους αναγνωρίζει ως δικούς της, ώστε να μην δέχεται καμία διαπραγ-

...και στα ΕΛΤΑ

μάτευση μαζί τους. Ταυτόχρονα, βρίσκονται κάθε μέρα αντιμέτωποι με την τεράστια εντατικοποίηση στην εργασία τους μέσα σε επικίνδυνες -όχι μόνο καιρικές- συνθήκες, χωρίς εξασφαλισμένα τα μέσα προστασίας, χωρίς αναγνώριση ΒΑΕ, με οφειλόμενες άδειες και απλήρωτες υπερωρίες.

Ωστόσο κύμα συμπάρησης έχει ξεδιπλωθεί στον αγώνα τους με δεκάδες συνδικαλιστικές οργανώσεις και σωματεία στις ταχυμεταφορές να υπογράφουν ψήφισμα αλληλεγγύης. «Οι αγώνες αυτής της περιόδου ανέδειξαν τη σημασία της αλληλεγγύης, της στήριξης που χρειάζεται για να δυναμώσει συνολικά η διεκδικητική πάλη, για να αποσπαστούν κατακτήσεις. Αποδείχτηκε ότι είναι ρεαλιστικός ο δρόμος του αγώνα κόντρα στις φωνές της μοιρολατρίας και του "τίποτα δεν γίνεται". Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας και την έμπρακτη συμπαράστασή μας στον δίκαιο αγώνα των εργαζομένων σε ΕΛΤΑ και ΕΛΤΑ Courier. Ο αγώνας τους είναι και δικός μας αγώνας!», αναφέρει ανάμεσα σε άλλα το ψήφισμα.

Χιλιάδες διαδήλωσαν σε όλη τη χώρα, για τη συμπλήρωση 13 χρόνων από την εξέγερση που ακολούθησε τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου από τους μπάτσους Κορκονέα και Σαραλιώτη. Ένα χρόνο μετά την περσινή απαγόρευση των διαδηλώσεων και τις μαζικές προσαγωγές των αγωνιστών/τριών που έσπασαν τις απαγορεύσεις, οι δρόμοι του κέντρου της Αθήνας και όχι μόνο, γέμισαν από εργαζόμενους και νεολαία που βάδισαν με συνθήματα ενάντια στην καταστολή και την αστυνομική βία.

Στην **Αθήνα** έγιναν δύο διαδηλώσεις, μία το πρωί με τη συμμετοχή φοιτητικών συλλόγων και μαθητικών πρωτοβουλιών και μία το απόγευμα όπου συμμετείχαν πλήθος οργανώσεων και συλλογικοτήτων της αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου. Οι πορείες δεν ήταν επετειακές. Με τα συνθήματά τους οι διαδηλωτές τίμησαν όλα τα θύματα της αστυνομίας με πιο πρόσφατο τον **Νίκο Σαμπάνη**, απαιτώντας δικαιοσύνη. Ταυτόχρονα αναβίωσαν όλα τα συνθήματα της εξέγερσης του Δεκέμβρη, τα οποία ακούγονταν λες και είχαν γραφτεί για τη σημερινή κατάσταση: «Στις τράπεζες λεφτά, στη νεολαία σφαίρες – αυτής της κυβέρνησης τελειώνουν οι μέρες», «Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων», «Η αστυνομία δολοφο-

Μαζικές διαδηλώσεις στην επέτειο του Αλέξη

6/12, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

νεί – εδώ και τώρα να αφοπλιστεί», «Ρατσισμός, λιτότητα, τρομοκρατία – κάτω η Νέα Δημοκρατία» κ.α. Δυναμικό παρών έδωσαν και στις δύο διαδηλώσεις οι σύντροφοι/ισσες του **Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος** και οι αγωνιστές/τριες της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Στη **Θεσσαλονίκη** «εκατοντάδες διαδήλωσαν και στην απογευματινή πορεία, 13 χρόνια από τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου.

"Στις τράπεζες λεφτά, στη νεολαία σφαίρες, ετουτης της κυβέρνησης τελειώνουμε οι μέρες!" θύμιζαν με τα συνθήματα τους οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του ΣΕΚ, ενώ το σύνθημα "Κουμής-Κανελλοπούλου-Σαμπάνης-Καλτεζάς-Αλέξης Γρηγορόπουλος αυτή είναι η ΕΛ.ΑΣ." ακούστηκε ξανά και ξανά" σημειώνουν οι σύντροφοι/ισσες από την Εργατική Αλληλεγγύη της Θεσσαλονίκης.

Μεγάλη ήταν η διαδήλωση και στο **Βόλο**. «"Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη, δε θα ξεχαστεί τι κάναν στο Βασίλη" φωνάξαμε όταν σταματήσαμε κάτω από το σπίτι του **Βασίλη Μάγγου**. Και από τον **Καλτεζά** μέχρι τη ρατσιστική δολοφονία του Νίκου Σαμπάνη η πορεία θύμισε τις δολοφονίες της αστυνομίας. Το "να ανατρέψουμε την κυβέρνηση που δολοφονεί" είναι επίκαιρο και αναγκαίο», τονίζουν οι σύντροφοι/ισσες από το ΣΕΚ του Βόλου.

Μαζική η διαδήλωση και στα **Χανιά**. Ο **Σεραφείμ Ρίζος**, μέλος του ΣΕΠΕ Χανίων και δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στα Χανιά, θυμίζει το περσινό όργιο καταστολής και σχολιάζει: «Ένα χρόνο μετά εμείς είμαστε ακόμη εδώ. Ο Χρυσοχοϊδης αφού κατόρθωσε το καλοκαίρι που πέρασε ν' αφήσει τη μισή Ελλάδα να καεί, μας άδειασε τη γωνιά και βρίσκεται σπίτι του.

Εμείς είμαστε εδώ, στους ίδιους δρόμους, για να εξασφαλίσουμε ότι σε κάθε σημείο η πολιτική της κυβέρνησης θα έχει την ίδια τύχη που είχε και η περσινή της προσπάθεια και για να εξασφαλίσουμε ότι πολύ γρήγορα αυτή η άθλια κυβέρνηση θα αποτελεί και αυτή παρελθόν».

Πτώση της **ΔΑΚΕ** κι ενίσχυση της αριστεράς δείχνουν τα αποτελέσματα στις περισσότερες από τις **ΕΛΜΕ** και **ΣΕΠΕ** που γίνονται εκλογές αυτές τις ημέρες.

Σε τουλάχιστον επτά πρωτοβάθμια σωματεία εκπαιδευτικών που έκαναν εκλογές οι Παρεμβάσεις πήραν την αυτοδυναμία στο νέο Δ.Σ. Η **Δ' ΕΛΜΕ Αττικής** ανέδειξε για πρώτη φορά σε πρώτη δύναμη το σχήμα των Παρεμβάσεων, σε έναν σύλλογο που την προηγούμενη περίοδο είχε αναδειχθεί η **ΔΑΚΕ** στην ηγεσία του. Στην **ΕΛΜΕ Χανίων** οι αριστερές δυνάμεις εκλέχθηκαν σε όλες τις θέσεις του Δ.Σ με την Ενωτική Πρωτοβουλία να παίρνει 3 έδρες, τη ΣΥΝΕΚ 2, το ΠΑΜΕ 1 και η Πρωτοβουλία – Παρέμβαση που συμμετέχουν σύντροφοι/ισσες του Δικτύου Εκπαιδευτικών «Η Τάξη» μας, επίσης 1 έδρα. Πρώτη δύναμη αναδείχθηκε το σχήμα των Παρεμβάσεων και στην **ΕΛΜΕ Καλλιθέας-Ν. Σμύρνης-Μοσχάτου**, με ποσοστό 55,76% και 4 έδρες.

Στη **Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας** θα πραγματοποιηθεί εκλογοαπολογιστική συνέλευση στις 8/12 και εκλογές την επόμενη ημέρα. Η **Ντίνα Γκαρανέ**, υποψήφια με την Αντίσταση - Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Παλεύουμε ώστε η ΕΛΜΕ να αγωνίζεται με μαχητικότητα και αλληλεγγύη. Να παίρνει πρωτοβουλίες δράσης για να ενώνει εκπαιδευτικούς, μαθητές και γονείς στον αγώνα, μαζί με όλους τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Καλούμε τον κόσμο να μας ψηφίσει για να ενισχυθεί η αριστερά των αγώνων και της ανατροπής. Πιστεύουμε ότι τα σωματεία της εκπαίδευσης χρειάζεται

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΛΜΕ-ΣΕΠΕ

Πτώση της ΔΑΚΕ-Ενίσχυση της Αριστεράς

να συνεχίσουν την απεργία – αποχή από την αξιολόγηση και να κλιμακώσουμε με απεργιακά βήματα και χαρακτηριστικά γενικής απεργίας, προκειμένου να ανατρέψουμε αυτή την πολιτική και αυτή την κυβέρνηση».

Αντίστοιχα, συνέλευση στις 8/12 και εκλογές την Παρασκευή 10/12 θα διεξαχθούν στον **ΣΕΠΕ Γλυφάδας – Βάρης – Βούλας – Βουλιαγμένης**. «Με την επίθεση της Κεραμέως να συνεχίζεται, αλλά και με τα μαζικά ποσοστά της απεργίας – αποχής και τη συντριπτική συμμετοχή στην απεργία στις 11/10 να έχουν δείξει σε όλους την οργή που επικρατεί στα σχολεία, κατεβαίνουμε στις εκλογές του συλλόγου», σημειώνει ο **Στέλιος Γιαννούλης**, υποψήφιος με τη «Συνεργασία για ενότητα κι αγώνα». «Θέλουμε να εκφράσουμε αυτή την οργή, να βγούμε πιο δυνατοί στο σύλλογο και να προχωρήσουμε σε κλιμάκωση του αγώνα κόντρα στις επιθέσεις της κυβέρνησης στη δημόσια Παιδεία, στα εργασιακά δικαιώματα και τον συνδικαλισμό».

Την Τετάρτη 8/12 θα διεξαχθούν οι εκλογές στο **Σύλλογο Εκπαιδευτικών Π.Ε. Αργυρούπολης-Αλίμου-Ελληνικού**. Το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «Η Τάξη μας» συμμετέχει στο σχήμα «Εναλλακτική Εκπαιδευτική Δράση – ΕΝΕΔΡΑ» με υποψήφια την **Αναστασία Πουλουτίδου**.

Στις 15/12 θα γίνουν οι εκλογές στο **ΣΕΠΕ Ξάνθης**, ενώ η εκλογοαπολογιστική συνέλευση έχει οριστεί για την προηγούμενη ημέρα. «Είναι

πολύ κρίσιμες αυτές οι εκλογές» υπογραμμίζει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Τζεμαλί Μηλιαζήμ**, δάσκαλος στην Ξάνθη και υποψήφιος με την Αριστερή Αγωνιστική Κίνηση. «Θέλουμε οι Παρεμβάσεις να βγουν πιο δυνατές» συνεχίζει. «Να δυνάμωσει αυτό το ρεύμα γιατί πιστεύει στη δύναμη των "από τα κάτω", των απλών εργαζομένων, των δασκάλων, που μπορούν να αλλάξουν και το σχολείο και ολόκληρη την κοινωνία. Αυτές οι ανατροπές δεν θα έρθουν από μόνες τους. Θα έρθουν μέσα από τον αγώνα και την απεργιακή σύγκρουση.

Εκπαίδευση για όλους

Αυτή τη στιγμή μπροστά μας έχουμε μια κυβέρνηση που προσπαθεί με κάθε τρόπο να περιορίσει τη δημόσια εκπαίδευση. Την εκπαίδευση για λίγους κι εκλεκτούς την έχει εξαγγείλει εδώ και καιρό ο Μητσοτάκης, όταν έλεγε ότι τα παιδιά της εργατικής τάξης, "των ψυκτικών από το Περιστέρι", δεν χρειάζεται να σπουδάζουν. Αυτό σήμαινε και το πέταγμα εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης 40.000 παιδιών φέτος.

Θέλουν λοιπόν να συρρικνώσουν τόσο τη δημόσια εκπαίδευση όσο και τον κλάδο των εκπαιδευτικών. Εκεί αποσκοπεί το μέτρο της Αξιολόγησης και γι' αυτό είναι μεγάλη η μάχη που δίνουμε όλο αυτό το διάστημα. Θέλουν να φοβίσουν τους εκπαιδευτικούς και να τους καυποτάξουν και η αντίσταση σε αυτό

περνάει από έναν και μόνο δρόμο. Την απεργία και την ανατροπή της κυβέρνησης. Διεκδικούμε τη συνέχιση της απεργίας – αποχής από την αξιολόγηση, να σταματήσουμε τις συγχωνεύσεις που θέλουν να φέρουν και τα χτυπήματα που ετοιμάζουν στα εργασιακά».

Σε στάση εργασίας την Τετάρτη 8/12, 11μμ-2μμ και συγκέντρωση στο δικαστικό μέγαρο Χανίων, καλεί ο ΣΕΠΕ Χανίων, συμπαρασπεκόμενος στις «νηπιαγωγούς του 19ου Νηπιαγωγείου Χανίων, οι οποίες μηνύθηκαν από γονέα γιατί στα πλαίσια του αναλυτικού προγράμματος και της ενασχόλησής τους με την ενότητα "Σώμα", ανέφεραν τις επιστημονικές ονομασίες των γεννητικών οργάνων στα παιδιά τους... Πρόκειται για παρέμβαση στο εκπαιδευτικό έργο και προσπάθεια τρομοκράτησης των συναδέλφων, οι οποίες ακολούθησαν το αναλυτικό πρόγραμμα του νηπιαγωγείου και τις σύγχρονες θεωρίες της μάθησης.

Σε μια περίοδο που εξελίσσεται μια συντονισμένη επίθεση σε βάρος των εκπαιδευτικών από την πολιτική ηγεσία και επιχειρείται να τους επιρριφθούν όλες οι ευθύνες για τα δεινά της εκπαίδευσης, μέσω της αξιολόγησης, είναι ανάγκη να υπερασπιστούμε την παιδαγωγική ελευθερία με βάση τις θεωρίες της μάθησης» ξεκαθαρίζει μεταξύ άλλων ο σύλλογος των δασκάλων στα Χανιά.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΘΑ

Σε συνέδριο προχωράει η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος-Ακροάματος (ΠΟΘΑ), το οποίο θα διεξαχθεί τη **Δευτέρα 13/12** στο **Ρεξ**. Η **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών συμμετέχει με δύο συνέδρους, τον Αλέξανδρο Μαρτζούκο και τον Αντώνη Αντωνάκο, και κατεβαίνει με δικό της ψηφοδέλτιο.**

«Η ΠΟΘΑ, όπως και το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών, το τελευταίο μεγάλο διάστημα δεν έχει δώσει συνέχεια στις μεγάλες κινητοποιήσεις των καλλιτεχνών», δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Αλ. Μαρτζούκος. «Έχει περιοριστεί σε τυπικά καλέσματα συμβολικών παραστάσεων διαμαρτυρίας έξω από τα υπουργεία. Μιλάνε για αγώνα για τη συλλογική σύμβαση και για τα επιδόματα, αλλά δεν προχωρούν στο πώς. Οι εργάτες και οι εργάτριες στην Τέχνη έδειξαν όλο το προηγούμενο διάστημα ότι όχι μόνο μπορούν να δώσουν μεγάλες μάχες αλλά και να συσπειρωθούν σε σωματεία και να φτιάξουν καινούργια εκεί που δεν υπήρχαν. Τώρα που ξανανοίγουν σιγά σιγά οι δουλειές, δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε χρόνο να οργανωθούμε ή ότι τα ζητήματά μας τελείωσαν. Το αντίθετο. Τώρα είμαστε πιο δυνατοί γιατί μπορούμε να απεργήσουμε, να οργανωθούμε χώρο το χώρο, και να τα διεκδικήσουμε όλα. Στο συνέδριο η παρέμβασή μας θα έχει την κατεύθυνση για μια παν-καλλιτεχνική απεργία και γι' αυτό ζητάμε τη στήριξη στην Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών».

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ

«Για να είναι η Υγεία δημόσιο αγαθό»

Ο Κώστας Πολύδωρος, μέλος του απερχόμενου ΔΣ και υποψήφιος ξανά με την ΑΣΚΥ, μίλησε στον Μάνο Νικολάου για τη σημασία των εκλογών του Κλαδικού Σωματείου Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών στη σημερινή συγκυρία.

τη. Σήμερα που μιλάμε έχουμε 715 διασωληνωμένους, που είναι αριθμός ρεκόρ. Γνωρίζουμε από τα συνδικάτα των υγειονομικών στον δημόσιο τομέα ότι είναι 150 οι διασωληνωμένοι εκτός ΜΕΘ, άρα με απλά μαθηματικά καταλαβαίνουμε ότι λέει ψέματα η κυβέρνηση ότι υπάρχουν 1.300 ΜΕΘ. Άρα δεν έχουν επιτάξει τις ΜΕΘ του ιδιωτικού τομέα, αφήνοντας κόσμο να πεθαίνει. Στις μεγάλες ιδιωτικές κλινικές στην Αττική υπάρχουν τουλάχιστον 350 κλίνες ΜΕΘ, αντίστοιχα και στη Θεσσαλονίκη στο Διαβαλκανικό, οι οποίες έμειναν άθικτες σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Ταυτόχρονα η μετατροπή των δημόσιων νοσοκομείων σε μίας νόσου και η αναβολή του 80% των χειρουργείων είχαν σαν αποτέλεσμα ότι για μια απλή επέμβαση, για παράδειγμα έναν καταρράκτη σε έναν ηλικιωμένο ή ένα κάταγμα σε ένα τροχαίο, θα πρέπει να πάει σε ένα ιδιωτικό νοσοκομείο και να βρει τα λεφτά - αν τα βρει- για να γίνει καλά. Τα ασφαλιστικά ταμεία δεν καλύπτουν στην μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων αυτό το κόστος. Στην πραγματικότητα αυτό που ζούμε είναι η επίταξη του ΕΣΥ από τους κλινικάρχες και όχι το αντίστροφο.

Όχι μόνο δεν μπήκαν στη μάχη ενάντια στην πανδημία, αλλά την εκμεταλλεύτηκαν για να θυσαιρίσουν με όποιον τρόπο μπορούσαν. Αυτό φαίνεται καθαρά από την ιστορία με τις τιμές των τεστ ανίχνευσης. Στην αρχή της πανδημίας ο κόσμος έπρεπε να πληρώνει εκατοντάδες ευρώ για ένα τεστ. Σήμερα κοστίζουν υποπολλαπλάσια, αλλά και πάλι έχουν κέρδος. Έγινε πεδίο ακατάσχετης κερδοσκοπίας, ακριβώς επειδή δεν υπήρχε καμία οργάνωση κεντρικά από το κράτος, που θα μπορούσε να στελεχώσει τους τοπικούς ΕΟΠΥΥ για να κάνουν αυτή τη δουλειά.

Για να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η πανδημία χρειάζεται να προχωρήσουμε στην επίταξη του ιδιωτικού τομέα της Υγείας, χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά. Αυτό είναι κεντρικό αίτημα της παράταξής μας της Αγωνιστικής Συνδικαλιστικής Κίνησης Υγειονομικών – ΑΣΚΥ και παλεύουμε για να το υιοθετήσει και το Σωματείο Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας, που δυστυχώς δεν το έχει κάνει ακόμα, παρόλο που μια σειρά από συνδικάτα το έχουν σαν αίτημα και έχει γίνει αίτημα της εργατικής τάξης. Χρειάζεται η επίταξη για να υπάρξει ένας κεντρικός σχεδιασμός στο σύστημα Υγείας. Αυτό δεν σημαίνει ότι θέλουμε να κάνουμε και τα

ακτινολογικά τμήματα λόγω ακτινοβολίας. Γι' αυτό προμετωπίδα των αιτημάτων μας είναι η Συλλογική Σύμβαση με αυξήσεις που ανταποκρίνονται στις ανάγκες μας, με επιστροφή των χρονοεπιδομάτων και των ειδικών αδειών και ωραρίων.

Επειδή έχει μεγαλώσει ο κλάδος, υπάρχει και ένα μεγαλύτερο κομμάτι πλέον της εργατικής τάξης με δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους. Πολλοί νέοι εργαζόμενοι που αποφοιτούν από την ιατρική και από νοσηλευτικές σχολές βρίσκουν πλέον πιο εύκολα δουλειά στις ιδιωτικές κλινικές. Αυτή η αλλαγή θέλουμε να σημάνει μεγαλύτερη δύναμη για τα συνδικάτα και άπλωμα του συνδικαλισμού για να κερδίσουμε τις διεκδικήσεις που βάζουμε στόχο. Στις μεγάλες κλινικές υπάρχουν επιχειρησιακά σωματεία με αρκετά μεγάλη συμμετοχή και αυτή την περίοδο όλα οργανώνουν τις εκλογές τους.

Τι ρόλο παίζουν οι εκλογές στο Σωματείο Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας και ποιο είναι το κλίμα;

Οι εκλογές είναι μια μεγάλη πολιτική μάχη για να βγει πιο ενισχυμένο το κλαδικό Σωματείο που παίζει ρόλο για να μεταφέρει τις εικόνες και τις εμπειρίες ανάμεσα στους μεγάλους συνδικαλισμένους χώρους και τους πιο μικρούς ασυνδικαλιστούς, και να γενικεύει τις μάχες. Ως ΑΣΚΥ στο δρόμο για τις εκλογές κάναμε μια σειρά από περιοδείες στους χώρους και η εικόνα ήταν αποκαλυπτική για τη διάθεση του κόσμου να οργανωθεί και να παλέψει, εμπνεόμενος και από τις τελευταίες νίκες σε efood και COSCO. Με την αφίσα του Σωματείου, την προκήρυξη της ΑΣΚΥ και την αίτηση εγγραφής, που την προτείναμε ανοιχτά σε όλους και όλες, γράψαμε πολλά μέλη στο σωματείο.

Δίνουμε ταυτόχρονα τη μάχη να ενισχυθεί η ΑΣΚΥ ως δύναμη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που βάζει τις αναγκαίες πολιτικές αιχμές και που θα σπρώχνει στην κλιμάκωση του αγώνα. Θα χρειαστούν το επόμενο διάστημα απεργιακές πρωτοβουλίες με στόχο μια πανυγειονομική απεργία μαζί με τους υγειονομικούς του ΕΣΥ. Για να κερδίσουμε ΣΣΕ με αξιοπρεπείς μισθούς και όρους εργασίας, για μια Υγεία που είναι δημόσιο αγαθό και όχι εμπόρευμα.

Υποψήφιοι με την Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Υγειονομικών

Καθοπούλη Χρυσάνθη-Άλκηστη
Καρκατσούλης Αριστείδης
Μάτσα Ευσταθία
Μενενάκου Σοφία
Μιχαλοπούλου Θάλεια
Μπεκρή Ευδοκία-Ιωάννα
Μοσχονάς Αναστάσιος
Παναγιωτίδης Δημήτριος
Παπαναστασίου Αφροδίτη
Πεκτελίδης Κωνσταντίνος
Πολύδωρος Κωνσταντίνος
Στίγκας Κωνσταντίνος

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΤΡΙΤΗ 7/12, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/12, ΣΑΒΒΑΤΟ

11/12: Εργατικό Κέντρο Αθήνας 10πμ - 6μμ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12: ΒΙΟΚΛΙΝΙΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

(Ι.Πάγκα 24) 10πμ - 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12: ΜΗΤΕΡΑ 10πμ - 6μμ

Τι έχει σημάνει για την ιδιωτική Υγεία η πολιτική της κυβέρνησης που υποβαθμίζει το ΕΣΥ;

Την τελευταία διετία της πανδημίας η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας υλοποίησε την υπόσχεση που ούτως ή άλλως είχε δώσει ο Μητσοτάκης στα αφεντικά της ιδιωτικής Υγείας, δηλαδή τη διάλυση του ΕΣΥ και την ιδιωτικοποίηση του συστήματος Υγείας. Η πανδημία ήταν η αφορμή για να σπρώξουν αυτές τις «μεταρρυθμίσεις». Δεν υπάρχει καμία ενίσχυση των δημόσιων νοσοκομείων και της δημόσιας Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, αντιθέτως ευδοκιμούν οι ιδιωτικές κλινικές και τα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα.

Έτσι, ο κλάδος της ιδιωτικής Υγείας έχει μια δυναμική ανάπτυξη με μια τάση συγκέντρωσης σε πολύ μεγάλες κλινικές στις οποίες εργάζονται πάνω από χίλιοι εργαζόμενοι. Ταυτόχρονα υπάρχει τάση συγκεντροποίησης σε χέρια λίγων, όπως στο fund της CVC, που έχει εξαγοράσει πολλές μεγάλες κλινικές. Το ότι δραστηριοποιούνται μεγάλα επενδυτικά funds σε συνεργασία με ντόπιους επενδυτές και ότι υπάρχει μεγάλη κίνηση σε ότι αφορά τις εξαγορές και αναδιάρθρωση στον κλάδο είναι απόδειξη του πόσο κερδοφόρος τομέας έχει γίνει. Όλοι αυτοί ουσιαστικά κερδοσκοπούν εις βάρος του αγαθού της Υγείας.

Το ίδιο ισχύει και για την περιθαλψη και την φροντίδα των ηλικιωμένων. Το ότι δεν υπάρχουν παρά ελάχιστες δημόσιες δομές, έχει σαν επίπτωση ότι δραστηριοποιούνται σε αυτόν τον τομέα μια σειρά επιχειρήσεις και ιδρύματα «φιλανθρωπικά» ή που ανήκουν σε εκκλησίες που επίσης έχει πολύ μεγάλα κέρδη. Είναι χώροι που πλήρωσαν αυτή την πολιτική με βαρύ τίμημα, με εκατοντάδες κρούσματα και με νεκρούς.

Γιατί η ΑΣΚΥ μιλάει για επίταξη του ιδιωτικού τομέα της Υγείας;

Βρισκόμαστε στο χειρότερο σημείο από την έναρξη της πανδημίας με επτά και οχτώ χιλιάδες κρούσματα και εκατό νεκρούς κάθε μέρα. Ακόμα και η νέα μετάλλαξη Όμικρον είναι αποτέλεσμα της πολιτικής των φαρμακευτικών εταιριών και των κυβερνήσεων που αντιμετώπισαν το εμβόλιο σαν εμπόρευμα, αφήνοντας ανοχύρωτες τις πιο φτωχές χώρες του πλανή-

ΑΠΕΡΓΙΑ είναι η απάντηση στη διάλυση του ΕΣΥ

1/12, Αθήνα, Απεργία στα Νοσοκομεία. Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

Την ενίσχυση του ΕΣΥ εδώ και τώρα απαιτήσαν οι εργαζόμενοι/ες των νοσοκομείων την Τετάρτη 1 Δεκέμβρη, στην πανελλαδική απεργία της ΠΟΕΔΗΝ. «Πρόσπιμα, αναστολές και τρομοκρατία, Κάτω η Νέα Δημοκρατία» ήταν το σύνθημα που κυριάρχησε στη διαδήλωση της Αθήνας.

Η οργή ξεχειλίζει για τη δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης, που -αντί για προσλήψεις, μονιμοποιήσεις και χρηματοδότηση των νοσοκομείων ώστε να αντιμετωπίσουν το τέταρτο κύμα της πανδημίας και όλες τις υγειονομικές ανάγκες- χτυπά με απολύσεις χιλιάδων συμβασιούχων, επιμένει στις αναστολές εργασίας χιλιάδων εργαζομένων, αφήνει τα νοσοκομεία με τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό-ΜΕΘ-υποδομές-εξοπλισμό, μεθοδεύει την επιστροφή των εργολάβων και το ξεπούλημα στους κλινιάρχες, περικόπτει ξανά εκατομμύρια ευρώ από τις δαπάνες Υγείας στον προϋπολογισμό του 2022.

Οι απεργοί ξεκίνησαν από την πλατεία Μαβίλη και κατέληξαν στο Υπουργείο Υγείας, κάνοντας ενδιάμεσα στάσεις στο Μέγαρο Μαξίμου, τη Βουλή και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Ήταν μια μαζική και μαχητική πορεία, στην οποία ξεχώρισε η παρουσία της **Επιτροπής Αγώνα των εργαζομένων στη Φύλαξη και την Καθαριότητα του Νοσοκομείου Αγρινίου**. Όπως είπαν οι εργαζόμενοι στην Εργατική Αλληλεγγύη, παρότι το Σωματείο τους μπορούσε να καλύψει μόνο ένα μέρος των εξόδων του λεωφορείου για τη μεταφορά τους στην Αθήνα, οι ίδιοι διέθεσαν από τον μικρό μισθό τους τη διαφορά αποφασισμένοι να συμμετέχουν στη διαδήλωση και να διεκδικήσουν τη μονιμοποίησή τους.

Οι πικέτες του Συντονιστικού Νοσοκομείων, το οποίο πρωτοστάτησε τις προηγούμενες μέρες για την επιτυχία της απεργίας και της διαδήλωσης, βρέθηκαν στα χέρια εκατοντάδων απεργών. Πίσω από το μπλοκ της ΠΟΕΔΗΝ δυναμική συμμετοχή είχαν επίσης με τα πανό τους τα **Σωματεία Εργαζομένων στον Άγιο Σάββα**, το **ΓΝΑ Γεννηματάς**, τον **Ερυθρό**, το **Δρομοκαΐτειο**, το **Αγία Όλγα**, το **Λαϊκό**, το **Αττικό**, το **ΚΑΤ**, το **Θριάσιο**, τον **Ευαγγελισμό** και η **Επιτροπή Αγώνα του Έλενα Βενιζέλου**. Μηχανές και ασθενοφόρα συνόδευαν το μπλοκ του **Σωματείου στο ΕΚΑΒ**, ενώ στην πλατεία Ελευθερίας περίμεναν την πορεία υγειονομικοί που βρίσκονται σε αναστολή λόγω του κατάπτυστου υποχρεωτικού εμβολιασμού.

«Απεργούμε σήμερα γιατί θέλουμε μόνιμη και σταθερή δουλειά», μας είπε η **Χρυσάνθη Κουζή**, καθαρίστρια στον Άγιο Σάββα. «Δουλεύουμε εδώ και τεσσεράμισι χρόνια με συμβάσεις, 75 περίπου καθαρίστριες/ές στον Άγιο Σάββα, χιλιάδες πανελλαδικά. Στις 31/12 κινδυνεύουμε με απόλυση και ανεργία, είναι προκλητικό. Σήμερα έχει μεγάλη συμμετοχή, με απεργίες θα συνεχίσουμε για να πιέσουμε την κυβέρνηση να προχωρήσει στη μονιμοποίησή μας. Έχουμε μεγάλη εμπειρία στις υπηρεσίες υγείας όλα αυτά τα χρόνια και από τον κόβιντ τα τελευταία δύο. Είμαστε απαραίτητες στο νοσοκομείο, οι εργολάβοι δεν είναι».

Στο πλευρό των υγειονομικών διαδήλωσαν με τα πανό τους οι **καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών** που παλεύουν με τη σειρά τους ενάντια στις απολύσεις τους και την επιστροφή

των εργολάβων, καθώς και ο **Σύλλογος Φοιτητών ΣΔΟΚΕ** του **ΠΑΔΑ** με απόφαση της γενικής του συνέλευσης.

«Διεκδικούμε το δικαίωμά μας στη δουλειά», μας είπε η **Ελισάβετ Παναγιωτόγλου**, καθαρίστρια του υπουργείου Οικονομικών. «Μετά από τόσα χρόνια, μας απολύουν μέσα στα Χριστούγεννα, εργαζόμενες με οικογένειες και παιδιά, πολλές μονογονεϊκές, με μέλη ΑμεΑ όπως εγώ. Χωρίς να μπορούμε φυσικά στην ηλικία των 55, 60 και 64 ετών να βρούμε άλλη δουλειά. Για ακόμα μια φορά η ΝΔ όπως το '12 μας πετά στο δρόμο, 145 άτομα σε όλη την Ελλάδα, για να βάλει συνεργεία όταν αυτά στοιχίζουν τα διπλάσια από εμάς και δεν κάνουν την ίδια δουλειά. Μας κόβουν το δικαίωμα να βγούμε στη σύνταξη αξιοπρεπώς, τα λίγα χρόνια που μας απέμειναν. Πώς θα πληρώσουμε αύριο το ενοίκιο, τους φόρους, τη ΔΕΗ, το νερό; Να έρθουν οι κύριοι Μητσοτάκης, Σταϊκούρας και Βορίδης να μας πουν πως.

Κλιμάκωση

Έχουμε επανειλημμένως ζητήσει να μιλήσουμε μαζί τους, αλλά μας κοροϊδεύουν. Μέχρι και από την πίσω πόρτα με κράνος έχει διαφύγει ο Σταϊκούρας. Είμαστε εδώ σήμερα, μαζί με τους υγειονομικούς, τους συμπαραστεκόμαστε, καταλαβαίνουμε τον πόνο και την αγωνία τους. Είναι απαράδεκτο μέσα στην περίοδο του κόβιντ, εκεί που έλεγαν σε εργαζόμενους ελάτε και θα σας μονιμοποιήσουμε, να πετάνε χιλιάδες στο δρόμο. Δεν θα σταματήσουμε, θα είμαστε κάθε μέρα στο δρόμο, δεν πρόκειται να υποχωρήσουμε. Αυτό είναι και το μήνυμά μου σε όλους τους συμβασιούχους, να μην τα παρατάνε, είμαστε εδώ εμείς γι' αυτούς και αυτοί για μας».

Σε απεργιακή κλιμάκωση κάλεσε έξω από το Υπουργείο Υγείας ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός στο ΓΝΑ Γεννηματάς και μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων. «Την ίδια ώρα που 100 άνθρωποι πεθαίνουν καθημερινά, που έχουμε 7 και 8 χιλιάδες κρούσματα, που εκατοντάδες βρίσκονται σε ΜΕΘ ή περιμένουν για μια ΜΕΘ διασωληνωμένοι εκτός, αυτή την ώρα χιλιάδες εργαζόμενοι με ΣΟΧ απολύονται στις 31/12 όπως στο Αγρίνιο που ήρθαν οι συνάδελφοι σήμερα μαζικά γιατί την Παρασκευή ξεκινούν διαγωνισμό για εργολάβο, χιλιάδες είναι σε αναστολή, τα Κέντρα Υγείας και όλη η Πρωτοβάθμια έχει διαλυθεί όταν θα έπρεπε να οργανώνει επιστημονικά τον εμβολιασμό, και επιπλέον 820 εκατομμύρια ευρώ κόβονται από τις δαπάνες Υγείας», είπε.

«Η κυβέρνηση αδιαφορεί για το αν θα πεθάνουν οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί, γιατί για την τάξη τους έχουν το Ιατρικό, το Υγεία, τα Ωνάσια. Σήμερα η απεργία ήταν μεγάλη και θα ήταν μεγαλύτερη αν συμμετείχε η ΟΕΝΓΕ. Καλές οι συναντήσεις με τους αρχηγούς των κομμάτων αλλά χρειάζεται απεργιακή κλιμάκωση. Θα ήταν μεγαλύτερη αν συμμετείχε η ΑΔΕΔΥ, με 24ωρη απεργία, όχι με δελτία τύπου. Και επειδή μπροστά μας έχουμε τη μάχη ενάντια στον προϋπολογισμό, πρέπει να υπάρξει τώρα πρωτοβουλία για πανεργατική απεργία». Αυτά τα βήματα κλιμάκωσης είχε στο κέντρο της η ανοιχτή συνέλευση που οργάνωσε στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας το Συντονιστικό Νοσοκομείων αμέσως μετά τη διαδήλωση.

Λένα Βερδέ

Υγειονομική βόμβα στη Θεσσαλονίκη

Απεργιακές συγκεντρώσεις υγειονομικών έγιναν την 1 Δεκέμβρη σε πολλές πόλεις, καθώς και κατά τόπους στα νοσοκομεία. «Δεν πάει άλλο! Αυτό ήταν το βασικό μήνυμα της απεργιακής συγκέντρωσης των υγειονομικών στην 3η και 4η ΥΠΕ», ανέφερε το ρεπορτάζ της Εργατικής Αλληλεγγύης στη Θεσσαλονίκη. «Τα νοσοκομεία της πόλης είναι στα πρόθυρα της διάλυσης και η οργή των υγειονομικών που διεκδικούν την άρση των αναστολών, μαζικές προσλήψεις και επίταξη του ιδιωτικού τομέα υγείας ήταν κοινός τόπος σε όλους τους συγκεντρωμένους.

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν με πανό τα σωματεία **Ιπποκράτειου**, **Αγίου Δημητρίου** και **Θεαγενείου**, το **Κοινωνικό Ιατρείο Θεσσαλονίκης** και η **Πρωτοβουλία υγειονομικών ενάντια στους αποκλεισμούς**, ενώ το παρόν έδωσαν το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** και εργαζόμενοι και υγειονομικοί σε αναστολή από όλα τα νοσοκομεία της πόλης. Συνεχίζουμε αγωνιστικά με συνελεύσεις, συγκεντρώσεις και απεργίες ενάντια στην κυβέρνηση του θανάτου, του αυταρχισμού και της καταστροφής!».

Είχε προηγηθεί η πλήρης κατάρρευση του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου, όταν στην εφημερία της 29ης Νοέμβρη η Διοίκηση αποφάσισε να διακομίσει τα έκτακτα χειρουργεία (παιδοχειρουργικά, ορθοπεδικά κ.α.) σε ιδιωτικά θεραπευτήρια. «Για πρώτη φορά σε γενική εφημερία τα έκτακτα περιστατικά που έχρηζαν χειρουργικής επείγουσας αντιμετώπισης δεν μπόρεσαν να χειρουργηθούν», μας είπε ο **Γιάννης Κούτρας**, γιατρός, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Εργαζομένων και της ΕΝΙΘ, «Κι αυτό διότι οι αναισθησιολόγοι, οι χειρουργικές αίθουσες και οι νοσηλεύτριες του αναισθησιολογικού έχουν αναλάβει να επιτηρούν τους διασωληνωμένους εκτός ΜΕΘ, γύρω στους 12 ήταν τότε, αυτούς που ο Μητσοτάκης δεν θεωρεί πρόβλημα να βρίσκονται εκτός.

Όλο το προηγούμενο διάστημα δεν μπορούσαμε να εξυπηρετήσουμε τακτικά χειρουργεία που ήταν έτσι κι αλλιώς μεγάλο πρόβλημα για τις ανάγκες της κοινωνίας. Τώρα φτάσαμε το μεγαλύτερο νοσοκομείο της Βόρειας Ελλάδας να μην μπορεί να κάνει ούτε τα έκτακτα χειρουργεία, κάτι που αποτελεί τεράστια υγειονομική βόμβα. Και η "λύση" ήταν για ακόμα μια φορά η προμοδότηση του ιδιωτικού τομέα, στέλνοντας αυτά τα περιστατικά σε ιδιωτικά θεραπευτήρια. Είναι τραγικό».

Δεν μπορεί να λείπει η ΟΕΝΓΕ

Στην απεργία των νοσοκομείων την 1η Δεκέμβρη υπήρχε συμμετοχή και από το Κέντρο Υγείας Λεωνιδίου. Είμαστε εξάλλου απλήρωτοι στις εφημερίες μας από τον Ιούνιο, μαθαίνουμε ότι και οι γιατροί στα Κέντρα Υγείας της 1ης ΥΠΕ είναι επίσης απλήρωτοι. Βλέπουμε όλοι οι συνάδελφοι στα Κέντρα Υγείας πόσο χρήσιμη είναι η πρωτοβάθμια αλλά και πόσο χτυπημένη.

Επειδή η ΟΕΝΓΕ απείχε από αυτή τη μάχη, η απεργία δεν έγινε γνωστή μαζικά στους γιατρούς. Ευτυχώς που το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** εξασφάλισε αφίσα και προκήρυξη και καθόρισε την διαδήλωση και σε μεγάλο βαθμό την προπαγάνδισή της απεργίας.

Όμως η απεργία αυτή θα ήταν μεγαλύτερη εάν συμμετείχαν η ΟΕΝΓΕ και η **ΑΔΕΔΥ**. Στις 21 Οκτώβρη σωστά μαζί με την **ΠΟΕΔΗΝ** απεργήσε και η ΟΕΝΓΕ. Τα πανό των δύο Ομοσπονδιών βαδισαν μαζί στην κεφαλή της πορείας. Τώρα τι άλλαξε; Πιστεύει η ηγεσία της ΟΕΝΓΕ (ΚΚΕ) ότι μόνο με τις παρεμβάσεις της στις διοικήσεις των νοσοκομείων, με περιοδείες, με συνεντεύξεις στα κανάλια και podcast μπορούμε να τσακίσουμε τη δολοφονική διαχείριση της κυβέρνησης;

Ήταν σωστό -πολιτικά και συνδικαλιστικά- την μέρα της απεργίας στη 1 Δεκέμβρη η ΟΕΝΓΕ να συναντηθεί το απόγευμα με τον Τσιπρα;

Ο **Κουτσουμπας** παραμονή της απεργίας συναντήθηκε με την ΠΟΕΔΗΝ, τους ευχήθηκε καλούς αγώνες και καλέστηκε να παρέμβει στην απεργία σαν ομιλητής. Όχι μόνο δεν ήρθε, αλλά το **ΚΚΕ** σε ΟΕΝΓΕ, **ΕΙΝΑΠ** και ΠΟΕΔΗΝ είχε διαλυτική αντιμετώπιση απέναντι στην απεργία.

Γιατί ενώ μετράμε νίκες με την e-food και την Cosco -νίκες απεργιακές- οι συναγωνιστές του ΚΚΕ και του **ΣΥΡΙΖΑ** στην υγεία δεν έχουν τον ίδιο προσανατολισμό;

Γιατί στην ΑΔΕΔΥ ο "πανεργατικός ξεσηκωμός" που υποσχέθηκε το **ΠΑΜΕ** μαζί με την **ΠΑΣΚΕ** και τις υπόλοιπες δυνάμεις, αναβλήθηκε, παρά τις συνεχείς εκκλήσεις και πιέσεις των Παρεμβάσεων, τον Οκτώβριο, το Νοέμβριο και ελπίζουμε όχι και τον Δεκέμβριο μπροστά στο νέο προϋπολογισμό σφαγείο;

Παράνοια

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στα Κέντρα Υγείας υπάρχει ομοσπονδία γιατρών με πρόεδρο τον Ψυχάρη, μία άφαντη και άσφαιρη ομοσπονδία. Γνωρίζουμε όμως ότι η ΕΙΝΑΠ μπορεί και καλύπτει ως μέλη τους γιατρούς των Κέντρων Υγείας, σε επίπεδο ψήφου και επομένως συνδικαλιστικά. Η ΕΙΝΑΠ επίσης δεν κάλεσε στην απεργία της προηγούμενης Τετάρτης. Η ΕΙΝΑΠ υπάγεται σαν πρωτοβάθμιο σωματείο στην ΟΕΝΓΕ. Η ΟΕΝΓΕ λοιπόν ρίχνει το μπαλάκι στην ΕΙΝΑΠ και η τελευταία στον Ψυχάρη... Παράνοια!

Επομένως γιατί να έχουμε την ΕΙΝΑΠ και την ΟΕΝΓΕ αν όταν ξεσηκώνονται τα νοσοκομεία δεν προκηρύσσουν απεργία;

Ο Χατζηδάκης θα ήθελε να μην υπάρχουν συνδικάτα, σίγουρα την ΕΙΝΑΠ και την ΟΕΝΓΕ που η αριστερά εκεί είναι κυρίαρχη. Εμείς όμως θέλουμε να υπάρχουν τα συνδικάτα και να οργανώνουν, να απεργούν και να κλιμακώνουν τον αγώνα. Όχι μόνο για τα Κέντρα Υγείας αλλά για όλο το ΕΖΥ!

Η ΟΕΝΓΕ που προφανώς καλύπτει τους νοσοκομειακούς γιατρούς των νοσοκομείων της τριτοβάθμιας υγείας μπορεί επιτέλους να δώσει τον τόνο και για τα Κέντρα Υγείας και ενωτικά να παίξει πρωτοπόρο απεργιακό ρόλο μπροστά στον προϋπολογισμό και την πανδημία. Και όχι να αναλώνεται σε απογευματινά συλλαλητήρια τύπου 4 Νοέμβρη που μετά δεν κλιμακώνουν ΑΠΕΡΓΙΑΚΑ.

Ζαννέτα Λυσικάτου, γιατρός,
ΚΥ Λεωνιδίου, πρώην μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ

Οι μάχες συνεχίζονται

Η απεργία της 1ης Δεκέμβρη χρειάζεται κλιμάκωση. Δε πα να πεθαίνουν εκατοντάδες άνθρωποι καθημερινά, οι επιθέσεις της κυβέρνησης στο ΕΖΥ συνεχίζονται. Το ίδιο και οι προκλήσεις της απέναντι στους υγειονομικούς.

Το αποκορύφωμα ήταν η δήλωση **Μητσotάκη** από το βήμα της Βουλής, την ημέρα μάλιστα της απεργίας, ότι η θνησιμότητα των διασωληνωμένων ασθενών εκτός ΜΕΘ δεν είναι μεγαλύτερη από αυτή όσων βρίσκονται εντός. Την ώρα που τα νοσοκομεία έχουν γεμίσει και εκατοντάδες άνθρωποι κινδυνεύουν -και πολλοί καταλήγουν- περιμένοντας για μια κλίνη εντατικής, ο πρωθυπουργός της χώρας τολμά να λέει ότι πρακτικά δεν την έχουν ανάγκη. Την έχουν όμως οι μητροπολίτες και οι μεγαλοδημοσιογράφοι, για τους οποίους παρακάμπτεται η σειρά προτεραιότητας στη λίστα αναμονής.

Την ίδια μέρα ο **Πλεύρης** έδωσε παράταση μέχρι τις 31/3, όχι στους εργαζόμενους με Συμβάσεις Ορισμένου Χρόνου οι οποίες λήγουν στο τέλος του χρόνου, αλλά... στις Διοικήσεις των νοσοκομείων για να βρουν εργολάβους στη θέση τους! Όσο για το περιβόητο βοήθημα του μισού μισθού σε όλους τους υγειονομικούς, η τύχη του αγνοείται. Το ανακοίνωσε ο Μητσotάκης πριν δυο βδομάδες με τυμπανοκρουσίες παρότι ψίχουλα, το περιόρισε ο Σκυλακάκης στους εργαζόμενους της πρώτης γραμμής αμέσως μετά αποκαλύπτοντας την ακόμα μεγαλύτερη κοροϊδία, και έκτοτε σιωπή.

Παμμακάριστος

Οι υγειονομικοί βράζουν. Το δείχνουν οι τοπικές κινητοποιήσεις μετά την απεργία της 1ης Δεκέμβρη, όπως η μαζική συγκέντρωση των εργαζόμενων στην Παμμακάριστο την Παρασκευή 3 Δεκέμβρη το πρωί στο προαύλιο. Όπως ανέφερε το Σωματείο Εργαζόμενων, το μοναδικό νοσοκομείο που έχει απομείνει στην πυκνοκατοικημένη περιοχή των Πατησίων μαστίζεται από την υποστελέχωση. Είναι ακόμα ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της δολοφονικής κυβερνητικής πολιτικής που αφήνει τις φτωχογειτονίες στην τύχη τους.

Στο πλευρό των εργαζόμενων βρέθηκε ο τοπικός πυρήνας του ΣΕΚ με την Εργατική Αλληλεγγύη. «Παραμονή της απεργίας της 1ης Δεκέμβρη επισκεφτήκαμε την Παμμακάριστο για να καλέσουμε τους εργαζόμενους στην απεργιακή διαδήλωση την επόμενη μέρα», μας είπε η **Μαρία Ρίζου**. «Το νοσοκομείο ήταν σε άθλια κατάσταση, οι δύο όροφοι εντελώς άδεια, χωρίς εργαζόμενους, με αίθουσες και κρεβάτια κενά. Είναι τραγικό τα άλλα νοσοκομεία να είναι γεμάτα από ασθενείς και αυτές οι υποδομές να μην αξιοποιούνται γιατί δεν γίνονται προσλήψεις. Οι εργαζόμενοι που συναντήσαμε

3/12, Συγκέντρωση στο προαύλιο του Νοσοκομείου Παμμακάριστος. Φωτό: ΣΕΚ Πατιάσια

σε έναν από τους ορόφους, μας επιβεβαίωσαν ότι έχουν μείνει ελάχιστοι, ότι από τότε που συγχωνεύτηκε με το **Αγία Όλγα** μεγάλος αριθμός προσωπικού μεταφέρθηκε εκεί, ότι όλα αυτά γίνονται στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης της υγείας.

Όταν μάθαμε για την κινητοποίηση της Παρασκευής αποφασίσαμε ότι θα είμαστε εκεί για συμπαράσταση. Η προσέλευση ήταν πράγματι μαζική: φύλακες, τραυματιοφορείς, καθαρίστριες, νοσηλεύτριες, όλοι ήταν εκεί, κρατώντας πανό και πλακάτ με τα αιτήματά τους. Έγινε ενημέρωση για την κατάσταση στο νοσοκομείο, ότι ήταν ήδη λίγοι και έγιναν λιγότεροι κι ότι όλα τα τμήματα υπολειπόμενα. Υπήρχε παρουσία και από άλλους φορείς από τη γειτονιά, δείχνοντας ότι ο αγώνας τους έχει τη στήριξη του κόσμου. Έγινε συζήτηση για το πώς το σωματείο χρειάζεται να δρα περισσότερο, να συνεχίσει τέτοιες κινητοποιήσεις, να συνδεθεί και με τα άλλα νοσοκομεία.

Πολλοί μας γνώριζαν ήδη από τους αγώνες που έχουμε δώσει στα νοσοκομεία, ενώ αρκετοί πήραν την εφημερίδα και δήλωσαν πρόθυμοι να συνεργαστούμε για τη συνέχεια. Αποφασίσαμε λοιπόν ότι σαν πυρήνας θα παρεμβαίνουμε κάθε βδομάδα για να μην αφήσουμε να κλείσει το νοσοκομείο, αλλά αντίθετα να ενισχυθεί και να λειτουργήσει όπως χρειάζεται».

Ερυθρός

Κινητοποίηση στην πύλη καλεί την Τετάρτη 8 Δεκέμβρη στις 8πμ και το **Σωματείο Εργαζόμενων στον Ερυθρό**. «Η απεργία της 1ης Δεκέμβρη, σε συνέχεια όλων των προηγούμενων, ήταν πολύ σημαντική», μας είπε ο **Νώντας Φάσσης**, επικουρικός στη σίτιση του νοσοκομείου και μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων. «Παρότι το Σωματείο δεν οργάνωσε τη συμμετοχή όπως θα έπρεπε, η οργάνωση των εργαζόμενων για όσα συμβαίνουν είναι τεράστια.

Περίπου 80 εργαζόμενοι/ες με ΣΟΧ απειλούνται άμεσα, μέχρι το τέλος του

χρόνου, με απόλυση. Ακολουθούμε οι επικουρικοί στις 31/3. Το νοσοκομείο είναι ήδη πολύ ταλαιπωρημένο, οι γιατροί είναι λίγοι, οι νοσηλεύτριες έχουν εξαντληθεί. Ειδικά μετά τις αναστολές εργασίας, τα πράγματα έγιναν αφόρητα. Και μέχρι το Μάη αναμένεται να απολυθούν πάρα πολλοί ακόμα. Γενικά ο Απρίλης θα είναι μήνας κατάρρευσης του νοσοκομείου αν δεν γίνουμε όλοι αορίστου όπως δικαιούμαστε.

Η Διοίκηση προχωρά σε διαγωνισμό για τη σίτιση, δίνοντας 370.000 ευρώ για εργολάβο. Έχουμε μπει πρώτοι στο στόχαστρό της για να συνεχίσει το ξεπούλημα και στα άλλα τμήματα. Ήδη έχει βάλει κάποιους εργολαβικούς για να καλύψουν τις αναστολές, δημιουργώντας εργαζόμενους δύο και τριών ταχυτήτων ώστε να καλλιεργηθεί αντιπαλότητα μεταξύ μας ενώ δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε. Χρειαζόμαστε όλοι στα νοσοκομεία, αυτοί που πρέπει να φύγουν είναι οι εργολάβοι.

Θα συμμετέχουμε στην κινητοποίηση του Σωματείου την Τετάρτη, για να απαιτήσουμε από την ηγεσία του να κλιμακώσει τον αγώνα. Η μαζικότητα είναι η δύναμή μας. Η συνέχεια είναι απεργίες όλο και μαζικότερες, όλων των εργαζομένων, ανεξάρτητα από ειδικότητα. Αυτό οργανώνουμε σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων».

Την επόμενη μέρα, Πέμπτη 9 Δεκέμβρη, η **Πανελλήνια Ένωση Τραυματιοφορέων** προχωρά σε συγκέντρωση στο Υπουργείο Υγείας στις 12μ, με 5ωρη στάση εργασίας (10πμ-3μμ) για τα νοσοκομεία της Αθήνας και 24ωρη απεργία για τα νοσοκομεία της περιφέρειας. «Καλούμε την κυβέρνηση, να κάνει άμεσα μόνιμες προσλήψεις Τραυματιοφορέων και να μονιμοποιήσει τους συμβασιούχους (ΟΑΕΔ – Επικουρικούς) οι οποίοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των Νοσοκομείων και Κέντρων Υγείας για να μη θρηνήσουμε λόγω των ελλείψεων ανθρώπινες ζωές», αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΠΟΕΔΗΝ που καλύπτει την κινητοποίηση.

Α.Β.

Η εφημερίδα μας

1.500 φύλλα Εργατική Αλληλεγγύη

Συμπληρώσαμε 50 χρόνια ΣΕΚ και 1500 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και σε αυτό το δισέλιδο μπορείτε να διαβάσετε δηλώσεις υποστήριξης της εφημερίδας από τη μεγάλη αγωνιστική πορεία των τελευταίων 30 χρόνων. Από το 1991, όταν ξεκινούσαμε την δεκαπενθήμερη έκδοση καταμεσής των επιθέσεων της κυβέρνησης μπαμπά Μητσοτάκη στους αγώνες που σημάδεψαν όλη την δεκαετία του '90. Από την Γένοβα το 2001 και το μεγάλο αντιπολεμικό κίνημα του 2003 στην αρχή του τέλους της κυβέρνησης Καραμανλή το 2008. Από το 2012, καταμεσής του μεγάλου αγώνα ενάντια στα μνημόνια, στην πάλη ενάντια στην κυβέρνηση ΝΔ σήμερα. Και από τη μηνιαία εργατική αλληλεγγύη στην δεκαπενθήμερη, στη βδομαδιαία, στην εβδομαδιαία και στη δημοσιότητα της νέας μας ηλεκτρονικής σελίδας που ήρθε μέσα στο 2020 να δώσει νέα ώθηση στον αριθμό των αναγνωστών στον καιρό της πανδημίας. Το λόγο έχουν αγωνιστές-τριες, συνδικαλιστές και εργατές, αναγνώστες, διακινητές και συνδοσιούχοι της εφημερίδας, πολλοί και πολλές από τους οποίους δεν βρίσκονται πια κοντά μας, αλλά οι ενχές τους, όπως και όλων των υπολοίπων συνεχίζουν να μας συνοδεύουν μπροστά στις μάχες που έχουμε.

Από την μεγάλη απεργία στο εργοστάσιο μέχρι σήμερα η Εργατική Αλληλεγγύη είχε να προσφέρει μόνο τη συμπαράσταση στην πάλη μας αλλά και συγκεκριμένες πολιτικές προτάσεις για την ανάπτυξη των εργατικών αγώνων.

Η δεκαπενθήμερη έκδοσή της θα είναι σημαντικό βήμα στην εξάπλωση των επαναστατικών ιδεών που προωθεί η ΟΣΕ μέσα στο εργατικό κίνημα.

Βασίλης Ματσινόπουλος,
εργάτης ΑΜΣΤΕΛ Πάτρας, 1991

Εύχομαι τα 200 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης να γίνουν 200.000 και παραπάνω.

Τα παιδιά που τρέχουν, εύχομαι να μην χάσουν ποτέ το κουράγιο τους. Γιατί αυτό το τρέξιμο είναι από τις λίγες ελπίδες τώρα πια.

Βασίλης Παπακωνσταντίνου,
τραγουδιστής, 1995

Μέσα από τον 7μηνό βίαιο και σκληρό αγώνα των εργαζομένων της ΕΑΣ κόντρα στα κυβερνητικά σχέδια ιδιωτικοποίησής της και αποδυνάμωσης, διάσπασης των εργαζομένων και από τις κατακτήσεις τους και την συλλογική δράση, δόθηκε η δυνατότητα σε όλους μας να ξεχωρίσουμε φίλους και εχθρούς, υποστηρίχτες και μη- παρά τις όποιες διαφορετικές θέσεις στον αγώνα αυτό.

Μέσα στους φίλους -έστω κι αν δει κανείς την διαφορετικότητα απόψεων που υπάρχει με αυτούς- βρίσκεται στην πρώτη σειρά και η Εργατική Αλληλεγγύη. Πιστεύω, το εύχομαι η εφημερίδα σας, το όργανο των θέσεων και των απόψεών σας να κυκλοφορεί σε συχνότερα από μήνα διαστήματα γιατί αυτό βοηθάει να δεις όχι μόνο πλευρές που ίσως τις έχεις ξεχασμένες αλλά γιατί κύρια ανακαλύπτεις συμμάχους και φίλες θέσεις στον αγώνα για πρόοδο και προκοπή σε αυτόν τον τόπο, υπέρ των εργαζομένων για δικαιοσύνη στην πράξη, για έναν άνθρωπο που θα ενδιαφέρεται για τον άνθρωπο.

Σταμούλος Χρήστος,
ΓΓ σωματείου εργαζομένων ΕΑΣ,

Γιώργος Τσιρίδης,
πρόεδρος σωματείου τεχνικών ΕΑΣ, 1991

Ποτέ δεν θα ξεχάσω την στάση της Εργατικής Αλληλεγγύης στον ηρωικό αγώνα του Νεωρίου όταν χιλιάι άνθρωποι παλεύαμε να κρατήσουμε τις δουλειές μας.

Η προσφορά σας ήταν ανεκτίμητη. Μας φέρατε την συμπαράσταση των εργατών από χίλιες δυο μεριές. Αν οι ηγεσίες μας είχαν την δική σας γραμμή θα ήμασταν σήμερα σε πολύ καλύτερη κατάσταση. Εύχομαι στην Εργατική Αλληλεγγύη να δυναμώσει και να φτάσει παντού με πολλές χιλιάδες φύλλα.

Παναγιωτίδου Φρόσω,
Νεώριο Σύρος, 1997

Εύχομαι εκατομμύρια φύλλα στην Εργατική Αλληλεγγύη. Η εργατική τάξη πρέπει να αγωνιστεί χέρι-χέρι, γιατί ο σκοπός μας είναι κοινός.

Στη γειτονιά μας στο Ρουφ, πριν λίγα χρόνια είχαμε δεχτεί επίθεση των φασιστών της Χρυσής Αυγής, είχαν έλθει με αλυσίδες και είχαν πυροβολήσει κάποια σπίτια. Φυσικά είχαμε ενημερώσει και τα άλλα κόμματα το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ, τον Συνασπισμό. Εσείς ήσασταν οι πρώτοι που τρέξατε στο πλευρό μας. Πρέπει να υπάρξει μια αλληλεγγύη που να κάνει πέρα τους ρατσιστές.

Μουμίν Τζαχί, μέλος ΣΥΕΤΕ, μέλος της μουσουλμανικής μειονότητας στην Αθήνα, 1997

Το 1994 κάναμε κατάληψη του αεροδρομίου. Η Εργατική Αλληλεγγύη ήταν η δύναμη που στάθηκε σταθερά στο πλευρό μας τότε.

Σήμερα τα αποτελέσματα του «προγράμματος εξυγίανσης» δικαιώνουν και την δική μας στάση αλλά και την Εργατική Αλληλεγγύη που ήταν η μόνη εφημερίδα που πρόβαλε τον αγώνα μας. Ερχόμαστε λοιπόν να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ. Να τα χιλιάσετε, πάντα στο πλευρό του εργαζομένου.

Βασίλης Γιαννάκοπουλος,
πρόεδρος Ένωσης Ιπτάμενων Φροντιστών Ολυμπιακής, 1997

Την Εργατική Αλληλεγγύη την γνώρισαμε το 1990.

Από τότε ήταν παρούσα σε όλες τις φάσεις του αγώνα μας. Στις 5 μέρες της κατάληψης της νομαρχίας Πάτρας, στους αποκλεισμούς του λιμανιού, ήταν ο πρόθυμος συμπαραστάτης για κάθε εργατικό αγώνα που έβασσε στην Πάτρα όλα αυτά τα χρόνια. Στους αγώνες που έρχονται ξέσουμε ότι θα σας έχουμε στο πλευρό μας. Καλό κουράγιο.

Διαμαντής Γκολφινόπουλος,
Πειραική Πατραϊκή, 1997

Το 1985 με 6 μήνες κατάληψη στον Σκαρμαγκά αναγκάσαμε το ΠΑΣΟΚ να κρατικοποιήσει το ναυπηγείο που ο Νιάρχος απειλούσε να κλείσει.

Τότε εγώ και κάποιοι συνάδελφοι λέγαμε «ούτε μια δραχμή στο Νιάρχο τον ληστή». Η Εργατική Αλληλεγγύη ήταν η εφημερίδα που μας έδινε πολιτική κάλυψη, αφού υποστηρίζει το αίτημα για κρατικοποίηση κάθε επιχείρησης που πάει για κλείσιμο, χωρίς αποζημίωση στον καπιταλιστή. Στα χρόνια που ακολουθήσαν είδα εκείνη τη μικρή εφημερίδα να μεγαλώνει με οργανωμένη και επίμονη δουλειά. Μπορώ λοιπόν να πω από πρώτο χέρι ότι είναι ένα δυνατό όπλο για να αλλάξουμε τον κόσμο.

Γιάννης Στεφάνου,
εργαζόμενος Σκαρμαγκά, 2001

Η Εργατική Αλληλεγγύη δεν είναι μια απλή εφημερίδα, ένα ακόμα έντυπο ανάμεσα στα χιλιάδες που κυκλοφορούν.

Εκχωρίζει για την αμεσότητα, τη ζωντάνια του λόγου, τη συνέπεια, την αγωνιστική έκφραση. Αποτελεί «αντροπή» των καθοδηγούμενων ΜΜΕ. Είναι η γνήσια έκφραση της φωνής των εργαζομένων, των φοιτητών, των μαθητών, των πολιτών, των ανέργων, των μεταναστών. Είναι το ΒΗΜΑ του αγώνα και της προβολής των διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος και της κοινωνίας. Είναι το όργανο αλληλεγγύης και συμπαραστάσης όσων αγωνίζονται. Είναι εργαλείο στα χέρια των μελών των Σωματείων.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ, την τεράστια συμβολή της στον ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ ΑΓΩΝΑ των 46 ημερών (1998), των εργαζομένων της Ιονικής Τράπεζας, ενάντια στην ιδιωτικοποίησή της. Συνεχίζουμε μαζί και θα νικήσουμε!

Γιάννης Μαρκάκης,
πρώην Πρόεδρος Εργαζομένων Ιονικής Τράπεζας, 2012

Η Εργατική Αλληλεγγύη με συνέπεια ενημερώνει, εκφράζει, στηρίζει και προωθεί τους αγώνες της εργατικής τάξης, της νεολαίας, του λαού για τα κοινωνικά, συνδικαλιστικά, δημοκρατικά και πολιτικά δικαιώματα.

Ο ρόλος και η αναγκαιότητα ενός τέτοιου μαχητικού έντυπου μέσου αναδεικνύεται ιδιαίτερα σήμερα στις συνθήκες του ανελέητου κοινωνικού πολέμου που αντιμετωπίζουν οι δυνάμεις της εργασίας.

Με την ευκαιρία της κυκλοφορίας του χιλιοστού φύλλου, εύχομαι η Εργατική Αλληλεγγύη να συνεχίσει τον μαχητικό της ρόλο και οι αγωνιστές που την παράγουν και την διαδίδουν να συνεχίσουν με τον ίδιο απaráμλλο ζήλο το έργο τους.

Λάζαρος Απέκης,
πανεπιστημιακός, πρώην πρόεδρος ΠΟΣΔΕΠ, 2012

Το κίνημα χρειάζεται την φωνή της Εργατικής Αλληλεγγύης και η εφημερίδα όλους για να ενημερώνει για ό,τι οι άλλοι αποσιωπούν ή υποβαθμίζουν. Να τα χιλιάσετε.

Πάυλος Νεράντζης, 2008

Η πρώτη επαφή μας έγινε τη δύσκολη περίοδο της εθνικιστικής έξαρσης, λόγω της αναξιώπρωσης του Μακεδονικού, το 1992.

Η Εργατική Αλληλεγγύη και η Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση που την εξέδιδε, μας στήριξαν τολμηρά και αποφασιστικά. Δημοσίευσε άρθρα και ρεπορτάζ σχετικά με το Μακεδονικό με τα οποία αποκάλυψε την αποικιοκρατική και ρατσιστική συμπεριφορά της ελλαδικής ολιγαρχίας σε βάρος της μακεδονικής κοινότητας. Εμείς με τη σειρά μας διακίνησαμε την εφημερίδα στην περιοχή μας και αναδημοσίευσαμε πολλά άρθρα της στην εφημερίδα μας...

Στα πλαίσια της συνεργασίας συμμετείχαμε ως μάρτυρες υπεράσπισης στη δίκη που στήθηκε κατά των συντελεστών και διακινητών του βιβλίου "Η Κρίση στα Βαλκάνια, το Μακεδονικό και η εργατική τάξη".

Τραϊάνος Πασός, Ιδρυτικό μέλος της Μακεδονικής Κίνησης Βαλκανικής Εφημερίας, 2012

Συχαρητήρια για τα 1000 φύλλα επίμονης καταγραφής και παρέμβασης στους αγώνες των εργαζομένων με την Εργατική Αλληλεγγύη.

Ευχές για ακόμα πιο αποφασιστική και δημιουργική συμμετοχή στους αγώνες που έρχονται: με τη συγκέντρωση και μελέτη των πραγματικών διαθέσεων του κόσμου της δουλειάς, με την αξιοποίηση των θετικών και αρνητικών εμπειριών του, με κριτήριο την πράξη και εργαλείο την επαλήθευση και ανάπτυξη της επαναστατικής θεωρίας του παγκόσμιου εργατικού κινήματος.

Για την επεξεργασία των σημειωμένων στόχων και κατευθύνσεων που θα αναδεικνύουν της εργατική τάξη σε πολιτικό υποκείμενο με την ευστοχη και αποφασιστική του παρέμβαση στο σύνολο των εσωτερικών και εξωτερικών ζητημάτων, για την αγωνιστική ενότητα της μεγάλης πλειοψηφίας των καταπιεζόμενων και εκμεταλλευόμενων, που θα ανοίγει τον μαχητικό της ρόλο και οι αγωνιστές που την παράγουν και την διαδίδουν να συνεχίσουν με τον ίδιο απaráμλλο ζήλο το έργο τους.

Χρήστος Μπίσης,
Ε.Κ.Κ.Ε., 2012

Η Εργατική Αλληλεγγύη πρέπει να υπάρχει. Βίωσα τη σημασία της ύπαρξής της τα τελευταία χρόνια. Στους αγώνες ενάντια στο Ναζισμό και υπέρ της καθημερινής Αλληλεγγύης με τους ξεριζωμένους και κατατρεγμένους αυτού του κόσμου.

Ο λόγος της οδηγούσε σε αποτελεσματική πολιτική πράξη. Επειδή ήταν λόγος που πήγαινε από την πράξη. Διατηρώ τις διαφορετικές μου απόψεις και θέσεις σε πολλά θέματα της τρέχουσας πολιτικής. Μάλλον γι' αυτό αντιλαμβάνομαι καλύτερα από άλλους την ιδιαίτερη αξία της στα θέματα που μας έφεραν κοντά.

Πολλές μάχες μας ήταν νικηφόρες. Όμως η κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα που έθρεψε τη Χρυσή Αυγή και στήριξε τη βαρβαρότητα απέναντι στους πρόσφυγες συνεχίζει να είναι εδώ. Συνεπώς οι αγώνες δεν τελείωσαν. Μπλάνουν σε μια νέα φάση, ακόμη πιο δύσκολη από την προηγούμενη. Από αυτούς δεν μπορεί να λείπει η Εργατική Αλληλεγγύη. Γι' αυτό την ενισχύουμε. Επειδή την έχουμε ανάγκη. Στο μεγάλο εγχείρημα για μια ανθρώπινη κοινωνία.

Γιώργος Τσιάκαλος,
ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ, 2020

Φωνές όπως της Εργατικής Αλληλεγγύης είναι περισσότερο από ποτέ απαραίτητες για τη διάδοση τεκμηριωμένων και ασυμβίβαστων πολιτικών ιδεών σε μια περίοδο που ωδυνάμασε συστηματικά στην απάθεια, τη μετριοπάθεια, και την απομόνωση.

Η δέσμευση της Εργατικής Αλληλεγγύης να φτάνει σε κάθε γωνιά, σε όλο τον κόσμο που διψάει για δράση, από εμάς για εμάς, από χέρι σε χέρι, για κάθε τι που απαιτεί την προσοχή μας την καθιστά ανεκτίμητη. Η επαναστατική αριστερά την έχει πιο πολύ ανάγκη από ποτέ καθώς η Εργατική Αλληλεγγύη δε διατάζει να μιλήσει για θέματα που η ρεφορμιστική αριστερά θεωρεί δευτερεύοντα: τα δικαιώματα των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ υποκειμένων, μεταξύ άλλων.

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι μια εφημερίδα με δεκαετίες παρουσίας στο πλευρό των κινημάτων των εργαζομένων, ντόπιων και ξένων...Η ενίσχυση της οικονομικής της ανεξαρτησίας σημαίνει ενίσχυση μιας σημαντικής προσπάθειας προβολής και οργάνωσης της συλλογικής γνώσης και εμπειρίας της εργατικής τάξης στην Ελλάδα.

Δημήτρης Κουσουρής, ιστορικός, 2020

Είμαι συνδρομήτρια της Εργατικής Αλληλεγγύης. Στην εφημερίδα αυτή, μαζί με σημαντικά πολιτικά κείμενα που προϋποθέτουν σοβαρή αναλυτική γνώση των θεμάτων, παρουσιάζεται η ανυπότακτη κοινωνία, οι αντιστάσεις των από κάτω και προβάλλεται συστηματικά η ανάγκη ενωτικής δράσης της Αριστεράς.

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ είχε μιλήσει για το ψωμί και τα τριαντάφυλλα. Οι ελεύθεροι άνθρωποι δικαιούνται όχι μόνο τα προς το ζην αλλά και μια ζωή με αξιοπρέπεια. Σήμερα, τα τριαντάφυλλα κινδυνεύουν να χαθούν μέσα στους παγετούς της κλιματικής καταστροφής ενώ η επιβίωση του πλανήτη και των ανθρώπων διακυβεύεται...Γεννιέται όμως και ένα τεράστιο κίνημα με πρωταγωνιστές/τριες τα νέα παιδιά, που συγκλονίζει τον κόσμο και διεκδικεί: «αλλαγή συστήματος και όχι του κλίματος»! Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι πάντα μέσα και δίπλα και σ' αυτούς τους αγώνες. Αξίζει να την ενισχύσουμε!

Ελένη Πορτάλιου,
ομ. Καθηγήτρια Αρχιτεκτονική ΕΜΠ, 2020

No 8, Ιούνης 1985

No 20, Νοέμβριος 1987

No 24, Μάιος 1988

No 30, Γενάρης 1989

No 58, Σεπτέμβριος 1991

No 105, 15/9/1993

No 114, 17/11/1993

No 327, 6/5/1998

No 491, 12/9/2001

No 559, 5/2/2003

No 751, 17/1/2007

Έκτακτη έκδοση, 7/12/2008

No 968, 1/9/2010

No 968, 18/5/2011

No 999, 20/12/2011

No 1007, 15/2/2012

No 1180, 1/7/2015

No 1255, 4/1/2017

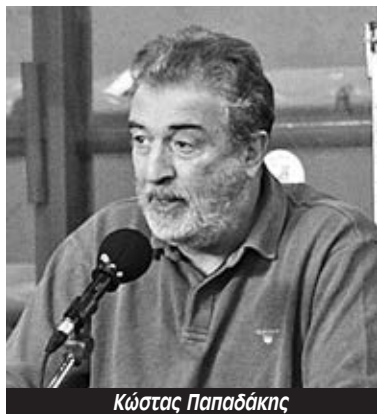
No 1417, 8/4/2020

No 1499, 1/12/2021

Μια γιορτή που μας γέμισε

Κώστας Παπαδάκης

Κώστας Τσιάνης

Τζαβέντ Ασλάμ

Χουάνα Σταυριανού

Από τα 50 χρόνια του ΣΕΚ, τα 45 τελευταία βαδίζουμε μαζί και αισθάνομαι την ανάγκη να καταγράψω κάποιες από τις κοινές μας εμπειρίες. Πρώτα απ' όλα την πορεία στην αμερικάνικη πρεσβεία τον Νοέμβρη του 1980, μια μεγαλειώδη, εμβληματική κινητοποίηση συγκρότησης της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς που κατά τη γνώμη μου, παρά τους δύο νεκρούς, κράτησε το Πολυτεχνείο ζωντανό.

Οι καταλήψεις που έφεραν τη νίκη απέναντι στον νόμο 815 το 1979. Η επιτροπή για τον στρατό το '82. Οι κινητοποιήσεις για τη δολοφονία του Καλτεζά το '85 και για την επίσκεψη του Λεπέν. Οι κινητοποιήσεις συμπαρατάσσας στους κινέζους φοιτητές το 1989. Το ότι η ΟΣΕ έμεινε όρθια τη δεκαετία του '80 απέναντι σε ένα κύμα πλημμυρίδας από το ΠΑΣΟΚ. Έμεινε όρθια και την επόμενη δεκαετία απέναντι στη νέα τάξη πραγμάτων και απέναντι στις θεωρίες περί δήθεν τέλους της εργατικής τάξης και τέλους της ιστορίας. Ήταν ο αγώνας για το Μακεδονικό ενάντια στον εθνικισμό...

Θέλω να σταθώ σε δύο πράγματα όπου η συμβολή του ΣΕΚ ήταν καθοριστική. Πρώτον, έχουμε πει πολλές φορές για τη δίκη της Χρυσής Αυγής και το αντιφασιστικό κίνημα. Επιτρέψτε μου να πω, με την ιδιότητα του ανένταχτου, αυτό που τα μέλη του ΣΕΚ από σεμνότητα και μόνο δεν λένε: αν δεν υπήρχε το ΣΕΚ δεν θα ήταν στη φυλακή η Χρυσή Αυγή, τελεία και παύλα. Αν δεν υπήρχε το ΣΕΚ δεν θα υπήρχε η ΚΕΕΡΦΑ. Και το λέω όχι μόνο για λόγους ιστορικούς αλλά γιατί σε λίγους μήνες θα αρχίσει το εφετείο. Και χρειαζόμαστε ξανά αυτόν τον μηχανισμό, αυτή την ατμομηχανή.

Δεύτερον, πριν λίγες μέρες, ένα βαθύτατο ριζοσπαστικό, πολιτικό και κοινωνικό ρεύμα δικηγόρων βρόντηξε γερά τις πόρτες του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας και κατέστησε σαφές ότι δεν θα περιμένει τις επόμενες εκλογές για να το ξανακάνει. Επικεφαλής ενός κινήματος που είχε διακριθεί όλο το προηγούμενο διάστημα στην υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, ήταν ένα μέλος του ΣΕΚ τα τελευταία 25 χρόνια, ο Θανάσης Καμπαγιάννης.

Κώστας Παπαδάκης,

δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής

Είναι μέρα χαράς. Από τα 50 χρόνια σας είμαι μάρτυρας στα 25. Σήμερα θα καταθέσω λοιπόν όπως το κάναμε τόσες πολλές φορές.

Όταν έγινα πρόεδρος της πακιστανικής κοινότητας το 2005 είχαμε άμεσα μια πολύ μεγάλη ανάγκη. Οι αγγλικές και ελληνικές μυστικές υπηρεσίες απήγαγαν περίπου 60 άτομα, 28 ήταν Πακιστανοί. Εκεί γνώρισα για πρώτη φορά το ΣΕΚ, ήταν η πρώτη φορά που πήραμε θάρρος. Ήμουν νέος και άπειρος αλλά είχα δίπλα μου τους συντρόφους που μας στήριξαν μέσα από την Εργατική Αλληλεγγύη. Δεν θα το ξεχάσω ποτέ. Δεχόμασταν απειλές, πως θα έβαζαν τέλος στις ζωές μας. Αλλά ήσασταν εκεί και σας ευχαριστώ.

Ύστερα ήταν η Χρυσή Αυγή. Μας έλεγαν “δώστε εσείς συνεντεύξεις και εμείς θα σας κόψουμε το λαιμό”. Πώς μπορέσαμε να συνεχίσουμε απέναντι στους δολοφόνους με τα μαχαίρια που έκαναν επιθέσεις σε πλατείες και λεωφορεία και όλοι φοβόντουσαν; Όταν η αστυνομία δεν έκανε τίποτα για να τους σταματήσει; Εμείς τους σταματήσαμε! Μαζί. Μέχρι και 24

ώρες περάσαμε μπροστά από το Α.Τ. Νίκαιας για να καταφέρουμε να καταθέσουμε μια μήνυση. Μήπως δεν τις δέχονταν γιατί κάποιοι το βράδυ φορούσαν τις μαύρες στολές, έκαναν μαύρες δουλειές κρατώντας μαύρα μαχαίρια; Ποιος το ξέρει; Τρία χρόνια παλέψαμε κόντρα σε αυτούς που μας έλεγαν πως δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα γιατί είμαστε μετανάστες ενώ η ΧΑ ήταν κοινοβουλευτικό κόμμα. Αλλά τον Οκτώβρη του 2020 νικήσαμε.

Για μένα επανάσταση είναι όταν ένας εργαζόμενος, που κάνει απεργία στο εργοστάσιο, όπως κάναμε για 35 μέρες στο Λαζόπουλου, νικάει επειδή υπάρχει αλληλεγγύη και παλεύει ενωμένος με τους άλλους. Όταν ένας μετανάστης που πριν από χρόνια νόμιζε πως δεν θα τον βοηθούσε κανείς αλλάζει γνώμη γιατί υπάρχουν η Εργατική Αλληλεγγύη, το ΣΕΚ, η πακιστανική κοινότητα, τότε είναι επανάσταση. Ζήτω λοιπόν η επανάσταση!

Τζαβέντ Ασλάμ,

πρόεδρος της πακιστανικής κοινότητας
Ελλάδος η Ενότητα.

Είμαι πολύ χαρούμενος που βρίσκομαι εδώ ανάμεσά σας. Είναι πολύ ευχάριστο που το ΣΕΚ γιορτάζει τα 50 του χρόνια.

Η efood όπου εργάζομαι μας έστειλε στις 15 Σεπτέμβρη μια ειδοποίηση που έλεγε “αν θέλετε δουλειά θα πρέπει να γίνετε freelancer”. Το μήνυμα έφτασε αρχικά σε 115 συναδέλφους. Δεν πρόλαβε να φτάσει σε όλους γιατί η αντίδραση ήταν άμεση. Έβαζαν τις προϋποθέσεις για να εφαρμόσουν ένα “συνεργατικό” μοντέλο ώστε να απαλλαγεί η εταιρία από το μεγάλο εργατικό κόστος, τις εισφορές που είναι τεράστιες για τις μέρες των αργιών, πατώντας στον νόμο Χατζηδάκη. Θέλανε να μην χρειάζεται να πληρώνουν την ασφάλεια μας, τα δώρα μας, τα επιδόματά μας και να μην έχουμε συλλογική σύμβαση. Θέλανε να μας έχουν με το κομμάτι λες και είμαστε τενεκέδες. Δεν θέλουμε κανέναν συμβιβασμό. Δεν θα υποκύψουμε σε κανέναν, ούτε στον νόμο Χατζηδάκη.

Είμαστε εργάτες, δεν είμαστε συνεργάτες κύριε Μητσοτάκη. Η δύναμη και η διάθεση που είχαμε ήταν τόσο μεγάλες που “ένωσαν” δύο σωματεία. Το συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού που έλεγχεται από το ΚΚΕ και το ΣΒΕΟΔ που τα μέλη του ανήκουν στον χώρο της αναρχίας. Πήγαμε σε πιάτσες και σημεία έναρξης, πήραμε την πρωτοβουλία εμείς οι ανοργάνωτοι και φτιάξαμε το δικό μας συνδικάτο στην efood. Ο κόσμος μας αγκάλιασε με τη συμπαρατάσσή του. Μας φώναζαν μπράβο. Πετύχαμε τη μεγαλύτερη νίκη απέναντι στην efood, φτιάξαμε το δικό μας σωματείο και προχωράμε σε συνέλευση την επόμενη Δευτέρα. Εμπνεόμενοι από εμάς οι ντελιβεράδες της Wolf φτιάχνουν και αυτοί δικό τους σωματείο.

Θέλω να πω σε όλους να μην φοβούνται. Με την Καμαριέρα προσπαθούμε να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε σε αυτή την κατεύθυνση. Ελάτε μαζί μας.

Κώστας Τσιάνης,

εργαζόμενος στην efood

Είμαι εργαζόμενη στον Τουρισμό-Επισιτισμό και μέλος του ΣΕΚ από το 2006. Είμαι εργαζόμενη σε έναν κλάδο που χτυπήθηκε σκληρά από τις αλλαγές που έφερε η κρίση της πανδημίας, τόσο στις ζωές μας όσο και στις δουλειές μας.

Μειώσεις προσωπικού -πάντα με την καραμέλα των συνεπειών της πανδημίας- μείωση μισθών, ακόμα πιο ελαστικές σχέσεις εργασίας... Ο κλάδος μας ήταν ένας από αυτούς που βγήκε απέναντι σε αυτές τις επιθέσεις, αγωνίστηκε και τις μετέτρεψε σε δύναμη. Τις έκανε πρωτοβουλίες και κινητοποιήσεις με τη στήριξη του σωματείου, το οποίο αφουγκράστηκε και, ως όφειλε, στάθηκε δίπλα στους εργαζόμενους, γιατί ζητούσαν οργανωμένη αντίδραση και αποτελεσματικές απαντήσεις στις επιθέσεις.

Υπήρξαν μάχες που νίκησαν. Καταφέραμε να γραφτούν στα επιδόματα αναστολής εργασίας μεγάλα κομμάτια εργαζόμενων ως εποχιακοί τα οποία είχαν αποκλειστεί. Τμήματα φαινομενικά ανοργάνωτα και αδύναμα βγήκαν μπροστά στις μάχες κερδίζοντας και δίνοντας παράδειγμα και έμπνευση και την αυτοπεποίθηση που αποκτάς μόνο όταν δίνεις τη μάχη και αλλάζεις τις συνθήκες και καταργείς στην πράξη τους αντεργατικούς νόμους. Αναφέρομαι προφανώς στους συναδέλφους της efood που, κοκκινίζοντας τους δρόμους, έγιναν σημαία του κινήματός μας.

Την ανάγκη όμως πως πρέπει να απαλλαγούμε από αυτό το σύστημα και τη σημασία της οργάνωσης την έδειξαν και οι πρόσφατες εκλογές στο Συνδικάτο Τουρισμού Επισιτισμού Αττικής. Το συνδικάτο προχώρησε σε εκλογές με πολύ αυξημένο αριθμό μελών. Αυτό έδειξε πως ο κόσμος στρέφεται στα συνδικάτα όταν βλέπει πως αυτά κινητοποιούνται. Κάτι ακόμα που αποδεικνύει πως ο κόσμος ζητούσε αυτές τις αλλαγές είναι το γεγονός πως κερδίσαμε μια έδρα ως Ενωτική Πρωτοβουλία Αγώνα στις εκλογές του Συνδικάτου. Το κατέβασμα με την Πρωτοβουλία του σχήματος της Καμαριέρας στο οποίο συμμετέχω, εκφράζει ένα κομμάτι εργαζόμενων που είναι έτοιμο να συμμετέχει, να αγωνιστεί, είναι αποφασισμένο να νικήσει και δεν εναποθέτει απλά τις ελπίδες του σε έναν κακό συνδικαλισμό.

Μιλώντας για την Καμαριέρα θέλω να θυμίσω ότι το όνομα του σχήματος τιμά τις μαχήτριες ενός κλάδου που αριθμεί σχεδόν 500.000 εργαζόμενους με το 60% τουλάχιστον να είναι γυναίκες. Υπενθυμίζει ότι μια καμαριέρα κάποτε τόλμησε να τα βάλει με τους δυνατούς, με τους σεξιστές, με τους βιαστές, τους εκμεταλλευτές αυτού του συστήματος και βγήκε νικήτρια. Έτσι λοιπόν, με μια χρονιά που κλείνει με 14 γυναικοκτονίες, τα ζητήματα ισότητας των φύλων -οι αυξήσεις στους μισθούς, οι συλλογικές συμβάσεις, νομικές παροχές προς όφελος των γυναικών και όχι ο περιορισμός στις οικιακές δουλειές και στο ρόλο της αναπαραγωγικής μηχανής- πρέπει να αποτελούν αιτήματα κάθε σωματείου και κάθε χώρου δουλειάς.

Στόχος μας είναι αποκτήσουμε σωματεία που εκφράζουν τις ανάγκες μας και αυτό γίνεται μόνο με τη δική μας εμπλοκή. Με έμπνευση από τη θεωρία των επαναστατικών ιδεών για έναν άλλο κόσμο που είναι εφικτός και την εμπειρία που κερδίζω στην πράξη ως μέλος του ΣΕΚ θέλω να πιστεύω ως εργαζόμενη του κλάδου ότι η Οκτωβριανή επανάσταση ίσως τελικά να είχε δίκιο. Παλεύουμε για μια κοινωνία όπου η κάθε μαγείρισσα θα μπορεί να κυβερνήσει.

Χουάνα Σταυριανού,

εργαζόμενη στον Τουρισμό

έμπνευση και ενθουσιασμό!

Στιγμιότυπο από τη γιορτή στον Πανελλήνιο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Κατάμεστο ήταν το γήπεδο στον Πανελλήνιο στη γιορτή για τα 50 χρόνια του ΣΕΚ.

Το πάνελ της συζήτησης "Για ποιά κοινωνία παλεύουμε". Από αριστερά: Πάνος Γκαργκάνας, διευθυντής της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη, Λίλιαν Μπουρίτη, συντονίστρια, Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος της πολιτικής αγωγής στην δίκη της ΧΑ, Δημήτρης Παπαχρήστος, ιστορικό στέλεχος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, μέλος ΔΣ Σωματείου ΓΝΑ Γεννηματάς

Το πάνελ της συζήτησης "Για την Αριστερά της Επανάστασης και του Σοσιαλισμού". Από αριστερά: Μαρία Στύλλου, υπεύθυνη του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, Κατερίνα Θωίδου, συντονίστρια, Άννα Τσινίκα, μέλος ΔΣ ΠΣΥΠ-ΕΡΤ, Πέτρος Κωσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, Κώστας Καταραχιάς, γιατρός, μέλος ΔΣ ΕΙΝΑΠ

Στιγμιότυπα από τη συναυλία των Blue John & The Steamboats με τον Yannis Kassetas (αριστερά) και των Jazzmatazz (δεξιά).

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης, Δημήτρης Δασκαλάκης

Εκατοντάδες αγωνιστές και αγωνίστριες βρέθηκαν την Κυριακή 5 Δεκέμβρη στο γήπεδο του Πανελληνίου για να γιορτάσουν τα 50 χρόνια του ΣΕΚ κλείνοντας πανηγυρικά μια καμπάνια εκδηλώσεων, συζητήσεων και εξορμήσεων που κράτησε δύο μήνες.

Παλιότεροι αγωνιστές με μνήμες από την αντίσταση στη Χούντα και το Πολυτεχνείο, μαζί με νέους μαθητές. Εργάτες της Υγείας που αντιστέκονται στη διάλυση του ΕΣΥ μαζί με τους νικητές απεργούς της efood. Αγωνιστές από ιστορικές μάχες του εργατικού κινήματος μαζί με νεότερους που έκαναν το βήμα να οργανωθούν αυτή την Κυριακή. Μετανάστριες και προσφύγισες που παλεύουν ενάντια στα ρατσιστικά εγκλήματα του Μηταράκη μαζί με εργάτριες που παλεύουν ενάντια στον σεξισμό.

Όλοι και όλες μαζί, γέμισαν τον Πανελλήνιο, παρακολούθησαν την ταινία "50 χρόνια αγώνες", και συμμετείχαν στις δύο συζητήσεις "Για ποιά κοινωνία παλεύουμε" και "Για την Αριστερά της Επανάστασης και του Σοσιαλισμού" με πάνελ ομιλητών και παρεμβάσεις από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Στα διαλείμματα δεκάδες περιηγήθηκαν στην έκθεση φωτογραφίας και πρωτοσέλιδων στο διάδρομο, ψάχνοντας να βρουν τους εαυτούς τους και τους συντρόφους τους στις εικόνες κινητοποιήσεων και συζητήσεων από τη Μεταπολίτευση μέχρι την καταδίκη της Χρυσής Αυγής. Το ενδιαφέρον πολλών τράβηξε η έκθεση φωτογραφιών της Γερμανικής επανάστασης του 1918 που κοσμούσε το χώρο της εκδήλωσης μαζί με έκθεση φωτογραφιών της Ρώσικης επανάστασης και τα πανό που είχαν παραχωρήσει τα σωματεία των εργαζομένων των νοσοκομείων Αγ. Σάββας και ΓΝΑ Γεννηματάς, το ΣΕΛΜΑ, η ΠΟΣΠΕΡΤ, η ΠΟΕΔΗΝ, η ΠΟΘΑ και η ΑΔΕΔΥ.

Δύναμη

"Ήταν μια πολύ σημαντική μέρα. Εγώ αποφάσισα να οργανωθώ βλέποντας και ακούγοντας σήμερα για αυτά τα 50 χρόνια, για το πώς αυτή η πορεία ξεκίνησε και πήρε το νόημα της μέσα από το Πολυτεχνείο και για την προσπάθεια που κάνει το ΣΕΚ όλα αυτά τα χρόνια για τον αγώνα των εργατών και της νεολαίας", είπε στη Εργατική Αλληλεγγύη ο Παναγιώτης, φοιτητής στο ΠΑΔΑ. "Η σημερινή μέρα ήταν δύναμη", δήλωσε η Ιωσηφίνα από τη Νίκαια. "Σήμερα ακούσαμε αγωνιστές του δρόμου, πεισματάρηδες και θρασεείς να μιλάνε. Από αύριο συνεχίζουμε τις μάχες με περισσότερη αποφασιστικότητα. Εγώ πήρα έμπνευση και δύναμη. Γι' αυτό αποφάσισα να οργανωθώ μαζί σας".

Το εορταστικό μονοήμερο έκλεισε με μια εντυπωσιακή συναυλία. Πρώτοι έπαιξαν οι Jazzmatazz. Τραγούδια δικά τους με καυστικό χιούμορ αλλά και αμερικάνικα εργατικά τραγούδια. Στη συνέχεια στη σκηνή ανέβηκαν οι Blue John με τους Steamboats -γνωστοί στο κοινό από την μουσική παρουσία τους στην Απεργιακή 8 Μάρτη- και τον Γιάννη Κασσέτα στο σαξόφωνο χαρίζοντας σε όλους μια καταπληκτική blues funk βραδιά που έκλεισε, αρκετά αργότερα από την προγραμματισμένη ώρα, υπό το άκουσμα της Διεθνούς.

"Επιστρέφουμε στο Βόλο με πολύ μεγάλη έμπνευση από το σημερινό μονοήμερο", μας είπε η Τζένη, φοιτήτρια. "Στον Βόλο είμαστε ένας φοιτητικός κυρίως πυρήνας του ΣΕΚ. Σήμερα αποκτήσαμε ένα ακόμα νέο μέλος. Από αύριο έχουμε να οργανώσουμε τη συνέχεια μέσα στις σχολές μας, ξεκινώντας με τη διαδήλωση στην επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Έχουμε όμως να βάλουμε μπροστά να συνδεθούμε ακόμα περισσότερο με τους εργατικούς χώρους, να κερδίσουμε κανονικά μέλη. Πρώτα απ' όλα στο νοσοκομείο του Βόλου όπου παρεμβαίνουμε και που βρίσκεται σε τραγική κατάσταση".

"Τέτοιες εκδηλώσεις πρέπει να γίνονται πιο συχνά", δήλωσε στο τέλος της ημέρας η Φαίη, φοιτήτρια δημόσιου ΙΕΚ. "Μας σπρώχνουν όχι μόνο να συμμετέχουμε αλλά και να μπαίνουμε στη δράση".

Δημήτρης Δασκαλάκης

Μια συγκλονιστική καταγγελία έφερε στο φως η εφημερίδα New York Times την 1η Δεκέμβρη. Ένας διερμηνέας αφγανικής καταγωγής έπεσε θύμα βίαιης επαναπροώθησης τον Σεπτέμβριο, όταν οι συνοριοφύλακες στα ελληνοτουρκικά σύνορα του Έβρου τον πέρασαν για αιτούντα άσυλο! Όπως περιέγραψε στους NYT ο διερμηνέας, κατευθυνόταν στη Θεσσαλονίκη για το ρεπό του, όταν η αστυνομία σταμάτησε το λεωφορείο στο οποίο επέβαινε και κατέβασε τον ίδιο και αρκετούς ακόμη πρόσφυγες.

Οι αστυνομικοί τους χτύπησαν και τους έγδυσαν, ενώ τους άρπαξαν τηλέφωνα, χρήματα και έγγραφα. Όταν προσπαθούσε να τους εξηγήσει ποιος είναι, αυτοί γελούσαν και τον χτυπούσαν κι άλλο. Στη συνέχεια τα θύματα μεταφέρθηκαν σε μια απομακρυσμένη αποθήκη, όπου κρατήθηκαν με τουλάχιστον 100 άτομα ακόμα, συμπεριλαμβανομένων γυναικών και παιδιών. Τέλος, φορτώθηκαν σε μικρές βάρκες στον Έβρο και σπρώχτηκαν προς την Τουρκία.

Ο διερμηνέας, που από φόβο για τη ζωή του έχει ζητήσει από τους NYT να μην αποκαλύψουν την ταυτότητά του, είναι μόνιμος κάτοικος Ιταλίας. Δούλευε με τη Φρόντεξ στα ελληνοτουρκικά σύνορα ως μέλος ομάδας ειδικών που ο σκοπός τους είναι να βοηθούν τις αρχές να επικοινωνούν με τους πρόσφυγες στα σύνορα. Μετά την επαναπροώθηση κατάφερε να φτάσει στην Κωνσταντινούπολη, όπου και επικοινωνήσει με το ιταλικό προξενείο το οποίο εξασφάλισε την ασφαλή επιστροφή του στην Ιταλία.

Η **Ίλβα Γιόχανσον** μίλησε με τον καταγγέλλοντα και δήλωσε «εξαιρετικά προβληματισμένη» με την αφήγησή του. Ευρωπαίοι αξιωματούχοι αξιολογούν την καταγγελία του ως αξιόπιστη ενώ δηλώνουν ότι αυτή συνοδεύεται με αποδεικτικό υλικό, όπως ηχητικά και βίντεο. Ο **Θεοδωρικός** σε επικοινωνία του με τη Γιόχανσον υποσχέθηκε ότι το περιστατικό θα διερευνηθεί, ωστόσο το Γραφείο Τύπου του Υπουργείου ΠροΠο δήλωσε ότι «οι προκαταρκτικές έρευνες φαίνεται να δείχνουν ότι τα γεγονότα δεν

Διεθνής κατακραυγή για τις επαναπροωθήσεις

έγιναν όπως παρουσιάζονται».

Η καταγγελία του διερμηνέα ακολουθεί ένα μοτίβο που έχει καταγγελθεί ξανά και ξανά, έχει καταγραφεί από οργανώσεις, έχει διασταυρωθεί και τεκμηριωθεί από διεθνή ΜΜΕ: η αστυνομία απαγάγει πρόσφυγες στα σύνορα, τους κλέβει και τους βασανίζει και τελικά τους πετάει έξω από τη χώρα. Και η ελληνική κυβέρνηση απέναντι στις καταγγελίες και τα συντριπτικά στοιχεία, συνεχίζει στο μοτίβο με το οποίο απάντησε ο Μητσοτάκης στη δημοσιογράφο **Ίνγκεμποργκ Μπέουχελ**: λέει ψέματα αρνούμενη τα πάντα.

Μαρτυρίες

Το **Mare Liberum** είναι ένα παρατηρητήριο δικαιωμάτων που διαθέτει δυο πλοία. Έχοντας έρθει αντιμέτωπο με μια σειρά απαγορεύσεις, διώξεις και αποκλεισμούς, κατάφερε παρόλα αυτά να καταγράψει δεκάδες προσωπικές μαρτυρίες προσφύγων που υπέστησαν επαναπροώθηση, καθώς και να διασταυρώσει τις πληροφορίες για χιλιάδες ακόμα pushbacks.

Όπως αναφέρει: «Οι επαναπροωθήσεις είναι σχεδόν καθημερινό φαινόμενο στα ελληνοτουρκικά σύνορα. Μόνο το 2020 μετρήσαμε 321 επαναπροωθήσεις στο Αιγαίο, με 9.798 ανθρώπους να έχουν επαναπροωθηθεί. [...] Τα νούμερα αυτής της αναφοράς θα πρέπει να κατανοηθούν σαν μια προσέγγιση των πραγματικών αριθμών. Με δεδομένη την έλλειψη διαφάνειας και την ενεργητική αποσιώπηση των επαναπροωθήσεων από τις αρμόδιες αρχές, μπορεί να υποτεθεί ότι ένας μεγαλύτερος αριθμός επαναπροωθήσεων έλαβαν χώρα μέσα στο 2020 από αυτόν που παρουσιάζεται εδώ». Στην ίδια αναφορά το Mare Liberum τονίζει ότι το 2020 μόλις 9.687

πρόσφυγες έφτασαν στις ακτές των νησιών του Αιγαίου. Είναι ο μικρότερος καταγεγραμμένος αριθμός αφίξεων όλα τα χρόνια που υπάρχουν τα σχετικά δεδομένα της Ύπατης Αρμοστείας από το 2014. Το 2019 είχαν φτάσει γύρω στις 60 χιλιάδες πρόσφυγες.

Όπως άλλωστε φαίνεται στα στοιχεία του Mare Liberum, οι αφίξεις έπεσαν ραγδαία από τον Μάρτη του 2020 και μετά. Είναι η εποχή που η κυβέρνηση ΝΔ, είτε με τη δικαιολογία του «υβριδικού πολέμου» του Ερντογάν, είτε με τη δικαιολογία της πανδημίας, κήρυξε τον πόλεμο στους πρόσφυγες. Έναν πόλεμο που είχε συνέπειες στα χερσαία και θαλάσσια σύνορα, με νεκρούς και ακραία καταστολή, στη διαδικασία ασύλου που διακόπηκε για έναν ολόκληρο μήνα, στις ζωές των προσφύγων στα καμπ που τους απαγορεύτηκε η έξοδος για εβδομάδες.

Η καταγγελία του Αφγανού διερμηνέα έρχεται λίγες μόλις μέρες μετά τον θάνατο πάνω από 12 ανθρώπων στα σύνορα της Λευκορωσίας με την Πολωνία, καθώς και πέντε μέρες μετά τον πνιγμό 27 προσφύγων στο φρικτό πέρασμα του Καλαί από τη Γαλλία στη Βρετανία. Στο Καλαί, το βρετανικό λιμενικό κατηγορείται για παράνομες επαναπροωθήσεις, ενώ η γαλλική αστυνομία πραγματοποιεί μαζικές εξώσεις και καταστροφές καταυλισμών των προσφύγων. Αυτή είναι η φονική προσφυγική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης την οποία ο Μητσοτάκης υπηρετεί δείχνοντας υπερβάλλοντα ζήλο. Και είναι καθαρή υποκρισία να θάβονται οι καταγγελίες των δημοσιογράφων και ερευνητών κάτω από κραυγές για την εργαλειοποίηση των προσφύγων από τον Ερντογάν και τον Λουκασένκο.

Αφροδίτη Φράγκου

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΕΕΡΦΑ 2022 Το καλύτερο δώρο για τις γιορτές

Κυκλοφορεί το ημερολόγιο της ΚΕΕΡΦΑ 2022, γεμάτο από την εικόνα της δύναμης του αντιφασιστικού και του αντιρατσιστικού κινήματος, της δημιουργικότητας ανθρώπων των γραμμάτων και των τεχνών. Φτιάχτηκε με μεράκι και την συμβολή ζωγράφων, φωτογράφων και σκιτσογράφων, συγγραφέων, ακτιβιστών.

Όπως περιγράφει η ΚΕΕΡΦΑ: «στις σελίδες του εμφανίζονται οι αγώνες της χρονιάς που πέρασε και έχουν την τιμητική τους οι μορφές γυναικών που πρωτοστάτησαν στις μάχες ενάντια στο ρατσισμό, όπως η Ολλανδή δημοσιογράφος **Ίνγκεμποργκ Μπέγκελ**, η **Παρβάνα Αμιρί**, οι προσφύγισσες που συγκλόνισαν με την συμμετοχή τους στη πορεία του Πολυτεχνείου και απέναντι στην απόπειρα της Αστυνομίας να σταματήσει την κινητοποίηση της ΚΕΕΡΦΑ στις 9 Οκτώβρη, οι μετανάστριες καθαρίστριες του Δήμου της Αθήνας.

Ευχαριστούμε τον ζωγράφο από το Κονγκό

YALA, τους φωτορεπόρτερ **Βασίλη Μαθιουδάκη** και **Μάριο Λώλο**, τους σκιτσογράφους **Yorgos Konstantinou**, **Κώστα Γρηγοριάδη**, **No Budget Epics**, **Ζακλίν Πολενάκη**, τους φωτορεπόρτερ και δημοσιογράφους της Εργατικής Αλληλεγγύης **Στέλιο Μιχαηλίδη**, **Αφροδίτη Φράγκου**, **Γιώργο Πίττα**, **Δημήτρη Δασκαλάκη**, το **Pressproject**, το **News247**, την **Λήδα Καζαντζάκη**. Τον **Γιάννη Κούβαρη** για τη γραφιστική του συμβολή.

Το ημερολόγιο συμπεριλαμβάνει μικρά κείμενα από συγγραφείς όπως ο **Πρίμο Λέβι**, η **Μάρω Δούκα**, ο **Θανάσης Σκρουμπέλος**, ο **Μάρκ Τουαίην**, ο **Δημήτρης Χατζής**, η **Παρβάνα Αμιρί**, ο **Παντελής Μπουκάλας**. Επίσης δηλώσεις των δικηγόρων πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής **Κώστα Παπαδόκη** και **Θανάση Καμπαγιάννη** και των δικηγόρων πολιτικής αγωγής της οικογένειας του Ρομ **Νίκου Σαμπάνη**, **Ηλία Γιαννόπουλου**, **Αλεξάνδρας Καραγιάννη** (μαζί με τον Θανάση Καμπαγιάννη).

Το ημερολόγιο της ΚΕΕΡΦΑ 2022 είναι το καλύτερο δώρο μπροστά στις γιορτές και ενίσχυση των αγώνων για ένα κόσμο χωρίς φράχτες, σύνορα, ρατσισμό και φασίστες!»

•Επικοινωνήστε στα 6932828964, 2103232871 ή στείλτε email στο antiracismfascism@yahoo.gr για να παραγγείλετε.

Stop στους βασανισμούς και τις παράνομες απελάσεις

Τρεις ακόμα καταγγελίες αστυνομικής βαρβαρότητας έφερε στο φως η ΚΕΕΡΦΑ. Στις 3 Νοέμβρη, ένας **Μπανγκλαντεσιανός μετανάστης μεταφέρθηκε από το αστυνομικό τμήμα της Ομόνοιας στην Αμυγδαλέζα**.

Λόγω των άθλιων συνθηκών κράτησης στο ΑΤ, είχε κολλήσει κορονοϊό και ήταν άρρωστος και αδύναμος. Όταν έφτασε στην Αμυγδαλέζα δυσκολεύτηκε να βγει από το περιπολικό, κάτι που προφανώς εξόργισε τους αστυνομικούς οι οποίοι τον χτύπησαν στον θώρακα και τον έριξαν κάτω με κλωτσιές. Τον οδήγησαν στην πτέρυγα καραντίνας χωρίς πρώτες βοήθειες και χωρίς να του επιτρέψουν να εξεταστεί καν από τον γιατρό του στρατοπέδου. Τελικά μεταφέρθηκε στο ΚΑΤ μετά από 9 ολόκληρες ημέρες, όπου διαπιστώθηκε ότι έχει κάταγμα στο χέρι. Το περιστατικό επιβεβαιώνει αυτόπτης μάρτυρας, συγκρατούμενος του θύματος.

Απέλαση

Μετά τη δημοσίευση της καταγγελίας από την ΚΕΕΡΦΑ η απάντηση των ελληνικών αρχών κάθε άλλο παρά να διερευνήσουν την καταγγελία ήταν. Αντίθετα ξεκίνησαν την απέλαση του μετανάστη, την Παρασκευή 3/12, και ενώ στη συνήγορό του, **Ε. Κουινάκη** είχαν πει ότι πήγε στην πρεσβεία του Μπανγκλαντές για αναγνώριση. Ο μετανάστης αρνήθηκε να μπει στο αεροπλάνο και έτσι τον επέστρεψαν πίσω, φορτώνοντάς του την κατηγορία της απειθείας!

Η ΚΕΕΡΦΑ σε ανακοίνωσή της τονίζει: «Απαιτούμε να σταματήσει η διαδικασία της απέλασης του Χ.Μ. και να διερευνηθούν και τα δύο περιστατικά αστυνομικής βίας μέσα στην Αμυγδαλέζα. Είναι ώρα να μπει τέλος στο καθεστώς ατιμωρησίας αστυνομικών που προχωράνε σε βασανισμούς μετανάστων, να δοθούν χαρτιά στους μετανάστες, να κλείσουν τα κολαστήρια όπως η Αμυγδαλέζα».

Στις 26 Νοέμβρη έγινε ένας ακόμα άγριος ξυλοδαρμός με δράστη αστυνομικό. Ο Αιγύπτιος μετανάστης, θύμα του ξυλοδαρμού, έχει επίσης κακώσεις στο χέρι. Οι βαρβαρότητές όμως των αστυνομικών δεν σταμάτησαν ούτε σε αυτά τα δυο περιστατικά βασανισμού. Στα διαβόητα pushbacks προστίθεται η συγκλονιστική καταγγελία προσφύγισσας για το ότι την βίασαν στη Σάμο πριν την απελάσουν παράνομα στην Τουρκία στις 13 Νοεμβρίου 2021.

Αυτογκόλ Μητσοτάκη η επίσκεψη του Πάπα

Στην ομιλία του στη Λέσβο, ο Πάπας Φραγκίσκος επέκρινε τις ρατσιστικές πολιτικές που κοστίζουν χιλιάδες νεκρούς και καταστρέφουν τις ζωές ακόμα κι όσων καταφέρνουν να φτάσουν στα νησιά.

«Μετανάστες και πρόσφυγες ζουν σε ακραίες συνθήκες χωρίς να προσβλέπουν σε τίποτα στο μέλλον... Είναι θλιβερό να ακούς να ακούγονται λύσεις όπως η δέσμευση πόρων για να χτιστούν τείχη και συρματοπλέγματα. Ζούμε στην εποχή των συρματοπλεγμάτων. Δεν λύνονται τα προβλήματα έτσι και δε βελτιώνεται η συμβίωση υψώνοντας φράκτες», τόνισε ο Πάπας.

Χρησιμοποίησε μάλιστα τα λόγια του Έλι Βίζελ, επιζώντα του Ολοκαυτώματος: «Όταν η ανθρώπινη ζωή μπαίνει σε κίνδυνο, όταν η ανθρώπινη αξιοπρέπεια μπαίνει σε κίνδυνο, τότε τα εθνικά σύνορα γίνονται ασήμαντα». Τόνισε ότι πρέπει να «υποδεχόμαστε ο καθένας με τρόπο αδελφικό και υπεύθυνο τις κουλτούρες και τις παραδόσεις των άλλων», ενώ μίλησε με τα πιο σκληρά λόγια για τη σημερινή Μεσόγειο: «Παγωμένο νεκροταφείο χωρίς ταφόπλακες», «καθρέφτης θανάτου», «μια θάλασσα νεκρών, πεδίο σύγκρουσης», «μια θάλασσα των αναμνήσεων που έγινε θάλασσα λήθης» ήταν κάποια από τα λόγια του.

Ο Πάπας Φραγκίσκος είχε επισκεφθεί τη Μόρια πριν από 5 χρόνια και έκτοτε έχει κάνει δηλώσεις αποκαλώντας τα κέντρα κράτησης στρατόπεδα συγκέντρωσης και καταγ-

γέλλοντας τις απάνθρωπες πρακτικές που εφαρμόζονται στα νησιά. Γιος μεταναστών ο ίδιος, αναδείχθηκε στο αξίωμά του το 2013 και, όχι λίγες φορές, έχει πάρει το μέρος των φτωχών και κυνηγημένων.

Φάνηκαν τα ψέμματα

Στόχος της επίσκεψης από την ελληνική πλευρά ήταν να χρησιμοποιήσει τον Πάπα για να εξωραΐσει τη ρατσιστική πολιτική της. Αλλά απέτυχε. Φάνηκαν τα ψέμματα του Μητσοτάκη όταν, απευθυνόμενος στον Καρδινάλιο Παρολίν, είπε: «Είμαι βέβαιος ότι αύριο όταν θα επισκεφθεί τη Λέσβο θα δει μια πολύ βελτιωμένη κατάσταση... Η Αγιότητά Του θα επισκεφθεί μια δομή που παραμένει προσωρινή, αλλά πληροί τους κανόνες υγιεινής και είναι αξιοπρεπής. Και προσφέρει σε ανθρώπους που έχουν περάσει απίστευτες δυσκολίες, τη δυνατότητα να υποβάλουν την

αίτησή τους για άσυλο σε καλές συνθήκες». Οι **Moria White Helmets**, μια εθελοντική ομάδα Σύριων, Αφγανών και Αράβων προσφύγων που ζουν στη Λέσβο, τον διαψεύδουν περιγράφοντας πώς κρύφτηκε κάτω από το χαλί η άθλια κατάσταση του Καρά Τεπέ εν όψει της επίσκεψης του Πάπα.

«Πολλά επιδιορθώθηκαν αμέσως πριν την επίσκεψη αυτή και τώρα ο κόσμος ελπίζει ότι αυτή η αντιμετώπιση του καμπ θα συνεχιστεί και δε θα είναι μόνο η ανταπόκριση στην επίσκεψη. Πολλές τουαλέτες έκλεισαν και σκηνές καλύφθηκαν για να φαίνονται καλύτερες απ' ό,τι είναι. Όλο το καμπ καθαρίστηκε κι έτσι [ο Πάπας] δεν είδε τα βουνά από σκουπίδια που υπήρχαν μόλις την προηγούμενη μέρα. Ελπίζουμε ο Πάπας να γνωρίζει ότι το καμπ που είδε δεν είναι το καμπ που βλέπουμε κάθε μέρα... Ο Πάπας λέει ότι δεν άλλαξαν πολλά αυτά τα 5 χρόνια και περιέγραψε την κατάσταση ως 'ναυάγιο του πολιτισμού'...

Στην αρχή της χρονιάς φοβηθήκαμε ότι θα πεθάνουμε από το κρύο λόγω της έλλειψης θέρμανσης στις σκηνές μας και τις θερμοκρασίες υπό το μηδέν. Και για τον χειμώνα που έρχεται, πιστεύουμε ότι αυτή η κατάσταση μπορεί να επαναληφθεί, γιατί ακόμα πολλοί από εμάς δεν έχουμε θέρμανση στις σκηνές μας», λένε στο κείμενό τους ανάμεσα σε άλλα, ενώ απευθύνουν έκκληση να αποκτήσουν τα παιδιά τους πρόσβαση στην εκπαίδευση.

Α.Φ.

Η υπεράσπιση των δολοφόνων προσπαθεί να δικάσει τον ΖΑΚ

Ένας ακόμη αυτόπτης μάρτυρας, ο εργαζόμενος σεκιούρπι Τ.Ν., κατέθεσε στην τέταρτη δικάσιμο της δίκης των δολοφόνων του Ζακ και περιέγραψε μια σκληρή απίστευτης αγριότητας σε βάρος του 33χρονου ακτιβιστή. «Είδα πολλή μανία, κυρία Πρόεδρε! Ένα ασυγκράτητο μίσος, μια οργή. Δεν ξέρω αν υπήρχε κάτι προσωπικό, αλλά ήταν πολύ μίσος. Εγώ που είμαι φύλακας ασφάλειας έχω διαχειριστεί κλέφτη, και δεν έπραξα έτσι. Πόσο μάλλον σε κάποιον που δεν ξέρουμε αν είναι κλέφτης», είπε χαρακτηριστικά. «Χτυπάγανε ανεξέλεγκτα, άσκοπα, αδιάκοπα, συνεχώς».

Όσο για το αν χρειαζόταν οι αστυνομικοί να ασκήσουν βία για να τον ακινητοποιήσουν συμπλήρωσε: «όταν έπεσε και ξάπλωσε στο οδόστρωμα και παραδόθηκε, δεν υπήρχε καμία αντίσταση προς τους αστυνομικούς».

Ο μάρτυρας αρνήθηκε κατηγορηματικά ότι ο Ζακ ήταν απειλητικός: «δεν είχε μαχαίρι ούτε κάποια κίνηση ότι οπλοφορεί, ούτε έτεινε τίποτα, μαχαίρι, σουγιά, κατηγορηματικά τίποτα», είπε, σε πλήρη συμφωνία με την άλλη αυτόπτη μάρτυρα που έχει ήδη καταθέσει. Ρωτηθείς για την κατάσταση του Ζακ στη διάρκεια της επίθεσης σε βάρος του είπε ότι ήταν «σε κατάσταση σύγχυσης, φόβου, πανικού ναι», αλλά «σε κατάσταση αμόκ, όχι».

Νωρίτερα κατέθεσε ο παθολογοανατόμος **Χρήστος Ευτυχιάδης**, που είχε κάνει την ιστολογική έκθεση. Όπως και οι τρεις ιατροδικαστές πριν από αυτόν, τόνισε κι αυτός ότι ο Ζακ είχε μια «φυσιολογική κατάσταση καρδιά στις κανονικές διαστάσεις και καθόλου στεφανιαία νόσο». Ρωτηθείς για τη στεάτωση ήπατος, ένα εύρημα που η υπεράσπιση έχει κάνει πολλή προσπάθεια να καταστήσει υπεύθυνη για τον θάνατο του Ζακ, είπε «δεν αποδίδουμε θανάτους εκεί». Πιο συγκεκριμένα, εξήγησε: «ο οργανισμός ήταν επιβαρυνμένος, αλλά οπωσδήποτε

δεν έπαιξε ρόλο στο συγκεκριμένο συμβάν».

Αναφερόμενες στις πολλές ερωτήσεις με βιβλιογραφικές αναφορές και ανάγνωση αποσπασμάτων από βιβλία στην προσπάθεια να βρεθούν άλλες πιθανές αιτίες θανάτου, ή να τεκμηριωθεί ότι η ισχαιμία ξεκίνησε πριν τον ξυλοδαρμό του Ζακ, οι δικηγόροι υποστήριξης της κατηγορίας προειδοποίησαν ότι οι συνήγοροι υπεράσπισης προσπαθούν να κάνουν το δικαστήριο να χάσει την ουσία. Σε «προσπάθεια για ιατρικοποίηση της υπόθεσης», αναφέρθηκε η **Α. Παπαρρούσου**, ενώ η **Κ. Παπαπαντολέων** είπε ότι οι συνήγοροι υπεράσπισης κάνουν ερωτήσεις στους μάρτυρες «σαν να είναι φοιτητές ιατρικής».

Τελευταίος στις 7/12 κατέθεσε ο ιατροδικαστής **Π. Αλεξάνδρου** που ορίστηκε από τον κατηγορούμενο **Σ. Δημόπουλο**. Η συμπεριφορά του απέναντι στο δικαστήριο προκάλεσε αντιδράσεις, ενώ η κατάθεσή του ήρθε σε αντίθεση με τα όσα έχουν πει μέχρι τώρα στο δικαστήριο οι προηγούμενοι τέσσερις συνάδελφοί του, τρεις ιατροδικαστές και ένας γιατρός. Προβάλλοντας την υπερασπιστική γραμμή ότι η αιτία θανάτου του Ζακ δεν ήταν τα χτυπήματα, αρνήθηκε να εκτιμήσει από τι πέθανε το θύμα, ενώ θύμωσε όταν ρωτήθηκε γι' αυτό, λέγοντας στο δικαστήριο «δεν θέλω να ξαναερωτηθώ γι' αυτό το πράγμα»!

Παρότι προσπάθησε να στηρίξει τον ισχυρισμό ότι η κατάσταση της υγείας του Ζακ δεν ήταν καλή, λόγω ανοσοκαταστολής και λόγω στεάτωσης του ήπατος, όταν ρωτήθηκε αν μπορούν αυτά να οδηγήσουν σε αιφνίδιο θάνατο απάντησε όχι. Μία από τους ενόρκους ρώτησε «Αν δεν είχε φύγει από το σπίτι του θα είχε πεθάνει;» για να πάρει την απάντηση: «Και πού θέλετε να το ξέρω αυτό, τι είμαι, ο μάντης Κάλχας;»

• Η δίκη συνεχίζεται στις 14/12, 17/12 και 21/12.

Νέα από τους χώρους των ΜΜΕ

● Την απόσυρση του προγράμματος εθελουσίας εξόδου που ανακοίνωσε η Διοίκηση της ΑΥΓΗΣ ζητούν οι εργαζόμενοι/ες της εφημερίδας, με απόφαση της γενικής τους συνέλευσης στις 30 Νοέμβρη. Η συνέλευση έγινε με τετράωρη στάση εργασίας και η απόφαση ήταν ομόφωνη (40 υπέρ, 0 κατά, 0 λευκά).

Οι εργαζόμενοι/ες καταγγέλλουν την αιφνιδιαστική κατάθεση του προγράμματος εθελουσίας χωρίς καμιά προηγούμενη ενημέρωση ή διαβούλευση με τους ίδιους, θυμίζουν ότι από το 2014 οι μισθοί τους έχουν περικοπεί κατά το 1/3 και οι θέσεις εργασίας κατά το 1/4, ενώ μιλούν για χρωστούμενα εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ από δεδουλευμένα παλιότερων ετών για τα οποία ζητούν διασφάλιση. Απαιτούν απάντηση για τη σημασία της φράσης στην ανακοίνωση που εξέδωσε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ «Η επιτυχία του (προγράμματος εθελουσίας), θα κρίνει και την επιβίωση της (Αυγής)» και τονίζουν ότι οι διακηρύξεις της για σεβασμό στους εργαζόμενους και αναγνώριση της προσφοράς τους «δεν μπορεί να είναι ξύλινες λέξεις».

● Την ετήσια τακτική γενική της συνέλευση πραγματοποιεί την Κυριακή 12 Δεκέμβρη η Ένωση Συντακτών Περιοδικού και Ηλεκτρονικού Τύπου (ΕΣΠΗΤ). Η Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή έχει καταγγείλει την απόφαση της πλειοψηφούσας παράταξης στο ΔΣ της Ένωσης για διεξαγωγή της συνέλευσης με το υβριδικό μοντέλο (ηλεκτρονικά και διά ζώσης δηλαδή, σύμφωνα με τα κυβερνητικά υγειονομικά πρωτόκολλα), επιτρέποντας τη συμμετοχή στη διά ζώσης διαδικασία μόνο των εμβολιασμένων ή νοσήσαντων τους τελευταίους έξι μήνες μελών και αποκλείοντας τους υπόλοιπους στο zoom.

Πρόκειται, όχι μόνο για υιοθέτηση των προκλητικών κυβερνητικών διαχωρισμών εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων, αλλά και προσπάθεια εφαρμογής του νόμου Χατζηδάκη με τις ηλεκτρονικές συνελεύσεις και ψηφοφορίες των συνδικάτων πριν καν ακόμα αυτός τεθεί επίσημα σε ισχύ. Η παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς καλεί σε μαζική συμμετοχή στη γενική συνέλευση για να ανατραπούν οι αντιδραστικές αυτές επιλογές και να οργανωθεί ο αγώνας των εργαζόμενων στα ΜΜΕ ενάντια στις κυβερνητικές επιθέσεις. Η διά ζώσης διαδικασία θα γίνει στο ξενοδοχείο Τιτάνια στις 10.30πμ.

● Εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ και αντιπροσώπων στο συνέδριο της ΠΟΕΣΥ πραγματοποιήθηκαν στις 29 και 30 Νοέμβρη στην Ένωση Συντακτών Ημερήσιων Εφημερίδων Μακεδονίας-Θράκης (ΕΣΗΕΜ-Θ).

Ο «Ασύνταχτος Τύπος», το σχήμα που συμμετέχει στο πανελλαδικό δίκτυο δημοσιογράφων «Μέτωπο για την Ανατροπή», κέρδισε μία έδρα στο νέο ΔΣ της Ένωσης και δύο αντιπροσώπους στο συνέδριο της Ομοσπονδίας.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Αγώνας για ελεύθερες και ασφαλείς εκτρώσεις
Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12 φούρνος Leo Kop, πλ. Αγ. Ανάργυρων 7.30μμ
Το μαύριο τοπίο της «πράσινης» ανάπτυξης
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12 καφέ Ακρόλιθος 7.30μμ
Ιμπεριαλισμός – από το Αφγανιστάν στην Κίνα;
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12
καφέ Μέρρες Ραδιοφώνου 8μμ
Αγώνας για ελεύθερες και ασφαλείς εκτρώσεις
Ομιλήτρια: Αγγελική Καθοπούλη

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12
πολιτιστικό κέντρο Μάνος Λοίζος 7μμ
Γερμανία μετά τις εκλογές – Κρίση στην καρδιά της Ε.Ε.
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/12, 7μμ
Ο κόκκινος Δεκέμβρης
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/12
αιθ. εκδηλώσεων δημαρχείου Νίκαιας 7μμ
ΣΕΚ – 50 χρόνια αγώνες (με προβολή)
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

ΠΕΡΡΑΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12 δημαρχείο 7μμ
Ο κόκκινος Δεκέμβρης
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/12 δημαρχείο 7μμ
Ιμπεριαλισμός – από το Αφγανιστάν στην Κίνα;
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 δημαρχείο 7μμ
Αγώνας για ελεύθερες και ασφαλείς εκτρώσεις
Ομιλήτρια: Μίνα Πατρινού

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12
καφέ Μυρτίλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Να ανατρέψουμε τους δολοφόνους

Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 ιντερνέτ καφέ 7μμ
Ιμπεριαλισμός – από το Αφγανιστάν στην Κίνα;
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12
συνεργατικό καφενείο Κουτσό 7.30μμ
Ιμπεριαλισμός – από το Αφγανιστάν στην Κίνα;
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12
ISAK Cafe, πλ. Ιακωβάτων 7.30μμ
Ο αγώνας των προσφύγων είναι υπόθεση όλων μας
Ομιλητές: Στέλιος Μιχαηλίδης, Σάνφο Μοχαμαντί

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12 καφέ Αλντεμπαράν 7.30μμ
Αγώνας για ελεύθερες και ασφαλείς εκτρώσεις
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12
Kick καφέ, Σποράδων 26, 7μμ
Ο αγώνας των προσφύγων είναι υπόθεση όλων μας
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12
καφέ Αυλή των Πετραλώνων 7μμ
Ο αγώνας των προσφύγων είναι υπόθεση όλων μας
Ομιλήτρια: Μαρία Φωτεινού

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12
καφέ Pastore, μετρό Νέου Κόσμου 8μμ
Αγώνας για ελεύθερες και ασφαλείς εκτρώσεις
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΘΗΣΒΟ-ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12
καφέ Περιβολάκι, πλ. Ηούς 8μμ
Ο αγώνας των προσφύγων είναι υπόθεση όλων μας
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 καφέ Ηλιόπετρα, στοά Βενιζέλου 99 και Χαροκόπου 7μμ
Γερμανία μετά τις εκλογές – Κρίση στην καρδιά της Ε.Ε.
Ομιλητής: Άγγελος Σπανόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ – ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12
πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 8μμ
Καπιταλισμός και οικογένεια
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ-ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ- ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12 Goody's Χαλανδρίου 7μμ
Οι ζωές των προσφύγων μετράνε
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/12
Goody's Χαλανδρίου 7μμ
Αγώνας για ελεύθερες και ασφαλείς εκτρώσεις
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 9/12 πλ. Ηρώων 7.30μμ
Τα Δεκεμβριανά του '44
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΠΕΜΠΤΗ 16/12 πλ. Ηρώων 7.30μμ
Ιμπεριαλισμός – από το Αφγανιστάν στην Κίνα;
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Αγώνας για ελεύθερες και ασφαλείς εκτρώσεις
Ομιλήτρια: Χουάνα Σταυριανού

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12
καφέ Σαρδανάπαλος, πλ. Άνοιξη 7.30μμ
Ιμπεριαλισμός – από το Αφγανιστάν στην Κίνα;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 Α' ΦΕΠΑ, σαλόνι 7.30μμ
Το μαύρο τοπίο της «πράσινης» ανάπτυξης
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ - ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12
Πρατίνου 38, Κοινωνική κουζίνα, 6.30μμ
Αγώνας για ελεύθερες και ασφαλείς εκτρώσεις
Ομιλήτρια: Μαρία Χαραρίδου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 καφέ πλ. Σουρμένων 8μμ
Το μαύρο τοπίο της «πράσινης» ανάπτυξης
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Αγώνας για ελεύθερες και ασφαλείς εκτρώσεις
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 καφέ Ποέτα 8μμ
Γερμανία μετά τις εκλογές – Κρίση στην καρδιά της Ε.Ε.
Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσοβ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 καφέ Διώροφον 7μμ
Γερμανία μετά τις εκλογές – Κρίση στην καρδιά της Ε.Ε.
Ομιλητής: Μάνος Μανουσαρίδης

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 καφέ Άνεμος 8μμ
Αγώνας για ελεύθερες και ασφαλείς εκτρώσεις
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 καφέ Γιώτης 7μμ

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12
ΚΑΠΗ Παλιάς Πόλης 7.30μμ
Ο αγώνας των προσφύγων είναι υπόθεση όλων μας
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 ΚΑΠΗ Παλιάς Πόλης 7.30μμ
Το μαύρο τοπίο της «πράσινης» ανάπτυξης
Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Ο αγώνας των προσφύγων είναι υπόθεση όλων μας
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη
ΠΕΜΠΤΗ 16/12 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
ΣΕΚ - 50 χρόνια αγώνες (με προβολή)

ΠΑΤΡΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 9/12 καφέ ΝΕΟΝ, Μαϊζωνος και Τριών Ναυάρχων 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο στην πάλη για το σοσιαλισμό;
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/12 αίθουσα ΕΒΕ 7μμ
Δεκεμβριανά '44
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/12 Πυρσινέλλα 1, 4ος όρ., 6μμ
Γερμανία μετά τις εκλογές – Κρίση στην καρδιά της Ε.Ε.
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12 Θόλος, 8μμ
Δεκέμβρης '44
Ομιλητής: Μάνος Voador

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/12 καφέ Βυζάντιο 8μμ

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/12

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/12

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 7μμ
Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Πλ. Μερκούρη 6μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλατεία, Παλούκι 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία Δούρου 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Άγαλμα Παύλου Φύσσα 6μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ Πεζόδρομος 6μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/12

ΚΥΨΕΛΗ
Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΠΑΤΗΣΙΑ Πλ. Αμερικής 12μ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30μμ
Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Ματζαγριωτάκη και Θησεώς 11πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12.30πμ
Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΗΣΑΠ Σκλαβενίτης 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12.30μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Μουσείο ΕΑΜ Πεζόδρομος 12μ
ΙΛΙΟΝ Βιολογική Λαϊκή 11.30πμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 12μ
Ν. ΙΩΝΙΑ
ΗΣΑΠ Πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία 12μ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 12μ
ΤΟΥΜΠΑ Πλ. Αγ. Θεράποντα 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ Γεωργίου 11πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώας 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 12μ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 2μμ
ΒΟΛΟΣ
Πλατεία Αγ. Νικολάου 11.30πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,

Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα

τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Δημήτρης Δασκαλάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφείως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προοπθεία που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνάμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Πριν από 80 χρόνια, στις 7 Δεκέμβρη του 1941, ξεκινούσε ο «Πόλεμος του Ειρηνικού» με την επίθεση της Ιαπωνίας στο Περλ Χάρμπορ. Σήμερα που ένας «ψυχρός πόλεμος» ξεδιπλώνεται ξανά στον Ειρηνικό, ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Κίνα αυτή τη φορά, αξίζει να θυμηθούμε τον πραγματικό χαρακτήρα της προηγούμενης σύγκρουσης που κρύβεται πίσω από «αντιφασιστικές» διακηρύξεις. Ο Λέανδρος Μπόλαρης εξηγεί τον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα της αναμέτρησης ανάμεσα στην Ιαπωνία και τις ΗΠΑ, καθώς και τα ρατσιστικά εργαλεία που χρησιμοποίησε η αμερικάνικη άρχουσα τάξη ενάντια στους Ασιάτες ανταγωνιστές της μέχρι να φτάσει στο μεγαλύτερο έγκλημα πολέμου που ήταν οι ατομικές βόμβες στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι.

Το Περλ Χάρμπορ της Χαβάης είναι γνωστό κυρίως από τις πολεμικές ταινίες που έχουν γυριστεί για την ιαπωνική επίθεση στον αμερικάνικο ναύσταθμο τα ξημερώματα της 7 Δεκέμβρη του 1941. Αυτές οι ταινίες είτε καλές είτε κακές έχουν μια κοινή ματιά: οι ύπουλοι, στρατοκράτες Ιάπωνες επιτέθηκαν μπαμπέσικα στους φιλειρηνικούς Αμερικάνους που έπαιζαν και φλερτάριζαν αμέριμνοι. Αλλά μετά, η «Δημοκρατία», δηλαδή οι ΗΠΑ, σοβαρεύτηκαν και με μια υπερπροσπάθεια νίκησαν και στον «Πόλεμο στον Ειρηνικό».

Όμως, η ιαπωνική επίθεση δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Το μόνο στοιχείο που ήταν όντως αιφνιδιασμός ήταν το σημείο της επίθεσης, η Χαβάη, 2.500 ναυτικά μίλια νοτιοδυτικά του Σαν Φρανσίσκο αλλά πολύ μακριά από την Ιαπωνία. Οι Αμερικάνοι αναλυτές περίμεναν ότι η ιαπωνική επίθεση θα αρχίσει στις Φιλιππίνες. Τότε αυτή η χώρα ήταν αποικία των ΗΠΑ. Την είχαν αρπάξει στα τέλη του 19ου αιώνα από τους Ισπανούς αποικιοκράτες και μετά έσφαξαν, κατά χιλιάδες, του μαχητές της ανεξαρτησίας.

Επίσης παρά την σφοδρότητά της, η επίθεση στο Περλ Χάρμπορ δεν πέτυχε τον στόχο της. Δηλαδή δεν εξουδετέρωσε τον αμερικάνικο στόλο του Ειρηνικού και την «καρδιά» του, τα αμερικάνικα αεροπλανοφόρα. Ακόμα πιο σημαντική αποτυχία, που συνήθως παραβλέπεται, είναι ότι οι τεράστιες αποθήκες καυσίμων έμειναν άθικτες.

Γιατί τα αμερικάνικα επιτελεία περίμεναν επίθεση; Επειδή τα προηγούμενα δυο χρόνια οι ΗΠΑ είχαν στριμώξει τόσο πολύ την Ιαπωνία

Αμερικανοί πεζοναύτες φωτογραφίζονται με νεκροκεφαλές ιαπώνων φαντάρων

Ο φριχτός “Πόλεμος του Ειρηνικού”

ώστε αυτή να ήταν η προβλέψιμη κίνηση. Από το τέλος του 1939 η κυβέρνηση Ρούζβελτ άρχισε να απαγορεύει την εξαγωγή στην Ιαπωνία υλικών και τεχνολογιών που ήταν απαραίτητες για την πολεμική της βιομηχανία. Τον Ιούλη του 1941 ήρθε το πιο σκληρό χτύπημα: εμπάργκο στην πώληση πετρελαίου. Η Ιαπωνία δεν διέθετε δικά της κοιτάσματα, εισέγαγε πετρέλαιο από τις ΗΠΑ.

Τελεσίγραφο

Στις 26 Νοέμβρη του 1941 επιδόθηκε το περίφημο «Σημείωμα Χαλ», από το όνομα του υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ. Ήταν ένα τελεσίγραφο ουσιαστικά, με το οποίο οι ΗΠΑ απαιτούσαν από την Ιαπωνία να αποσύρει τα στρατεύματά της από την Κίνα και τη νότια Ινδοκίνα (το σημερινό Βιετνάμ, Καμπότζη και Λάος, γαλλική αποικία τότε). Την προηγούμενη ο Χ.Λ. Στίμσον υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ έγραφε στο ημερολόγιό του μετά από μια συζήτηση με τον πρόεδρο Ρούζβελτ: «το ζητούμενο είναι πώς θα τους μανουβράρουμε [τους Ιάπωνες] να ρίξουν τον πρώτο πυροβολισμό χωρίς ιδιαίτερο ρίσκο για εμάς».

Ο γιαπωνέζικος και ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός βρίσκονταν σε τροχιά σύγκρουσης από τις αρχές της δεκαετίας του '30. Το μήλο της έριδος ήταν η Κίνα. Η Ιαπωνία είχε εισβάλει στην Μαντζουρία (στη βορειοδυτική Κίνα) το 1931 και το 1937 είχε ξεκινήσει τον πόλεμο ενάντια στην Κίνα. Το 1940 αυτός ο πόλεμος συνεχιζόταν.

Ο γιαπωνέζικος ιμπεριαλισμός ήθελε να δημιουργήσει τη δικιά του

«σφαίρα ευημερίας και συνεργασίας» με κέντρο την Κίνα σε όλη την ανατολική Ασία. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός δεν ήταν διατεθειμένος να τον αφήσει. Ήθελε να επιβάλλει τη δικιά του επικυριαρχία στην περιοχή, κληρονομώντας τις αποικιακές αυτοκρατορίες της Βρετανίας, της Γαλλίας και της Ολλανδίας, που βρίσκονταν σε τροχιά παρακμής. Αυτή η φιλοδοξία ντυνόταν και με ένα ιδεολογικό μανδύα. Υποτίθεται οι ΗΠΑ ήταν ενάντια στις παλιομοδίτικες αποικιακές αυτοκρατορίες, τον «προστατευτισμό» τους, ήταν υπέρ της πολιτικής των «Ανοιχτών Θυρών» για την Κίνα.

Ο αμερικάνικος καπιταλισμός με την τεράστια παραγωγική του δυνατότητα ήταν σίγουρο ότι μακροπρόθεσμα θα επισκίαζε κάθε ανταγωνιστή του. Για παράδειγμα η Μπισουμπίσι κατασκεύασε ένα από τα καλύτερα καταδιωκτικά αεροσκάφη του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, το «Ζέρο». Ωστόσο το 1941 η παραγωγικότητα της ιαπωνικής αεροναυτικής βιομηχανίας βρισκόταν μόλις στο 44% της αμερικάνικης. Το 1943 θα έπεφτε στο 25%.

Γι' αυτό η γιαπωνέζικη άρχουσα τάξη ένιωθε ότι ο χρόνος δούλευε εναντίον της. Έπρεπε να χτυπήσει πρώτη. Ταυτόχρονα με την επίθεση στο Περλ Χάρμπορ, ξεκίνησε η «ώθηση προς το Νότο». Οι επιθέσεις δηλαδή στις Φιλιππίνες, τη Μαλαισία, την Σιγκαπούρη, την Ταϊλάνδη και την σημερινή Ινδονησία. Εκτός από την Ταϊλάνδη όλες οι χώρες που κατέλαβε ο ιαπωνικός στρατός το 1941-42 ήταν αποικίες των Ευρωπαίων και «λευκών» ιμπεριαλισμών.

Για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό

Το “μανιτάρι” της ατομικής βόμβας στη Χιροσίμα

και τους συμμάχους του, ο πόλεμος στον Ειρηνικό δεν είχε τα ίδια σπάντα με τον πόλεμο στην Ευρώπη. Στη δεύτερη ο εχθρός ήταν οι ναζί, στον πρώτο απλά οι «Γιαπωνέζοι», οι οποίοι σύμφωνα με τον Αυστραλό στρατηγό Blamey δεν ήταν «άνθρωποι, αλλά ακάθαρτα ζώα», «πράγμα», ή «διασταύρωση πιθήκου με άνθρωπο» (αυτό το τελευταίο ήταν η «αγαπημένη» παρομοίωση του Τύπου).

Με διάταγμα του προέδρου Ρούσβελτ τον Φλεβάρη του 1942, περίπου 120.000 Γιαπωνέζοι που ζούσαν στις Πολιτείες της Δυτικής Ακτής των ΗΠΑ (τα 2/3 Αμερικάνοι πολίτες) οδηγήθηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, σε άθλιες συνθήκες. Αυτό το βάρβαρο μέτρο της «συλλογικής ευθύνης» ήταν προϊόν ενός εμετικού ρατσισμού ενάντια στους Ασιάτες, τον «Κίτρινο Όλεθρο».

Ο ρατσισμός των «φωτισμένων» Ευρωπαίων αποικιοκρατών επηρέασε και τον τρόπο που αντιμετώπισαν

τις ιαπωνικές επιθέσεις. Τον Δεκέμβρη του 1940 για παράδειγμα ο ανώτατος διοικητής των βρετανικών δυνάμεων στην Άπω Ανατολή, ο αρχιπτέραρχος Ρόμπερτ Μπρους-Πόφφам δήλωνε από το Χονγκ Κονγκ: «Από την άλλη μεριά του συρματοπλέγματος είδα κάποια αντιπροσωπευτικά δείγματα ενός είδους υπανθρώπων με βρόμικες γκρι στολές που όπως μου είπαν ήταν Ιάπωνες στρατιώτες».

Ένα χρόνο μετά οι «κίτρινοι υπάνθρωποι» ταπεινώναν τις Δυτικές Αυτοκρατορίες. Κι αυτό δεν διέφυγε της προσοχής των λαών αυτών των χωρών. Οι μέχρι τώρα «αφέντες» τους δεν ήταν αήττητοι. Μια ασιατική δύναμη τους σάρωνε. Κι η γιαπωνέζικη προπαγάνδα «έπαιζε» σε αυτό το θέμα.

Φρικαλεότητες

Αυτή η εικόνα όμως είχε ήδη αρχίσει να ξεθωριάζει. Οι Κορεάτες υπέφεραν από το 1905 από τις φρικαλεότητες της γιαπωνέζικης κατοχής. Στην Κίνα το ένα έγκλημα πολέμου διαδεχόταν το άλλο. Τον Δεκέμβρη του 1937 έπεσε η Νανκίγγ η πρωτεύουσα του Τσιανγκ Κάι Σεκ. Διακόσιες χιλιάδες άμαχοι δολοφονήθηκαν και δεκάδες χιλιάδες γυναίκες βιάστηκαν.

Στη Δύση έχουν γραφτεί βιβλία επί βιβλίων για το δράμα των αιχμαλώτων πολέμου που πέθαναν από τις κακουχίες στην κατασκευή της σιδηροδρομικής γραμμής Μπούρμα-Σιαμ. Η ταινία η «Γέφυρα του Ποταμού Κβάι» (1957) έσπασε τα ταμεία και σάρωσε τα Όσκαρ. Η μοίρα των 300.000 Ασιατών αγροτών που υποχρεώθηκαν σε καταναγκαστική εργασία στην κατασκευή της γραμμής αγνοήθηκε για δεκαετίες -60.000 περίπου πέθαναν.

Στις 11 Δεκέμβρη 1941 η ναζιστική Γερμανία κήρυξε τον πόλεμο στις ΗΠΑ. Τα εγκλήματα των ναζί στην Ευρώπη, ιδιαίτερα στην Πολωνία και την Ρωσία, ήταν γνωστά. Όμως κανείς Αμερικάνος πολιτικός δεν σκέφτηκε να προτείνει τον εγκλεισμό των Γερμανο-Αμερικάνων, παρόλο που οι ναζιστικές συμμορίες είχαν έντονη και ανοιχτή δράση σε όλη τη δεκαετία του '30.

Το Μάη του 1944 το περιοδικό Life δημοσίευσε μια ολοσέλιδη φωτογραφία στην οποία μια κοπέλα επεδείκνυε χαμογελώντας ένα κρανίο Ιάπωνα στρατιώτη που της είχε στείλει ο αρραβωνιαστικός της. Το ίδιο περιοδικό σε άλλο τεύχος του δημοσίευε φωτογραφίες που έδειχναν πόσο διαδεδομένη ήταν η χρήση κρανίων σαν «διακόσμηση» σε αμερικάνικα τζιπ και φορτηγά. Αυτή ήταν η πραγματικότητα του «μεγάλου αντιφασιστικού πολέμου» στην Ασία που τέλειωσε τον Αύγουστο του 1945 με το πυρηνικό έγκλημα της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι.

ΣΕΡΒΙΑ Ξεσηκωμός ενάντια στην εξόρυξη Rio Tinto-ΕΕ

Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές βγήκαν στους δρόμους του Βελιγραδίου και ακόμη 50 πόλεων της Σερβίας το περασμένο Σάββατο για να καταγγείλουν τα σχέδια και τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης Βούκοιτς προκειμένου να παραχωρήσει στη δεύτερη μεγαλύτερη εξορυκτική πολυεθνική μεταλλευμάτων, αγγλικών και αυστραλιανών συμφερόντων, Rio Tinto μια τεράστια περιοχή στα δυτικά της χώρας στην κοιλάδα του ποταμού Τζαντάρ, κοντά στην πόλη Λόζνικα.

Η Rio Tinto θέλει να προχωρήσει σε εξόρυξη λιθίου που αποτελεί βασικό συστατικό για μπαταρίες ηλεκτρικών αυτοκινήτων και η περιοχή θεωρείται το μεγαλύτερο κοιτάσμα λιθίου της Ευρώπης και ένα από τα μεγαλύτερα στον κόσμο. Αλλά δεν είναι μόνο η αγγλοαυστραλιανή πολυεθνική και η κυβέρνηση της Σερβίας που σπρώχνει τις εξορύξεις. Είναι και η Ευρωπαϊκή Ένωση που, έχοντας ειδική εμπορική συμφωνία με την Σερβία μέσα από τα κοιτάσματα της κοιλάδας Τζαντάρ προσβλέπει στην απεξάρτησή της από την Κίνα, την Αυστραλία και χώρες της Λατινικής Αμερικής και στην δική της αυτάρκεια όσον αφορά στην τεχνολογία των μπαταριών - με τις γερμανικές αυτοκινητοβιομηχανίες να έχουν ήδη εκδηλώσει και αυτές το ενδιαφέρον τους μετά τις βρετανικές.

Οι απόπειρες των ακροδεξιών συμμοριών (που κινητοποιήσε ως «υποστηρικτές» των εξορύξεων η κυβέρνηση Βούκοιτς τις προηγούμενες μέρες, στην τελική ευθεία για να δώσει το πράσινο φως στις εξορύξεις) να προκαλέσουν προβοκάτσιες στις κινητοποιήσεις, πήραν σαν απάντηση την μαζική κινητοποίηση του περασμένου Σαββάτου. Στο Βελιγράδι χιλιάδες άνθρωποι απέκλεισαν την μεγαλύτερη γέφυρα του ποταμού Σάβα κόβοντας την πόλη στα δύο, κρατώντας πανό «σταματήστε τους επενδυτές». Κάτω από την έκρηξη του κινήματος και ενόψει των επερχόμενων βουλευτικών εκλογών σε λίγους μήνες, ο Βούκοιτς αναγκάστηκε να πάει να βρει ο ίδιος τους κατοίκους στις περιοχές που πλήττονται από την εξόρυξη για να τους διαβεβαιώσει ότι δεν θα βγουν χαμένοι από τις απαλλοτριώσεις στο όνομα της «ανάπτυξης» που έρχεται.

Όμως οι κινητοποιήσεις -παρά την στήριξη στις εξορύξεις και των κομμάτων της αντιπολίτευσης που έχουν προσανατολισμό

4/12, Βελιγράδι. Φωτό: Marko Risovic

στην Ευρωπαϊκή Ένωση- δυναμώνουν. Ένα μεγάλο μέρος της επιστημονικής κοινότητας παίρνει θέση ενάντια στην εξόρυξη ενώ ενάντια έχουν ήδη υπογράψει πάνω από 130.000 άνθρωποι, το 2% του πληθυσμού της Σερβίας. Υπάρχουν συνδικάτα,

όπως η Ένωση Ιατρών και Φαρμακοποιών, που υποστηρίζουν ενεργά τις διαδηλώσεις, αλλά και συνδικαλιστές εργαζόμενοι από τον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

Απειλή

Οι εξορύξεις που σχεδιάζονται στα πλαίσια της «πράσινης μετάβασης» και στο όνομα της κλιματικής αλλαγής, στην πραγματικότητα απειλούν το περιβάλλον, μεγάλες εκτάσεις καλλιεργήσιμης γης και τους ίδιους τους κατοίκους -που έχουν σχετικές εμπειρίες. Το 2014, οι μεγάλες πλημμύρες των ποταμών είχαν μολύνει το έδαφος με τοξικά υλικά από ένα κλειστό ανθρακωρυχείο της περιοχής, σε μια τεράστια περιοχή που παράγει το 1/5 της αγροτικής παραγωγής της Σερβίας. Η εξόρυξη θα γίνει κοντά σε έναν από τους ποταμούς. Άλλη μια απειλή που επισημαίνεται είναι αυτή της μόλυνσης των ποταμών από την οποία υδροδοτούνται 2,5 εκατομμύρια άνθρωποι.

Η Ρίο Τίντο -που βρίσκεται εδώ και 17 χρόνια σε αυτήν την περιοχή της Σερβίας ξεκινώντας από την διεκδίκηση λίγων εκταριών για να φτάσει σήμερα να διεκδικεί μια έκταση ίση με χίλια γήπεδα ποδοσφαίρου- έχει ξεκινήσει καμπάνια στην Σερβία με το σλόγκαν «μαζί θα σώσουμε τον πλανήτη». Αλλά πρόκειται για ανέκδοτο. Στην 150χρονη ιστορία της έχει συνδεθεί με μια πληθώρα κατηγοριών και καταδικών για καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καταστροφή του περιβάλλοντος και βέβαια διαφθορά. Η πολυεθνική βρίσκεται αυτήν τη στιγμή στο στόχαστρο αμερικάνικων οικονομικών υπηρεσιών για απάτη, ενώ το 2017 είχε τιμωρηθεί από τις αντίστοιχες βρετανικές με πρόστιμο 24,7 εκατομμυρίων λιρών. Στην Αυστραλία η εταιρία είχε πετάξει εκατοντάδες αρχαιολογικά ευρήματα σε μια χωματερή, ενώ πέρσι ανατίναξε μια σπηλιά μεγάλου αρχαιολογικού ενδιαφέροντος που κατοικούνταν αδιάκοπα για 46.000 χρόνια.

Αυτό το καλοκαίρι μετά από δεκαετίες νομικού αγώνα η Rio Tinto αναγκάστηκε να χρηματοδοτήσει την αποκατάσταση μιας ολόκληρης περιοχής που λειτουργούσε ένα από τα χρυσορυχεία της στην Παπούα Γουινέα, αφού αποδείχτηκε ότι πέταξε 1 δις τόνους (!) απόβλητα στο δέλτα ενός ποταμού...

Γ.Π.

ΔΙΚΗ ΜΑΞΟΥΕΛ Τα σεξιστικά εγκλήματα της άρχουσας τάξης

Στη Νέα Υόρκη δεν δικάζεται αυτές τις μέρες απλά και μόνο η Γκίζελιν Μάξουελ. Ούτε ο Τζέφρι Έποσταϊν, ο παιδόφιλος χρηματιστής που αυτοκτόνησε πριν από δυο περίπου χρόνια στις φυλακές. Δικάζεται ολόκληρη η άρχουσα τάξη, όχι μόνο των ΗΠΑ αλλά και παγκόσμια.

Ο Έποσταϊν δεν ήταν «τυχαίος». Ανήκε στον ανθό της «καλής κοινωνίας». Μπαινόβγαине ελεύθερα στον Λευκό Οίκο. Ήταν κολλητός με τον Πρίγκιπα Άντριου της Αγγλίας. Η Μάξουελ, η φίλη και συνεργάτιδα του ήταν κόρη του Ρόμπερτ Μάξουελ, του διαβόητου μεγιστάνα των μίντια.

Η Μάξουελ ήταν αυτή που προμήθευε τα ανήλικα κορίτσια στον Έποσταϊν -τα οποία και μοιραζόταν συχνά με τους φίλους του. «Ο κύριος Έποσταϊν σας συνέστησε στον κύριο Τραμπ; Σωστά;» ρώτησε στη δίκη η εισαγγελέας την «Τζέιν», μια από τις προστατευόμενες μάρτυρες κατηγορίας που καταθέτει με ψευδώνυμο. «Ναι» ήταν η απάντησή της.

"Την Τρίτη", γράφει η εφημερίδα Financial Times, "η Τζέιν περιέγραψε στους ενόρκους πως ο Έποσταϊν και η Μάξουελ πρόβαλαν τις διασυνδέσεις τους με διάσημες προσωπικότητες -που περιλάμβαναν όχι μόνο τον

Τραμπ αλλά και τον πρώην πρόεδρο των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον, καθώς έσφιγγαν τον κλοιό γύρω της και προετοίμαζαν την κακοποίησή της. Δεν μπορούσε να θυμηθεί αν η συνάντηση με τον Τραμπ έγινε πριν ή μετά τον πρώτο της βιασμό στο σπίτι με την πσίνα στο Palm Beach εκείνη τη χρονιά..."

«Γνωρίζω τον Τζεφ εδώ και 15 χρόνια», έλεγε ο Τραμπ σε μια συνέντευξή του το 2002 στο περιοδικό New York Magazine. «Καταπληκτικός τύπος. Έχει πολύ πλάκα... Λένε ότι του αρέσουν οι ωραίες γυναίκες όσο και σε εμένα και πολλές από αυτές είναι και πολύ νέες. Δεν υπάρχει αμφιβολία, ο Τζέφρι ξέρει να απολαμβάνει την κοινωνική του ζωή».

Τρία χρόνια αργότερα η αστυνομία του Palm Beach άρχισε να ερευνά τις καταγγελίες ενός πατέρα που κατηγορούσε τον Έποσταϊν για τον βιασμό της 14χρονης κόρης του. Οι έρευνες όχι μόνο επιβεβαίωσαν τις κατηγορίες, αλλά αποκάλυψαν 35 ακόμα περιπτώσεις βιασμών ανηλίκων από τον «καταπληκτικό Τζεφ». Ο Έποσταϊν οδηγήθηκε σε δί-

Τραμπ και Εποστάιν "διασκεδάζαν" μαζί

κη το 2008, όπου ομολόγησε και κλείστηκε στις φυλακές. Για 13 μήνες όλους κι όλους. Και ύστερα αφέθηκε ελεύθερος να επιστρέψει στο χρηματιστήριο, τις βίλες του και τους βιασμούς ανηλίκων.

Ο Έποσταϊν συνελήφθη για δεύτερη φορά τον Ιούνιο του 2019. Το κίνημα #MeToo που ακολούθησε τις καταγγελίες σε βάρος του κινηματογραφικού παραγωγού Χάρβι Γουάνσπιν έδωσε θάρρος σε δεκάδες γυναίκες που είχαν βιαστεί και κακοποιηθεί από τον Έπ-

σταϊν στην εφηβεία τους να μιλήσουν. Κάποιοι, σαν την Τζέιν, το έκαναν ανώνυμα. Πολλές άλλες όμως επώνυμα και δημόσια. Μια από αυτές, η Βιρτζίνια Γκαφρ, έχει κατονομάσει και τον Πρίγκιπα Άντριου σαν βιαστή της.

Το 2019 ο Τραμπ ισχυριζόταν ότι «έχει ξεκόψει εδώ και δεκαπέντε χρόνια» με τον Έποσταϊν. Ακόμα και αν ο ίδιος έλεγε την αλήθεια (δύσκολο να το πιστέψουμε), το βέβαιο είναι ότι ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της καλής κοινωνίας συνέχισε να έχει στενές σχέσεις και με τον ίδιο και με τα θύματά του. Πριν από ένα περίπου μήνα παραιτήθηκε από τη θέση του ο CEO της βρετανικής τράπεζας Μπάρκλεϊς. Η αιτία: τα 1200 email που είχε ανταλλάξει με τον Έποσταϊν -email που περιείχαν συχνά συνθηματικές ονομασίες του είδους «λευκό του χιονιού».

Η τράπεζα τον αντάμειψε για τις υψηλές του υπηρεσίες με μια μικρή αποζημίωση 2,4 εκατομμυρίων αγγλικών λιρών.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Συνέντευξη με αγωνιστές-τριες από το Σουδάν

Στις 21 Νοέμβρη ο Αμντά Χάμντοκ, ο πρωθυπουργός του Σουδάν που είχε ανατραπεί με το αιματηρό πραξικόπημα της 25ης Οκτώβρη, συνθηκολόγησε με τη χούντα του στρατηγού Αμπντέλ Φατάχ Αλ Μπουρχάν και έδωσε τη συγκατάθεσή του για τον σχηματισμό μια νέας κυβέρνησης «τεχνοκρατών». Η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι ΗΠΑ, οι διεθνείς οργανισμοί και οι περισσότερες χώρες έτρεξαν να χαιρετίσουν τη συμφωνία «αποκατάστασης της δημοκρατίας».

Όχι όμως και ο κόσμος που πλημμυρίζει εδώ και ένα μήνα συνεχώς τους δρόμους του Χαρτούμ και των άλλων μεγάλων πόλεων και συγκρούεται καθημερινά με τον στρατό και την αστυνομία του Αλ Μπουρχάν. Χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν ξανά στους δρόμους με συνθήματα «ο Χάμντοκ ξεπούλησε την επανάσταση» μόλις ανακοινώθηκε η συμφωνία. Όλες σχεδόν οι οργανώσεις που πρωτοστάτησαν στο κίνημα του Νοέμβρη κατήγγειλαν τη συμφωνία σαν προδοσία.

Ο **Τσάρλι Κίμπερ** από την εφημερίδα Socialist Worker (την αδελφή εφημερίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης στη Βρετανία) μίλησε με αγωνιστές από το Σουδάν για το πραξικόπημα, το κίνημα και την συμφωνία. Δημοσιεύουμε παρακάτω κάποια επιλεγμένα τμήματα του κειμένου, το οποίο μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο (στα αγγλικά) στην ιστοσελίδα του Socialist Worker.

«Είμαι πολύ θυμωμένος με τον Χάμντοκ», λέει ο **Μοχάμεντ**. «Επί ένα σχεδόν ολόκληρο μήνα, ο κόσμος κατέβαινε στους δρόμους για να απαιτήσει την απελευθέρωσή του και την αποκατάστασή του στην πρωθυπουρ-

6/12, Χιλιάδες στους δρόμους του Χαρτούμ ενάντια στην συνθηκολόγηση του πρωθυπουργού Χαμντόκ με τους πραξικοπιματίες. Φωτό: Marwan Ali

γία. Ο κόσμος έδωσε το αίμα του, έδωσε τη ζωή του για αυτό. Αλλά αντί να σταθεί στο πλευρό του μαζικού κινήματος, ήρθε πίσω από τις πλάτες μας σε συμφωνία με τον άνθρωπο που ηγήθηκε του πραξικοπήματος, τον στρατηγό Αμπτέλ Αλ Μπουρχάν. Πρόκειται για ξέπλυμα, για προδοσία. Η σωστή τοποθέτηση είναι καμιά διαπραγμάτευση, καμιά συνεργασία και καμιά νομιμοποίηση για τους πραξικοπηματίες.

Ο Χάμντοκ (με την ιδιότητα πλέον του πρωθυπουργού της κυβέρνησης τεχνοκρατών) ανακοίνωσε με στόμφο ότι είχε δώσει εντολή στην αστυνομία να μην χτυπήσει τις πορείες... Τι έγινε; Η αστυνομία επιτέθηκε με δακρυγόνα στους διαδηλωτές στο Ομντουρμάν, το Βόρειο Κορντοφάν και το Βόρειο Νταρφούρ. Ο Χάμντοκ δήλωσε ότι ο λαός έχει το δικαίωμα να διαδηλώνει. Η αστυνομία απλά τον αγνόησε».

Ο **Μουσσά** συμφωνεί. «Ξέρουμε ότι το καθεστώς θα είναι πολύ βάνουσο αν ο στρατός παραμείνει στην εξου-

σία. Ο αριθμός των διαδηλωτών, των ειρηνικών διαδηλωτών που έχουν σκοτωθεί είναι φρικιαστικός».

Επιθέσεις

Η οικογένεια της **Ζεϊνάμπ** προέρχεται από το Νταρφούρ, την περιοχή του Σουδάν που βρίσκεται αντιμέτωπη με τη μεγαλύτερη καταπίεση εδώ και πολλά χρόνια. «Οι επιθέσεις ενάντια στον πληθυσμό του Νταρφούρ από την κεντρική κυβέρνηση και τις παραστρατιωτικές της μονάδες συνεχίζονται εδώ και 18 χρόνια», λέει. «Οι επιθέσεις τους έχουν πολλαπλασιαστεί τα τελευταία δύο χρόνια, γιατί φοβούνται ότι θα χάσουν τον έλεγχο μετά την ανατροπή του **αλ-Μπασίρ**».

Ο Ομάρ αλ Μπασίρ κυβέρνησε «δια πυρός και σιδήρου» το Σουδάν για σχεδόν 30 χρόνια. Κατέλαβε την εξουσία με πραξικόπημα το 1989. Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης εξέδωσε το 2009 «ένταλμα σύλληψης» σε βάρος του για «εγκλήματα πολέμου» στον πόλεμο του Νταρφούρ -έναν πόλεμο που έχει αφήσει

πίσω του εκατοντάδες χιλιάδες άμαχους νεκρούς. Ο Μπασίρ ανατράπηκε το 2019 και κλείστηκε στις φυλακές. Την περασμένη χρονιά η κυβέρνηση αποφάσισε να τον παραδώσει στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Οι στρατηγοί θέλουν να κλείσουν την υπόθεση γιατί έχουν και οι ίδιοι χωμένα τα χέρια τους πολύ βαθιά στα εγκλήματα του πολέμου του Νταρφούρ.

Παρά το ξεπούλημα και την καταστολή οι ακτιβιστές πιστεύουν ότι η τελική νίκη είναι εφικτή. «Οι σοσιαλιστές ήταν και είναι στην κορυφή της επανάστασης», λέει ο **Χατίμ**. «Το Κομμουνιστικό Κόμμα του Σουδάν αρνήθηκε από την αρχή να συμμετάσχει στην μεταβατική κυβέρνηση που είναι μια κυβέρνηση συνεργασίας πολιτικών και στρατιωτικών. Το Κομμουνιστικό Κόμμα προέβλεψε ότι το στρατιωτικό συμβούλιο δεν θα παρέμενε πιστό στα ιδανικά της επανάστασης. Ο στρατός υπηρετεί από τη μια τα συμφέροντα του παλιού καθεστώτος (του Μπασίρ) και από την άλλη τα καπιταλιστικά συμφέροντα των συμμαχικών χωρών όπως είναι η Αίγυπτος ή τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα... Η επανάσταση είναι τώρα δυνατότερη και πιο ενωμένη...».

«Το εξαιρετικό επίπεδο της αντίστασης είναι πολύ ενθαρρυντικό» συμπληρώνει ο **Ενάς**. «Είδαμε άοπλους ανθρώπους να αψηφούν τις σφαίρες. Η αντίσταση αυτή δεν έχει καμιά σχέση με την στάση της ονομαζόμενης διεθνούς κοινότητας. Η έλλειψη οποιασδήποτε πίεσης από την διεθνή κοινότητα, πιστεύω, ήταν ο κύριος παράγοντας που προστάτευσε το πραξικόπημα από την άμεση κατάρρευση».

Το «έκτακτο δικαστήριο» του στρατηγού Σίσι, του σφαγέα της Αραβικής Άνοιξης και δικτάτορα της Αιγύπτου, καταδίκασε στις 17 Νοέμβρη τρεις διάσημους αντικαθεστωτικούς αγωνιστές, τον πρώην βουλευτή Ζιάντ ελ-Ελαϊμί, τον δημοσιογράφο και σοσιαλιστή Χισάμ Φουάντ και τον νασερικό ακτιβιστή Χοσάμ Μοάνις σε ποινές φυλάκισης από τρία ως πέντε χρόνια.

Η Διεθνής Αμνηστία κατήγγειλε τις δρακόντειες ποινές που επιβλήθηκαν στους τρεις αγωνιστές, οι οποίοι έχουν παραμείνει ήδη πάνω από δυο χρόνια, χωρίς δίκη, φυλακισμένοι σε άθλιες συνθήκες.

«Παρά τον τερματισμό της κατάστασης έκτακτης ανάγκης», γράφει η ανακοίνωση της **Διεθνούς Αμνηστίας**, «οι αρχές της Αιγύπτου συνεχίζουν να χρησιμοποιούν τα έκτακτα δικαστήρια για να φιμώσουν αυτούς που ειρηνικά ασκούν κριτική στην Αίγυπτο για την ακραία παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτοί οι πολιτικοί και ακτιβιστές δεν

ΑΙΓΥΠΤΟΣ Η Διεθνής Αμνηστία καταγγέλλει τις δρακόντιες ποινές του Σίσι

θα έπρεπε ποτέ να έχουν συλληφθεί και παρόλα αυτά καταδικάστηκαν σε ποινές φυλάκισης για την νόμιμη κριτική τους απέναντι στις Αιγυπτιακές αρχές».

Η Διεθνής Αμνηστία καλεί τον «πρόεδρο Αλ-Σίσι» να ακυρώσει άμεσα τις ποινές και να σταματήσει τις στημένες δίκες των έκτακτων δικαστηρίων «που παραβιάζουν τις αρχές της δίκαιης δίκης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην έφεση».

Η Ευρωπαϊκή Ένωση που σπεύδει πάντα πρώτη να καταγγείλει τις «παραβιάσεις των ανθρωπίνων

δικαιωμάτων», όταν αυτές αφορούν την Κίνα και τους άλλους μικρούς ή μεγάλους ανταγωνιστές της, δεν έχει να πει τίποτα απολύτως για τις παραβιάσεις της Αιγύπτου. Και το ίδιο ισχύει για τον **Μητσοτάκη** και την κυβέρνησή του. Ο Σίσι είναι «φίλος και σύμμαχος». Τα ανθρώπινα δικαιώματα τα παραβιάζει μόνο ο «σουλτάνος» Ερντογάν...

Τις ίδιες μέρες που το καθεστώς του Σίσι μοίραζε εξοντωτικές ποινές στους αντιφρονούντες ο **Πρίγκιπας Κάρολος** της Βρετανίας και η σύζυγός του επισκέπτονταν επίσημα την Αίγυπτο και εξέφραζαν δημόσια τον θαυμασμό τους για τον Αιγυπτιακό πολιτισμό -που έδωσε και συνεχίζει να δίνει την λάμψη του στην ανθρωπότητα.

ΙΤΑΛΙΑ

Γενική απεργία στις 16 Δεκέμβρη

Γενική απεργία και συγκεντρώσεις στη Ρώμη και άλλες τρεις μεγάλες πόλεις της Ιταλίας αποφάσισαν για τις 16 Δεκέμβρη οι δύο μεγάλες συνμοσπονδίες CGIL και UIL ενάντια στον προϋπολογισμό που κατεβάζει η κυβέρνηση «κεντροαριστεράς» του Μάριο Ντράγκι με αιτήματα που αφορούν Παιδεία, συντάξεις, ανεργία, εργασιακή ανασφάλεια.

Η πανεργατική απεργία έρχεται δύο μήνες μετά από μια σειρά απεργίες που έγιναν στον ιδιωτικό τομέα τον Ιούνιο και τον Οκτώβριο, ενώ για τις 10 Δεκέμβρη έχει καλεστεί 24ωρη απεργία από τους εκπαιδευτικούς στα σχολεία.

Όπως αναφέρει το ΑΠΕ ΜΠΕ, «η προκήρυξη της απεργίας, σύμφωνα με τις ομοσπονδίες Cgil και Uil, είναι αναπόφευκτη διότι τα μέτρα στήριξης των εργαζομένων και των ανέργων που ενέκρινε έως τώρα η κυβέρνηση του Μάριο Ντράγκι, είναι ελλιπή και δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες που προέκυψαν από την πανδημία του κορωνοϊού. Ο ίδιος ο Ντράγκι εξέφρασε σε στενούς του συνεργάτες την απογοήτευσή του για την απόφαση των συνδικαλιστικών οργανώσεων προσθέτοντας ότι θεωρεί ότι υπάρχουν ακόμη περιθώρια διαλόγου ώστε να ανασταλεί η απεργιακή κινητοποίηση».

Στη γενική απεργία στις 16/12 δεν καλεί η **CISL**, η ομοσπονδία που παραδοσιακά εκπροσωπεί την δεξιά υποστηρίζοντας «ότι είναι λάθος να καλείται απεργία σε μια τόσο ευαίσθητη στιγμή για τη χώρα» ενώ ο ακροδεξιός Σαλβίνι επιτέθηκε στα συνδικάτα μιλώντας για «αδικαιολόγητη και ανεύθυνη» απεργία.

«Πριν από πενήντα χρόνια, τον Οκτώβρη του 1971, μια μικρή ομάδα επαναστατών ξεκινούσε την Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση (ΟΣΕ) από την οποία προέρχεται το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ). Πρόκειται για μια μεγάλη διαδρομή που καλύπτει περίπου το μισό από τον αιώνα και πλέον που έχει περάσει από τη νικηφόρα εργατική επανάσταση στη Ρωσία το 1917 και την ίδρυση του ΣΕΚΕ στην Ελλάδα. Μια διαδρομή γεμάτη αγώνες, κρίσιμες καμπές και δύσκολες επιλογές, πάντα κάτω από τη σημαία της Επανάστασης και του Σοσιαλισμού».

Με αυτές τις γραμμές ξεκινάει το εισαγωγικό κείμενο του Πάνου Γκαργκάνα στο βιβλίο του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «50 χρόνια αγώνες για την Επανάσταση και τον Σοσιαλισμό» που μόλις κυκλοφόρησε. Το περιεχόμενό του είναι αυτή η διαδρομή του μισού αιώνα και δεν πρόκειται μόνο για μια «επετειακή» έκδοση αφιερωμένη στα 50 χρόνια του ΣΕΚ.

Όλες οι κρίσιμες καμπές της ταξικής πάλης στην Ελλάδα, από τα χρόνια της δικτατορίας μέχρι σήμερα, όλες οι κρίσιμες πολιτικές επιλογές και οι παρεμβάσεις τόσο στο επίπεδο της θεωρίας όσο και της πράξης, που χρειάστηκε να γίνουν μέσα «στα πάνω και τα κάτω» του κινήματος για το χτίσιμο μιας δυνατής επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα, ξετυλίγονται δεκαετία τη δεκαετία στις 436 σελίδες του βιβλίου.

Θα διαβάσετε στις σελίδες του αναλυτικές περιγραφές για τη μεγάλη έκρηξη του εργατικού κινήματος της Μεταπολίτευσης στο άρθρο του περιοδικού 'Σοσιαλιστική Επανάσταση' από τον Σεπτέμβριο του 1975. Για την απεργία των λεωφορείων της ΕΑΣ που έριξε τον πατέρα Μητσotάκη, τη δίκη των '5 της ΟΣΕ' και τη διεθνιστική πάλη ενάντια στον εθνικισμό το 1992-93. Για τις συνταρακτικές διαδηλώσεις του αντικαπιταλιστικού κινήματος στην Πράγα και τη Γένοβα στο ξεκίνημα του 21ου αιώνα και την «αντιπολεμική υπερδύναμη» που σάρωσε τον πλανήτη στις 15 Φλεβάρη του 2003. Για τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές κινητοποιήσεις τα τελευταία τριάντα χρόνια. Για την εντυπωσιακή συγκέντρωση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο Σπόρτινγκ στις 31 Γενάρη 2009, που άνοιξε το δρόμο για τη συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Είναι ένα βιβλίο μαρξιστικής θεωρίας για όλα τα ζητήματα στρατηγικής και τακτικής που άνοιξαν τις μεγάλες συζητήσεις μέσα στην αριστερά: Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση; Τι είναι ο ρεφορμισμός και τα ρεφορμιστικά κόμματα; Έχει πάψει η εργατική τάξη να είναι ο «ιστορικός νεκροθάφτης» του καπιταλισμού; Ποιος είναι ο χαρακτήρας του ιμπεριαλισμού σήμερα; Τι ήταν τα καθεστώτα που κατέρρευσαν στην ΕΣΣΔ και την Ανατολική Ευρώπη; Πώς παλεύουμε τον σεξισμό; Γιατί η δικτατορία του προλεταριάτου είναι «η συνειδητή παρέμβαση της εργατικής τάξης για την ολοκληρωτική κατεδάφιση του καπιταλισμού και το πέρασμα στον κομμουνισμό;»

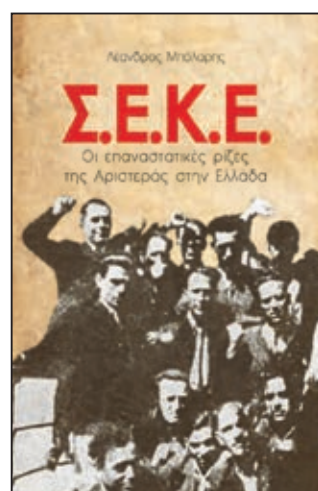
Είναι ένα βιβλίο των κρίσιμων πολιτικών επιλογών που χρειάστηκε να κάνει μια επαναστατική οργάνωση αξιοποιώντας τη μαρξιστική θεωρία και την εμπειρία των αγώνων, οικονομικών και πολιτικών, και της παρέμβασης σε αυτούς όλα αυτά τα 50 χρόνια, για να ανταποκριθεί σε κάθε στροφή της ταξικής πάλης και να συμβάλει τόσο στο ξεπέρασμα των εμποδίων που συναντούσε και συναντά το εργατικό κίνημα, όσο και στη δημιουργία μιας ισχυρής επαναστατικής αριστεράς.

Είναι, τέλος, μια έκδοση αφιερωμένη στην ΟΣΕ και το ΣΕΚ, στη σκληρή συλλογική και οργανωμένη δουλειά μισού αιώνα που χρειάστηκε να κάνουν συντρόφισσες και σύντροφοι για να χτιστεί από τη «μικρή ομάδα των επαναστατών του 1971» ένα επαναστατικό κόμμα που απλώνει ρίζες μέσα στην εργατική τάξη.

Αγοράστε αυτό το συναρπαστικό βιβλίο. Θα το διαβάσετε απνευστί από την πρώτη μέχρι την τελευταία σελίδα.

Κώστας Πίπτας

Τα βιβλία είναι όπλο

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
www.marxistiko.gr
Φειδίου 14 πίσω από Τίτania-ΠΕΞ • Τηλ. 2105247584